

*Nilinis sa
Pamamagitan ng
Dugo ni Hesus*

Adrian Ebens

Nilinis Sa Pamamagitan ng Dugo ni Hesus

Adrian Ebens

Sa alaala ng aking ama

Abel Ebens

Ab (Ang Ama) el (ay Diyos)

Eben (bato) 'mga (...ng)

4th Octobre 1935 – 5th Novebre 2023

Sino ang nagturo sa akin na gawin ang tama

hindi alintana ang gastos

MARANATHA
M E D I A

Maranathamedia.com

Abril 2024

Mga Nilalaman

1. Paglilinis ng Konsensya	4
2. Ang Huwad o Peke na Hustisya ay Humingi ng Kamatayan	10
3. Magsalita ka sa Bato	18
4. Tanso at Ginto	18
5. Dugo sa Santuaryo	21
6. Ang Banal na Huwaran ng Dugo	24
7. Ang Panahon ng Kapighatian ni Jacob	30
8. Ang mga Pagdurusa ni Kristo at ang Kasalukuyang Krus.....	34
9. Pag-unawa sa Sistema ng Sakripisyo	36
10. Ang Salamin	40
11. Ang mga Handog o Sakripisyo ay Binago ang Layunin	41
12. Ang Paskuwa at Bundok ng Sinai ang mga Utos sa Pag-aalay.....	44
13. Ang Tupang Lalaki at ang Kambing	50
14. Ang Kahulugan ng mga Sungay	58
15. Pagpuksa sa Pagkakaalit o Poot	72
16. Isang Hukbo ang Ibinigay sa Kanya Dahil sa Pagsalangsang	77
17. Ang Paglilinis ng Santuwaryo	80
18. Galit na inilantad ni Spikenard	87

1. Paglilinis ng Konsensya

Nasa puso ng ebanghelyo ang pagtuturo tungkol sa dugo ni Jesus at ang kapangyarihan nito na linisin tayo mula sa kasalanan.

Ngunit kung tayo ay lumalakad sa liwanag na gaya ng Siya ay nasa liwanag, tayo ay may pakikisama sa isa't isa, at **nililinis tayo ng dugo ni Jesu-Cristo na Kanyang Anak sa lahat ng kasalanan.** 1 Juan 1:7 NKJV

Paano nga ba tayo nililinis ng dugo ni Jesus sa kasalanan? Ito ay isang mahalagang tanong para sa maraming mga kadahilanan, hindi bababa sa kung saan ay na ang dugo ay nagdudulot ng nakababahalang mga kaisipan ng gore, lalo na sa isang di-Kristiyano. Iyan ba ang gusto ng Diyos?

Ang paglilinis ay direktang konektado sa pagiging makatwiran o ginawang tama sa Diyos. Ang sumusunod ay ang pangunahing talata para sa pag-uugnay ng dugo sa pagbibigay-katwiran ng makasalanan sa konteksto ng hustisya ng Diyos.

Sapagkat iniharap ng Diyos si Hesus bilang hain para sa kasalanan. Ang mga tao ay ginawang matuwid sa Diyos kapag sila ay naniniwala na si Jesus ay nag-alay ng Kanyang buhay, nagbuhos ng Kanyang dugo. Ang sakripisyong ito ay nagpapakita na ang Diyos ay naging patas nang Siya ay nagpigil at hindi pinarusahan ang mga nagkasala noong nakaraan, dahil Siya ay nakatingin sa unahan at kasama sila sa kung ano ang Kanyang gagawin sa kasalukuyang panahon. Ginawa ito ng Diyos upang ipakita ang Kanyang katuwiran, sapagkat Siya mismo ay makatarungan at makatarungan, at ipinapahayag Niya na ang mga makasalanan ay tama sa Kanyang paningin kapag sila ay naniniwala kay Jesus. Roma 3:25,26 NLT

Ang makabagong salin na ito ay nagsasaad na ang pagpigil ng Diyos na hindi parusahan ang mga makasalanan ay magiging hindi makatarungan kung hindi Niya ibibigay ang lahat ng parusang iyon sa Kanyang Anak. Dapat kilalanin ito ng mga makasalanan bilang tama at patas at maniwala sa layunin ng kaparusahan - si Hesus. Kaya ipinapahayag ng Diyos na ang isang makasalanan ay tama sa Kanya kapag ang makasalanan ay naniniwala na si Jesus ay nagbuhos ng Kanyang dugo sa

krus upang matugunan ang mga kinakailangan ng hustisya ng Diyos. Ipinahayag ito ng kilalang mangangaral na Protestante na si Charles Spurgeon:

Si Kristo, na nasa ilalim na ngayon ng Ebanghelyo, ay ang Pagbabayad-sala para sa ating mga kasalanan. Sa pamamagitan ng dugo na ang Diyos, na walang hanggan na makatarungan, nang walang paglabag sa Kanyang Katangian, ay maaaring makapasa sa paglabag ng may kasalanan. Ito ay hindi posible na anumang isang katangian ng Diyos ay dapat anino sa iba. Siya ay perpekto. Siya ay walang katapusan na mahabagin, ngunit hindi Siya magiging maawain sa kapinsalaan ng hustisya! Ang hustisya ay hindi kailanman magtatagumpay laban sa awa! Sa kabilang banda, hindi kailanman puputulin ng awa ang palda ng dumadaloy na damit ng hustisya. **Nasa Persona ni Jesus at lalo na sa dugo ni Jesus, na nalutas ang dakilang bugtong ng mga kapanahunan! Ang Diyos ay maaaring maging makatarungan at gayon pa man ang Tagapag-ganap sa kanya na naniniwala kay Jesus. Kami ay nagkasala. Dapat parusahan ng Diyos ang kasalanan. Ayon sa hindi maiiwasang mga batas na itinatak ng Diyos sa sanlibutan, ang makasalanan ay hindi maaaring hindi mapaparusahan.** — Charles Spurgeon, *Ang Mahal na Dugo ni Kristo*

Ngunit paano nga ba talaga nililinis ng pagpapahayag na ito ng katuwiran ang makasalanan? Nagpatuloy si Spurgeon:

Kapag ang kaluluwa ay lumapit kay Jesu-Kristo sa pamamagitan ng pananampalataya at umaasa sa Kanya, kung gayon ang hatol ng perpektong kapatawaran ay nanggagaling sa Diyos at ang kaluluwa ay nalilinis mula sa lahat ng batik ng naipon na mga taon! Sa isang iglap, ang mga itim na gaya ng Impiyerno ay nagiging maputi gaya ng Langit sa pamamagitan ng paglalapat ng dugo ng pagwiwisik—sapagkat ang lahat ng kasalanan ay nawawala sa sandaling bumagsak ang dugo sa konsensya! Ang hindi kayang gawin ng dugo ng mga toro at ng mga kambing, ang dugo ni Jesus ay mabisang naisakatuparan—paglilinis mula sa lahat ng kasalanan!— Ibid

Si Ellen White ay nagbibigay ng higit na kaugnayang konteksto para sa kung paano ito nangyayari:

Kapag ang kasalanan ay inalis sa pamamagitan ng dugo ng pagwiwisik, ang kaluluwa ay matutunaw sa pamamagitan ng isang pakiramdam ng pag-ibig ni Jesus, at sa pamamagitan ng isang pagkasuklam sa kasalanan. Ang pagsisisi para dito o sa partikular na gawain ay hindi sapat. Dapat malinis ang puso. Ang maling paggawa ay ang pag-uumapaw ng bukal ng isang marumi, hindi napagbagong loob na puso. { SpTB07 22.1 }

Binigyang-diin ni Spurgeon na ang dugong bumabagsak sa budhi, na mauunawaan ko sa kanya na ang ibig sabihin ay kapag naniniwala tayo na ibinuho ni Jesus ang Kanyang dugo upang bayaran ang halaga ng ating mga kasalanan, tayo ay humahawak ng kapatawaran. Pinatawad na tayo ng Diyos. Ngunit nililinis ba tayo ng simpleng katotohanang ito sa kasalanan? Ang Spurgeon ay tumatalakay sa mga kasalanan ng nakaraan, ngunit hindi ng hinaharap.

Si Ellen White ay nagsasalita tungkol sa puso na natunaw ng isang pakiramdam ng pag-ibig ni Jesus, at isang pagkasuklam sa kasalanan. Ang inilalarawan ni Ellen White ay mga aksyon na nagaganap sa puso ng tao. Ang paglilinis ay higit pa sa simpleng pagtanggap ng kapatawaran, kabilang dito ang pag-ibig ni Hesus at pagkamuhi sa kasalanan. Kung wala ito, hindi tayo malilinis para sa mga kasalanan sa hinaharap.

Sa huling bahagi ng aking kabataan, nagkaroon ako ng eksaktong karanasang ito. Habang iniisip ko ang tungkol sa pagdurusa ni Jesus sa krus para sa akin, ang puso ko ay natunaw sa pakiramdam ng Kanyang pagmamahal sa pagdurusa sa aking lugar. Ang pakiramdam ng pagkakasala na dinala ko dahil sa aking mga kasalanan ay naalis sa pamamagitan ng pagtingin kay Hesus. Sa pamamagitan ng pananampalataya kay Kristo, ang aking konsensya ay nalinis sa kasalanan nito. Nagkaroon ako ng katiyakan na ang lahat ng aking mga kasalanan ay napatawad na. Nagbago ang puso ko. Naranasan ko ang pagbabagong loob. Naniwala ako na tinanggap ako ng Diyos. Naniwala akong makakausap ko Siya sa halip na magtago sa isang sulok na may bigat na kasalanan sa akin.

Napakasayang lumakad sa sikat ng araw ng pag-ibig ng Diyos sa pamamagitan ni Jesu-Kristo na ating Panginoon. Ang kagalakan at kahanga-hanga ng karanasang ito ay nakuha para sa akin sa mga salita ng Welsh revival hymn, 'Narito ang pag-ibig, kasinglawak ng karagatan'.

Narito ang pag-ibig, kasinglawak ng karagatan,
pamamahala na parang baha:
nang ang Prinsipe ng Buhay, ang ating Tagatubos,
ibuhos para sa atin ang Kanyang mahalagang dugo.
Sino ang hindi maaalala ng Kanyang pag-ibig?
Sino ang titigil sa pag-awit sa Kanyang papuri?
Hinding-hindi siya makakalimutan
sa buong walang hanggang araw ng langit.

Sa bundok ng pagpapako sa krus
ang mga bukal ay bumukas nang malalim at malawak;
sa pamamagitan ng mga pintuan ng baha ng awa ng Diyos
dumaloy ang isang malawak at magiliw na tubig.
Biyaya at pag-ibig, tulad ng malalakas na ilog,
walang humpay na ibinuhos mula sa itaas,
at kapayapaan ng langit at perpektong hustisya
hinalikan ang isang nagkasala na mundo sa pag-ibig.

Naranasan ko ang kapayapaang hindi nasusukat, at patuloy na pananabik kay Hesus. Nadama ko palagi ang pagnanais na hawakan ang Kanyang kamay, at lumakad kasama Niya sa madilim na mundong ito. Ang Kanyang Salita ay naging pagkain para sa aking kaluluwa at nagsimula akong lumago sa biyaya. Kinasusuklanan ko ang paraan ng pamumuhay ko. Sinira ko ang aking koleksyon ng rekord, sinira ang aking mga teyp ng musika, binago ang aking diyeta. Pinuntahan ko ang ilang taong nagkasala ako at humingi ng tawad; Itinuwid ko ang mga bagay na nagawa kong mali sa abot ng aking makakaya.

Nagbago ang aking wika, nagbago ang aking mga ugali, nagbago ang aking mga kaibigan, lahat ng ito ay dahil sa kaloob ng Espiritu na ipinangako sa mga tumanggap kay Kristo. Nililinis ang puso ko.

Nang magkagayo'y sinabi sa kanila ni Pedro, Mangagsisi kayo, at mangagbautismo ang bawa't isa sa inyo sa pangalan ni Jesucristo sa ikapagpapatawad ng mga kasalanan; at tatanggapin ninyo ang kaloob na Espiritu Santo. Mga Gawa 2:38

Dito makikita natin ang koneksyon sa pagitan ng paglilinis ng budhi na nagsimula sa literal na dugo ni Kristo na ibinuhos sa krus, na pagkatapos ay lumipat sa paglilinis ng puso sa pamamagitan ng Espiritu ni Kristo. Ang literal na dugo ay nagpapalaya sa atin mula sa pagkakasala ng nakaraan, ngunit ang Espiritu ang siyang naglilinis sa atin ng kasalukuyan at hinaharap na mga kasalanan, at naghahanda sa atin para sa ating hinaharap na buhay sa langit at sa bagong lupa.

Ang dalawang-hakbang na prosesong ito ay mahalaga sa pag-unawa kung paano nakakamit ang mga pangako ng Bagong Tipan sa makasalanan.

Sapagkat ito ang tipan na aking gagawin sa sambahayan ni Israel pagkatapos ng mga araw na iyon, sabi ng Panginoon; Ilalagay ko ang aking mga kautusan sa kanilang pag-iisip, at isusulat ko sa kanilang mga puso: at ako'y magiging kanilang Dios, at sila'y magiging aking bayan: Hebreo 8:10 KJV

Si Paul ay nag-quote/sipi mula sa aklat ni Jeremias.

Nguni't ito ang tipan na aking gagawin sa sangbahayan ni Israel pagkatapos ng mga araw na yaon, sabi ng Panginoon: **Aking ilalagay ang aking kautusan sa kanilang mga pagiisip, at isusulat ko sa kanilang mga puso; at Ako ay magiging kanilang Diyos, at sila ay magiging Aking bayan.** Hindi na magtuturo ang bawa't tao sa kaniyang kapuwa, at ng bawa't tao sa kaniyang kapatid, na magsasabi, Kilalanin ninyo ang Panginoon, sapagka't makikilala nila akong lahat, mula sa kaliitan sa kanila hanggang sa pinakadakila sa kanila, sabi ng Panginoon. **Sapagka't aking patatawarin ang kanilang kasamaan, at ang kanilang kasalanan ay hindi ko na aalalahanin pa."** Jeremias 31:33-34

Hindi lamang pinatatawad ng Diyos ang ating mga kasalanan, ngunit isinusulat din Niya ang Kanyang mga batas sa ating isipan, at inaalís sa atin ang ating mga makasalanang gawain.

Kaya may malapit na koneksyon sa pagitan ng literal na pagbubuhos ng dugo ni Kristo na nililinis tayo ng kasalanan sa pamamagitan ng kapatawaran na sinusundan kaagad ng kaloob ng Espiritu na nagsisimulang linisin tayo sa ating mga makasalanang gawain.

Sapagka't kung ang dugo ng mga toro at ng mga kambing at ang abo ng isang dumalagang baka, na nagwiwisik ng marumi, ay nagpapabanal sa pagdadalisay ng laman, **gaano pa kaya ang [1] dugo ni Cristo, na [2] sa pamamagitan ng Espiritung walang hanggan ay naghandog ng kaniyang sarili na walang dungis sa Dios, na nililinis ang iyong konsensya sa mga patay na gawa** upang maglingkod sa Dios na buhay? Hebreo 9:13,14

Nauunawaan natin na ang ibig sabihin dito ni Pablo ay literal na dugo ni Kristo dahil inihahambing Niya ito sa literal na dugo ng mga toro at kambing. Ang dugo ni Kristo ay may kapangyarihang linisin ang ating budhi ng mga patay na gawa, ngunit ito ay ginagawa ng walang hanggang Espiritu.

Kapag ang makasalanan ay tumitingin sa namamatay na anyo ni Hesus sa Krus at nakita ang dugo ni Kristo, ang Espiritu ni Kristo ay nagkumbinsi sa makasalanan na pinatawad siya ng Diyos. Ito ay sinasagisag ng katotohanan na noong si Kristo ay namatay, at tinusok ng kawal, dalawang agos ang lumabas mula sa Kanyang tagiliran, tubig at dugo.

Ngunit tinusok ng isa sa mga kawal ang Kanyang tagiliran ng isang sibat, at agad na lumabas ang dugo at tubig. Juan 19:34

2. Ang Huwad o Peke na Hustisya ay Humingi ng Kamatayan

Ang paglilinis ng kaluluwa ay nagsasangkot ng dalawang hakbang na proseso sa pagitan ng dugo ni Kristo at ng Espiritu ni Kristo. Ngunit mahalagang maunawaan na hindi ang Diyos ang nangangailangan ng dugo, sapagkat mababasa natin:

Sakripisyo at handog ay hindi Mo ninais; Aking mga tainga Iyong binuksan. Ang handog na sinusunog at ang handog para sa kasalanan ay hindi Mo hinihiling. Awit 40:6

Hindi lamang hindi hiniling ng Diyos ang dugo ng mga toro at kambing, ngunit hindi Niya hiniling ang dugo ng Kanyang Anak.

Sinabi niya, “Ang mga soro ay may mga butas, at ang mga ibon sa himpapawid ay may mga pugad; ngunit ang Anak ng tao ay walang mapaghihigaan ng kanyang ulo.”

Apat na libong taon bago ang isang tinig ng kakaiba at mahiwagang kahulugan ay narinig sa langit mula sa trono ng Diyos: “Hain at handog ay hindi mo ninais, ang aking mga tainga ay iyong binuksan: handog na susunugin at handog para sa kasalanan ay hindi mo hiniling. Sinabi ko nga, Narito, ako'y pumarito; sa balumbon ng aklat ay nasusulat ang tungkol sa akin. Kinalulugdan kong tuparin ang iyong kalooban, O aking Diyos; oo, ang iyong kautusan ay nasa aking puso.” Si Cristo, sa pakikipagkasundo sa Kaniyang Ama, ay isinaayos ang plano para sa Kaniyang buhay sa lupa. Hindi ito isang pagkakataon lamang, kundi isang layunin — na ang Manunubos ng sanlibutan ay maghubad ng Kaniyang korona, alisin ang Kaniyang makalangit na balabal, at pumarito sa ating mundo bilang tao. Kaniyang isinuot ang anyong makatao upang ang Kaniyang pagka-Diyos ay mapaloob sa katauhan ng tao. Ginawa Niya ito upang Siya'y maging Pangulo ng sangkatauhan — ang Kaniyang pagkatao ay nakipag-isa sa ating pagkatao, tayong mga nalugmok dahil sa pagsuway ni Adan. — Southern Work 85

Naniniwala ang mga tao na ang katarungan ng Diyos ay nangangailangan ng kamatayan. Ngunit ang ideyang ito ay nagmula kay Satan.

Ang paghatol na kapangyarihan ni Satan ay aakay sa kanya upang magtatag ng isang teorya ng katarungan na hindi naaayon sa awa.

Siya ay nag-aangkin na siya ay namumuno bilang ang tinig at kapangyarihan ng Diyos, inaangkin na ang kanyang mga desisyon ay katarungan, ay dalisay at walang kapintasan. Sa gayon siya ay pumuwesto sa luklukan ng paghatol at ipinahayag na ang kanyang mga payo ay hindi nagkakamali. **Dito pumapasok ang kanyang walang awa na hustisya, isang huwad o peke na hustisya, kasuklam-suklam sa Diyos.** Christ Triumphant 11.4

Sa pagbubukas ng malaking pagtatalo, ipinahayag ni Satanas na ang kautusan ng Diyos ay hindi maaaring sundin, na ang katarungan ay hindi naaayon sa awa, at na, kung ang kautusan ay labagin, magiging imposible para sa makasalanan na mapatawad. **Bawat kasalanan ay dapat matugunan ang kaparusahan nito,** hinimok ni Satanas; at kung patawarin ng Diyos ang kaparusahan ng kasalanan, hindi Siya magiging Diyos ng katotohanan at katarungan. Desire of Ages 761.4

Pinakamahirap na ipakita ang mapanlinlang na kapangyarihan ni Satanas. Ang kanyang kapangyarihang manlinlang ay tumaas sa pagsasanay. Kung hindi niya maipagtanggol ang kanyang sarili, dapat siyang mag-akusa, upang magmukhang makatarungan at matuwid, **at maipakita ang Diyos na arbitraryo at mahigpit. Sa lihim na ibinulong niya ang kanyang pagkadismaya sa mga anghel. Sa una ay walang malinaw na damdamin laban sa Diyos; ngunit ang binhi ay naihasik, at ang pag-ibig at pagtitiwala ng mga anghel ay nasira. Nasira ang matamis na pagsasamahan sa pagitan nila at ng kanilang Diyos. Bawat galaw ay binabantayan; ang bawat kilos ay tiningnan sa liwanag kung saan ipinakita sa kanila ni Satanas ang mga bagay.** Ang ikinintal ni Satanas sa isipan ng mga anghel--isang salita dito at isang salita doon--ay nagbukas ng daan para sa mahabang listahan ng mga haka-haka. Sa kanyang maarteng paraan ay naglabas siya ng mga ekspresyon ng pagdududa mula sa kanila. Tapos, nung na-interview siya, inakusahan niya yung mga pinag-aralan niya. Inilatag niya ang lahat ng sama ng loob sa mga pinamunuan niya. **Bilang isa sa banal na katungkulan, ipinakita niya ang labis na pagnanais para sa katarungan, ngunit ito ay isang huwad na katarungan, na lubos na**

salungat sa pag-ibig at habag at awa ng Diyos. {*Review and Herald*, September 7, 1897 par. 3-4}

Ang mga ideyang ito ng katarungan ay tinanggap ng sangkatauhan nang bumagsak si Adan. Ang kanyang isip ay nagdilim sa ideya ni Satanas ng hustisya.

...ang dakilang manlilinlang na, sa pamamagitan ng isang kasinungalingan na ginawa laban sa pamahalaan ng Diyos, ay naging sanhi ng pagbagsak ng tao na sa gayo'y nawala ang lahat ng pag-aangkin na tinatawag na isang tapat na sakop ng kaharian ng Diyos. Tumanggi si Satanas na palayain ang kanyang mga bihag. Itinuring niya sila bilang kanyang mga sakop dahil sa kanilang paniniwala sa kanyang kasinungalingan. {Lt20-1903.11,12}

Ang paggamit ng wikang “sa pamamagitan ng kasinungalingang ginawa laban sa pamahalaan ng Diyos” ay umaakay sa atin sa aklat ng Mga Awit.

Makikisama ba sa iyo ang luklukan ng kasamaan, na gumagawa ng kasamaan sa pamamagitan ng kautusan? Awit 94:20 KJV

Nakumbinsi ni Satanas si Adan na kung lalabag ka sa batas ng Diyos ay parurusahan ka Niya ng kamatayan. Sa pamamagitan ng tuso, **ibinabalangkas ni Satanas ang katotohanan na ang likas na kahihinatnan ng kasalanan ay pagdurusa at kamatayan sa kasinungalingan na ang katarungan ng Diyos ay humihingi ng kabayaran at kamatayan, at sa gayon Kanyang pahihirapan at papatayin ang makasalanan.** Ang kasalanang ito laban sa katangian ng Diyos ay naipasa sa lahat ng tao, at samakatuwid ang lahat ng tao ay nagkakasala sa pamamagitan ng paniniwalang ang hustisya ng Diyos ay nangangailangan ng kamatayan.

Kaya nga, kung paanong sa pamamagitan ng isang tao ay pumasok ang kasalanan sa sanlibutan, at ang kamatayan sa pamamagitan ng kasalanan, at sa gayon ang kamatayan ay lumaganap sa lahat ng tao, sapagkat ang lahat ay nagkasala--Roma 5:12 NKJV

Lumaganap ang kamatayan sa lahat ng tao, dahil nagpatuloy sila sa kasalanan ng maling pag-uugnay sa karakter ng Diyos ng isang sistema ng hustisya na nagmula kay Satanas.

Tiningnan ni Kristo ang ating mundo bago Siya dumating dito, at nakita Niya na ang kapangyarihan ni Satanas ay ginamit sa pamilya ng tao. At dahil sa pagsuway ni Adan ay inangkin niya ang buong sangkatauhan. Itinuro niya ang kanilang mga kapahamakan at karamdaman at inilarawan [ang mga ito] sa Diyos. **Sinabi niya na ang Diyos ay walang awa sa kanila at maaari rin silang mapasailalim sa kanyang kontrol.** {Ms16-1893.2-3}

Kaya ang sangkatauhan ay nakulong ng isang kasinungalingang ginawa ni Satanas na ang katarungan ng Diyos ay humihingi ng mga kalamidad, sakit, at kamatayan.

Ang misyon ni Kristo sa mundo ay naging maliwanag na ang sangkatauhan ay nakatayo sa ilalim ng banta ng galit na hustisya, sa bingit ng walang hanggang kapahamakan, sa kawalan ng kakayahan at kamangmangan. {ST, February 5, 1894 par. 5}

Sa ilalim ng banta ng galit na hustisya, ang tao ay nangangailangan ng isang hain para sa kasalanan; kailangan ng tao ang dugo ng isang banal na kahalili upang iligtas ang kanyang madilim na isipan mula sa pag-iisip na siya ay nakatayo sa ilalim ng paghatol ng Diyos; ang tao ay nangangailangan ng isang pari upang ihandog ang handog na ito ng dugo sa Diyos upang payapain/pakalmahin Siya.

Ang hustisya ay hindi lamang humihiling na patawarin ang kasalanan; ang parusang kamatayan ay kailangang ipataw. Tumugon ang Tagapagligtas sa hamong ito. Ang Kaniyang nabaling katawan at pag-agos ng Kaniyang dugo ay ganap na tumugon sa mga hinihingi ng batas. Sa gayon, Kaniyang tinawid ang puwang na nilikha ng kasalanan sa pagitan ng lupa at langit. Siya ay nagdanas ng paghihirap sa laman upang sa pamamagitan ng Kaniyang balabal/kasuotan ng katuwiran, mapatanggol ang walang depensang makasalanan. Youth Instructor April 16, 1903, par. 6

Ang nilabag na batas ng Diyos ay humihingi ng buhay ng makasalanan. Sa buong sansinukob ay mayroon lamang isa na maaaring, sa ngalan ng tao, ay tumugon sa mga pag-aangkin nito. Dahil ang banal na batas ay kasing sagrado ng Diyos Mismo, isa lamang na kapantay ng Diyos ang makakagawa ng pagbabayad-sala

para sa paglabag nito. Walang sinuman kundi si Kristo ang maaaring tubusin ang nahulog na tao mula sa sumpa ng batas at dalhin siyang muli sa pagkakaisa sa Langit. Dadalhin ni Kristo sa Kanyang sarili ang pagkakasala at kahihiyan ng kasalanan—napakasakit ng kasalanan sa isang banal na Diyos na kailangan nitong paghiwalayin ang Ama at ang Kanyang Anak. Aabot si Kristo sa kaibuturan ng paghihirap upang iligtas ang nasirang lahi. Patriarchs and Prophets 63.2

Pansining mabuti na hindi ang batas ng Diyos ang humihingi ng kamatayan ng lumabag kundi ang nilabag na batas. Ang batas ay isang transcript ng karakter ng Diyos at nang tanggapin ng tao ang ideya ni Satanas na hinihingi ng Diyos ang kamatayan para sa paglabag, nilabag nito ang batas ng karakter ng Diyos. Ito ay isang kasinungalingan na ginawa ni Satanas upang bitag kapwa ang mga anghel at mga tao. Hindi ang sagradong batas ang humihingi ng kamatayan, dahil ang Diyos ay hindi ang may-akda ng kamatayan, ngunit ang pang-unawa ng tao sa batas na iyon kapag siya ay nagkasala at lumabag dito.

Ang kasalanan ni Adan ay tuwirang nagmula sa kanyang maling ideya na papatayin siya ng Diyos at ang kanyang asawa dahil sa pagkain ng prutas. Malinaw na sinasabi ng batas na huwag pumatay o mag-isip man lang ng masasamang pag-iisip ng iba, dahil iyon ang karakter ng Diyos. Kaya't isang kasalanan ang maniwala na ang Diyos ang may-akda at sanhi ng kamatayan. Ang labag na batas ay nangangailangan ng kamatayan dahil ang tao ay nag-proyekto/sinasalamin ng kanyang sariling mga ideya tungkol sa Diyos sa batas. Dahil naniniwala Siya na ang Diyos ay isang maninira, iniisip niya na ang batas ay nangangailangan ng kamatayan. Ngunit sa katotohanan, ang kamatayan ay natural na bunga ng pagtangga sa katotohanan ng karakter ng Diyos.

Magbigay tayo ng isang ilustrasyon kung paano nakumbinsi ni Satanas ang ikatlong bahagi ng mga anghel at ang sangkatauhan na hindi maunawaan ang katangian ng Diyos. Para bang sinabi ni Satanas na kung tumalon ka mula sa bangin ng mga utos ng Diyos, na hahampasin ka ng Diyos ng kidlat sa daan pababa bilang parusa. Ang paniniwalang ito ay nakakubli sa katotohanan na ang kasalanan ay nagbabayad ng sarili nitong kabayaran at ang pagtalon mula sa isang bangin ay magdadala ng likas na kahihinatnan ng kamatayan kapag tayo ay tumama sa lupa. Ang kamatayan ay nagmula sa kinahinatnan ng pagtalon, hindi ang Diyos na naghagis ng kidlat sa

lalaki dahil sa pangahas na tumalon. Ngunit hindi natin ito nakikita, dahil ang kasalanan ay nalilito ang ating mga isipan na nagiging dahilan upang hindi tayo makipagkasundo sa Diyos upang ang Kanyang karakter ay nakasulat sa ating mga puso, dahil hindi natin naiintindihan ang Kanyang batas at ang layunin ng Kanyang batas.

Ito ang sumpa ng batas. Sa sandaling lumabag ka sa batas, walang paraan upang makahanap ng katubusan maliban sa pamamagitan ng kamatayan. Ito ay dahil lamang sa walang sinumang tao ang magnanais na labagin ang batas ng Diyos maliban kung sila ay naniniwala sa isang bagay tungkol sa Kanya na hindi totoo. Sa palagay natin kailangan Niya ng isang bagay upang mamatay, isang bagay sa ating lugar, isang bagay na kasing taas at kasing ganda ng Kanyang batas.

Upang palayain ng Diyos ang tao mula sa sumpa ng huwad na hustisya, pinahintulutan Niya ang Kanyang Anak na bigyang-kasiyahan ang ating mga pananaw sa hustisya. Inilagay ng Diyos ang Kanyang sarili sa madilim na isipan ng mga tao upang iligtas sila. Si Kristo ay bababa at dadalhin ang kahihinatnan ng kasalanan, na dapat ihiwalay sa Kanyang Ama, upang ipakita sa atin kung ano ang kahihinatnan ng kasalanan at magbukas para sa atin ng isang paraan upang maniwala na ang Diyos ay handang patawarin tayo.

Anong kamangha-manghang pag-ibig ito! Gaano kalayo ang pagyuko ng Diyos upang maabot tayo at iligtas tayo! Ibinigay niya sa amin ang sakripisyo na kailangan namin. Inialay niya sa atin ang Kanyang pinakamamahal na Anak at hayaang patayin natin Siya, upang muli tayong maniwala sa awa ng Diyos. Sa pamamagitan ng Krus, pinagkasundo ni Kristo ang ating huwad o peke na hustisya sa awa ng Diyos!

Ang Katarungan at Awa ay nakatayong magkahiwalay, magkasalungat sa isa't isa, na pinaghiwalay ng malawak na bangin. Ang Panginoon na ating Manunubos ay binihisan ang Kanyang pagka-Diyos ng sangkatauhan, at ginawa para sa tao ang isang katangiang walang dungis o dungis. Itinayo Niya ang Kanyang krus sa gitna ng langit at lupa, at ginawa itong bagay ng pagkahumaling na umabot sa magkabilang daan/dako, **hinahatak ang Katarungan at Awa patawid ng bangin. Ang hustisya ay lumipat mula sa kanyang mataas na**

trono, at kasama ng lahat ng hukbo ng langit ay lumapit sa krus.
Doon ay nakita ang Isang kapantay ng Diyos na nagdadala ng kaparusahan para sa lahat ng kawalang-katarungan at kasalanan.
Sa ganap na kasiyahan, yumukod ang Hustisya bilang paggalang sa krus, na nagsasabing, Tama na. --General Conference Bulletin, Fourth Quarter, 1899, vol. 3, p. 102.

Nakatutukso na isipin na ang Diyos ang nasa itaas na kinakatawan bilang Hustisya na lumilipat mula sa mataas na trono nito. Ngunit ang Diyos ay hindi yumuyuko sa pagtukoy sa sinuman o anumang bagay. Isaalang-alang ito muli mula sa ibang pananaw:

Tumanggi si Satanas na palayain ang kanyang mga bihag. Itinuring niya sila bilang kanyang mga sakop dahil sa kanilang paniniwala sa kanyang kasinungalingan. **Siya ay naging kanilang bilangguan. Ngunit wala siyang karapatang humingi ng isang presyo para sa kanila;** dahil hindi niya nakuha ang mga ito sa pamamagitan ng legal na pananakop, ngunit sa ilalim ng maling pagkukunwari. Ang Diyos, bilang pinagkakautangan, ay may karapatang gumawa ng anumang probisyon para sa pagtubos ng mga tao. **Hiniling ng hustisya na magbayad ng isang tiyak na presyo. Ang Anak ng Diyos ay ang tanging Isa na maaaring magbayad ng halagang ito.** Nagboluntaryo siyang pumarito sa mundong ito at dumaan sa lupa kung saan nahulog si Adan. {Lt20-1903.12,13}

Ihalintulad natin ang dalawang pahayag na ito sa sipi sa itaas:

siya [si Satanas] ay walang karapatang humingi ng isang presyo para sa kanila

Hiniling ng hustisya na magbayad ng isang tiyak na presyo

Si Satanas ang nag-demand ng isang presyo na mabayaran. Pagkatapos ng kaunti sa ibaba ay sinasabi nito na ang hustisya ay humiling na ang isang presyo ay mabayaran. Sa konteksto ng talata, ang katarungan ay nakahanay kay Satanas, hindi sa Diyos. Nagbibigay ito ng patunay ng sistema ng hustisya ni Satanas na humiwalay sa hustisya sa awa.

Ang dugo ni Jesus ang tanging bagay na makapagpapalaya sa sangkatauhan mula sa kasinungalingan ni Satanas.

... upang buksan ang kanilang mga mata, upang sila'y ibalik mula sa kadiliman tungo sa liwanag, at mula sa kapangyarihan ni Satanas tungo sa Dios, upang sila'y tumanggap ng kapatawaran sa mga kasalanan at ng pamana sa kanila na pinabanal sa pamamagitan ng pananampalataya sa Akin.' Mga Gawa 26:18

Tingnan natin ang isa pang linya ng pag-iisip na may kaugnayan dito.

At ayon sa kautusan halos lahat ng bagay ay dinadalisay ng dugo, at kung walang pagbubuhos ng dugo ay walang kapatawaran. Hebreo 9:22

Ngunit ano ang ipinakikita ng batas ni Moises sa pahayag na ito tungkol sa dugo?

Sa pagpasok ni Jesus sa templo, nasaksihan Niya ang buong eksena. Nakita niya ang hindi patas na mga transaksyon. **Nakita niya ang paghihirap ng mga dukha, na nag-isip na kung walang pagbubuhos ng dugo ay walang kapatawaran sa kanilang mga kasalanan.** Nakita Niya ang panlabas na patyo ng Kanyang templo na ginawang isang lugar ng hindi banal na trapiko. Ang sagradong kulungan ay naging isang malawak na palitan. Desire of Ages 157.2

Ang mga tao ang nag-isip na ang batas ay humihingi ng dugo. Ito ay karagdagang katibayan ng kasinungalingang ipinagbili sa sangkatauhan na “bawat kasalanan ay dapat parusahan.”

Tanging ang mahalagang dugo ni Jesus ang makapagpapalaya sa atin mula sa sistema ng hustisya ni Satanas. Tanging ang dugo ni Jesus ang makapaglilinis sa ating isipan ng kasinungalingan na hinahatulan tayo ng Diyos at wawasakin tayo para sa ating mga kasalanan. Sinira ng literal na dugo ni Kristo ang kapangyarihan ng sumpa ng batas na nakabitin sa atin.

3. Magsalita ka sa Bato

Ngunit ang kamatayan ni Kristo ay ang simula ng gawain ng pagkakasundo. Ang dugo ni Kristo ay nagbubukas sa atin ng awa ng Diyos sa loob ng ating sariling balangkas ng hustisya. Upang maging ganap na pagkakasundo sa Diyos, dapat tayong bumalik sa balangkas ng katarungan o hustisya ng langit.

Sa paghahangad na ilipat ang Israel mula sa maling balangkas nito, nagbigay ang Diyos ng isang ilustrasyon. Sa simula ng kanilang paglalakbay, inutusan si Moises na hampasin ang bato upang mabigyan ng tubig ang mga tao. Ang bato ay simbolo ni Kristo, at ang tubig ay simbolo ng buhay na nagbibigay ng Espiritu ng Diyos na nagmumula kay Kristo, ang bato. Ang paghampas sa bato ay simbolo ng hinampas ni Kristo sa Krus. Ang simbolo dito ay sumasalamin sa hustisya ng tao. Ang pagpapagaling, pagpapatawad at pagpapanumbalik ay maaari lamang dumating sa pamamagitan ng pagpaparusa o paghampas ng isang kapalit.

Sa pagtatapos ng kanilang paglalakbay, inutusan si Moises na magsalita sa bato. Ang simbolo ng Krus ay hindi kinakailangan sa sitwasyong ito. Ang Diyos ay malayang magbibigay ng tubig sa pamamagitan lamang ng paghiling. Walang kinakailangang parusa. Ngunit ang sistema ng hustisya na tumatakbo pa rin sa isip ni Moises ay katarungan na nangangailangan ng kaparusahan. Natukso si Moises dito dahil ang mga Israelita ay nagtrato sa kanya ng masama sa kanilang patuloy na pagbubulung-bulungan at pagrereklamo.

Natural na nalulungkot siya sa kanilang kawalan ng utang na loob sa Diyos, at sa galit ay hinampas niya ng dalawang beses ang bato. Isang mahirap na bagay na alisin sa ating isipan ang ating maling sistema ng hustisya. Anuman, nakikita natin ang pagsisikap ng Diyos na simulan ang proseso ng paglilinis ng mga tao mula sa kanilang maling pag-iisip.

4. Tanso at Ginto

Sinasabi sa atin ng Salmista na ang daan ng Diyos ay nasa Santuwaryo (Aw 77:13). Ang simbolismo ng mga kagamitang kasangkapan sa bakuran ng korte na gawa sa tanso kumpara sa mga kagamitan sa loob ng Santuwaryo mismo na gawa sa ginto ay nagsasalita ng pagbabago sa pag-iisip.

Ang tanso ay simbolikong itinuturing na isang negatibong elemento sa Banal na Kasulatan - isang salamin ng katigasan ng puso.

Lakas ng bato ba ang lakas ko? o ang aking laman ay tanso?
Job 6:12 (KJV)

Sapagka't nalalaman ko na ikaw ay matigas ang ulo, at ang iyong leeg ay litid na bakal, at ang iyong noo ay tanso. Isaias 48:4 (KJV)

Silang lahat ay lubhang mapanghimagsik, na lumalakad na may mga paninirang-puri: sila'y tanso at bakal; lahat sila ay mga tagapagtiwali.
Jeremias 6:28 (KJV)

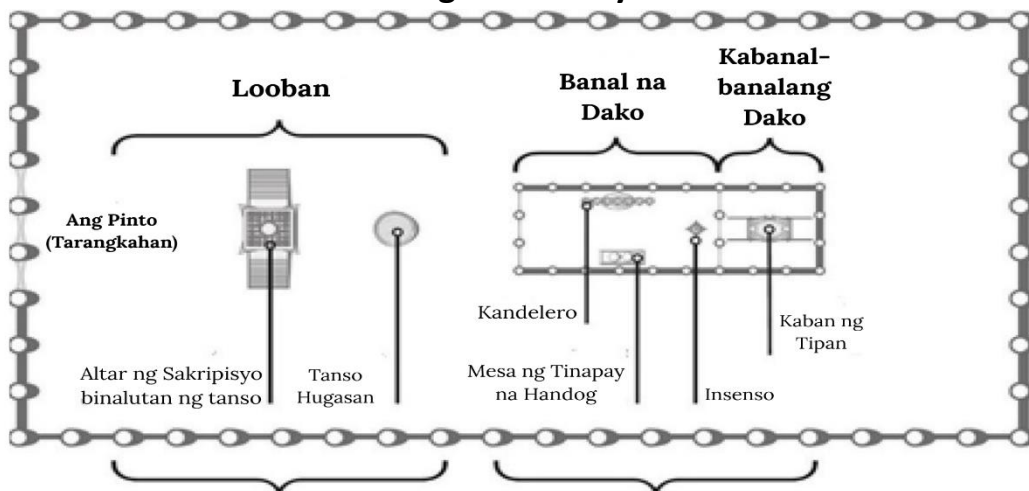
Anak ng tao, ang sangbahayan ni Israel sa akin ay naging dumi: silang lahat ay tanso, at lata, at bakal, at tingga, sa gitna ng hurno; sila ay maging ang dumi ng pilak. Ezekiel 22:18 (KJV)

Ang tanso ay isang haluang metal na tanso at sink at binuo ni Tubal-Cain, isang inapo ni Cain. Ang tanso ay isang elementong gawa ng tao. Ang paggamit nito sa altar ng paghahain at sa hugasan ay nagpapakita na ang Diyos ay tumutugon sa pag-iisip ng tao sa aspetong ito ng serbisyo sa santuwaryo.

Ang altar ng sakripisyo ay simbolo ng gawain ni Kristo sa Krus. Ang katotohanan na ito ay gawa sa tanso ay nagsasabi sa atin na ang pangangailangan para sa sakripisyo ay gawa ng tao. Ito ay isang kasiyahan ng katarungan ng tao, na kinasihan ni Satanas. Ang Diyos sa Kanyang walang katapusang awa ay ibinigay ang Kanyang Anak upang matugunan ang pangangailangan ng tao.

Kung hahayaan nating tumagos sa ating isipan ang katotohanang ito, ang ebanghelyo ay kapansin-pansing mababago sa isang bagay na higit na maganda kaysa sa orihinal na inakala.

Ang Santuwaryo

Lahat ng mga kagamitan sa looban, kabilang na ang mga tulos ng tolda, ay ginawa mula sa tanso.

Ang lahat ng mga bagay sa Sanctuary ay maaaring binalutan o ginawa sa ginto.

Sa looban ng tabernakulo ay makikita natin ang dambana ng handog at ang hugasan. Ang dambana ay naglilinis sa pamamagitan ng dugo, at ang hugasan naman sa pamamagitan ng tubig. Ang dugo ni Cristo ang nagbubukas ng ating puso sa kapatawaran ng Diyos, at ang Espiritu ni Cristo, na ngayon ay may malayang pagpasok sa kaluluwa, ang nagsisimula ng gawain ng paglilinis sa ating isipan mula sa madilim nating pag-iisip.

Ito Siya na naparito sa pamamagitan ng tubig at dugo—si Jesucristo; hindi lamang sa pamamagitan ng tubig, kundi sa pamamagitan ng tubig at dugo. At ang Espiritu ang nagpapatotoo, sapagkat ang Espiritu ay katotohanan. 1 Juan 5:6

Ang kaugnayang ito sa pagitan ng dugo, tubig at Espiritu ay ipinahayag ni Juan sa susunod na dalawang talata.

Sapagkat may tatlong saksi—ang Espiritu, ang tubig, at ang dugo—at ang tatlong ito ay iisa. 1 Juan 5:7-8 ISV

Ang bersyon ng KJV ay may kasamang karagdagang pahayag na wala sa orihinal sa pagsisikap na suportahan ang doktrina ng Trinidad. Ito ay tinatawag na Johannine Comma, at ito ang pinakakaraniwang kinikilalang karagdagan sa teksto sa buong

Bibliya, at iyan ang dahilan kung bakit hindi ito sinipi ni Ellen White, ang mga pioneer, at halos lahat ng iskolar. Ang bersyon sa itaas, kasama ang karamihan sa mga modernong bersyon at ang Luther Bible, ay nagbibigay sa atin ng tamang pag-unawa sa teksto.

Ang proseso ng paglilinis ay nagsasangkot ng dugo, tubig, at Espiritu. Mayroon silang isang layunin na alisin sa atin ang ating kasalanan.

1. Ang dugo ni Jesus, na tinulungan ng Espiritu, ay nagsasalita sa atin sa ating huwad na balangkas ng hustisya; na pinatawad tayo ng Diyos at minamahal tayo.
2. Ang tubig ng binyag ay nagbubukas sa atin ng Espiritu tulad ng isang kalapati na bumababa sa atin upang magkaroon tayo ng kumpirmasyon na tayo ay pinakamamahal na anak ng Diyos. Tayo ay muling pinagsama sa Diyos.

5. Dugo sa Santuaryo

Napakahalagang maunawaan na ang dugo ay walang kapangyarihang maglinis maliban na ang Espiritu ni Kristo ay hinatulan ang makasalanan sa halaga nito. Ang Espiritu ang siyang humahatol sa atin sa kasalanan at umaakay sa atin kay Kristo. Kapag nakita ng makasalanan ang dugo ni Kristo, kinukumbinsi siya ng Espiritu na ang katarungan ay nabigyang-kasiyahan, ngunit gaya ng ating napansin, ito ang katarungan o hustisya na pinaniniwalaan ng tao.

Si Cristo, bilang tagapamagitan ng tao, ay inihaharap ang Kanyang dugo sa Ama alang-alang sa sangkatauhan. Hindi hinihingi ng Diyos ang handog at alay, ngunit ang tao ang may pangangailangan nito. Habang ang mga tao ay tumitingin kay Cristo sa pamamagitan ng pananampalataya, na inihaharap ang Kanyang dugo sa Ama, ang katarungan ng tao ay napapawi, at ang makasalanan ay nagkakamit ng ganap na katiyakan na ang kanyang mga kasalanan ay pinatawad na.

Hindi man sa pamamagitan ng dugo ng mga kambing at ng mga guya, kundi sa pamamagitan ng kaniyang sariling dugo ay pumasok siyang

minsan sa dakong banal, na nagkamit ng walang hanggang pagtubos para sa atin. Hebreo 9:12 KJV

Inihandog ni Kristo ang Kanyang dugo sa Ama bilang ating kinatawan. Hindi niya ito inihaharap sa Ama para sa kapakanan ng Ama kundi para sa atin.

Nakita ko ang apat na anghel na may gawaing dapat gawin sa lupa, at papunta na sila para magawa ito. Si Jesus ay nakadamit ng makasaserdoteng kasuotan. Tinitigan Niya nang may habag ang natitira, pagkatapos ay itinaas Niya ang Kanyang mga kamay, at sa isang tinig ng matinding habag ay sumigaw, "Aking dugo, Ama, Aking dugo, Aking dugo, Aking dugo!" Early Writings 38.1

Mahalagang tandaan na si Kristo ay hindi lamang isang tagapamagitan para sa Diyos, kundi para din sa tao.

Sapagkat may isang Diyos at isang Tagapamagitan sa Diyos at sa mga tao, ang Taong si Cristo Jesus, 1 Timothy 2:5 NKJV

Sa tuwing tayo ay nagkakasala, inaangkin natin ang mga merito ng itinigis na dugo ni Hesus, at ipinapadala ng Ama ang Kanyang Espiritu sa atin upang tayo ay linisin at pagalingin. Ngunit ang prosesong ito ay nasa konteksto ng isang tansong balangkas ng hustisya.

Nais ng ating Ama sa langit na umunlad pa tayo sa daan ng Sanctuary. Sa Apocalipsis ay sinabihan tayo:

Pagkatapos ay binigyan ako ng isang tambong katulad ng panukat. At sinabi ng anghel, 'Tumindig ka at sukatin mo ang templo ng Diyos, ang dambana, at ang mga sumasamba roon. **Ngunit iwanan ang looban na nasa labas ng templo, at huwag mong sukatin, sapagkat ito ay ibinigay sa mga Hentil.** At yuyurakan nila ang banal na lungsod sa loob ng apatnapu't dalawang buwan. Apocalipsis 11:1-2

Ang ating Ama ay nais na iwan na natin ang tansong looban. Ang mga simbolo ng paglilinis sa Banal na Dako ay langis, ilaw, at tinapay. May paminsang pagwiwisik ng dugo sa mga sungay ng dambana ng kamanyang, sapagkat ang huwad na sistema ng hustisya ay hindi pa ganap na naalis. Ngunit habang lumilipat tayo

mula sa Looban patungo sa Banal na Dako/Lugar at sa wakas patungo sa Kabanal-banalang Dako/Lugar, ang dami ng dugo ay nababawasan nang malaki sa bawat pagkakataon.

Ang lahat ng dugo para sa mga handog na susunugin, mga handog tungkol sa kapayapaan, at mga handog para sa kasalanan ay winisikan at ibinuhos sa paanan ng dambana ng hain, maliban sa isang handog para sa kasalanan para sa isang saserdote, o para sa buong kongregasyon. Sa mga kasong ito, ito ay winisikan ng pitong beses sa harap ng tabing sa altar ng insenso.

kung ang pinahirang saserdote ay magkasala, na nagdudulot ng pagkakasala sa bayan, kung magkagayo'y maghandog siya sa Panginoon dahil sa kaniyang kasalanan na kaniyang pinagkasalahan ng isang guyang toro na walang kapintasan bilang handog dahil sa kasalanan.... Ilulubog ng saserdote ang kaniyang daliri sa dugo at magwiwisik ng dugo ng pitong ulit sa harap ng Panginoon, sa harap ng tabing ng santuaryo. Levitico 4:3,6

At kung ang buong kapisanan ng Israel ay magkasala ng hindi sinasadya, at ang bagay ay nalihim sa mga mata ng kapulungan, at sila'y nakagawa ng isang bagay na laban sa alinman sa mga utos ng Panginoon sa anomang bagay na hindi dapat gawin, at sila'y nagkasala; pagka ang kasalanan na kanilang nagawa ay nalaman, kung magkagayo'y maghahandog ang kapulungan ng isang guyang toro para sa kasalanan, at dadalhin sa harap ng tabernakulo ng pagpupulong.... Ang pinahirang saserdote ay magdadala ng dugo ng toro sa tabernakulo ng pagpupulong. Pagkatapos ay isawsaw ng pari ang kanyang daliri sa dugo at iwiwisik iyon ng pitong ulit sa harap ng Panginoon, sa harap ng tabing. Leviticus 4:13-17 NKJV

Ang paggamit ng dugo ng hayop ay nagmula sa maraming litro ng dugo sa altar ng sakripisyo, hanggang sa pana-panahong pagwiwisik ng dugo sa Banal na Lugar para sa mga handog para sa kasalanan ng buong kongregasyon o ng isang saserdote (na hindi masyadong madalas), at pagkatapos ay sa dugo na dumarating sa isang pagkakataon sa Kabanal-banalang Lugar sa araw ng pagbabayad-sala.

6. Ang Banal na Huwaran ng Dugo

Para sa mga pamilyar sa mensahe ng Ama ng kilusang pag-ibig, malalaman ninyo ang mga prinsipyo ng Banal na Huwaran. Kung hindi ka pamilyar sa prinsipyong ito, mangyaring basahin ang mga aklat na Banal na Huwaran ng Buhay at Ang Banal na Huwaran na mada-download mula sa maranathamedia.com o maranathamedia-philippines.com.

Ang pisikal na dugo ni Kristo ay ang daluyan na nagbubukas sa puso ng tao upang tumanggap ng tunay na paglilinis sa pamamagitan ng Espiritu ni Kristo. Tinutukoy ni Kristo ang Kanyang Espiritung nagbibigay-buhay bilang dugo sa sumusunod na paraan:

Tunay na tunay ang sinasabi ko sa inyo: malibang **kainin ninyo ang laman ng Anak ng Tao at inumin ang Kanyang dugo, wala kayong buhay sa inyong mga sarili. Ang kumakain ng Aking laman at umiinom ng Aking dugo ay may buhay na walang hanggan**, at Aking bubuhayin siya sa huling araw. Sapagkat ang Aking laman ay tunay na pagkain, at ang Aking dugo ay tunay na inumin. **Ang kumakain ng Aking laman at umiinom ng Aking dugo ay nananatili sa Akin, at Ako sa kanya.** Kung paanong sinugo Ako ng buhay na Ama, at nabubuhay Ako dahil sa Ama, **gayundin ang kumakain sa Akin ay mabubuhay dahil sa Akin.** Juan 6:53-57

Sinabi sa atin ni Hesus na kainin ang Kanyang laman at inumin ang Kanyang dugo. Nagulat ang mga alagad sa mga salita ni Jesus. Pamilyar sila sa Batas ni Moises na nagsasabi sa kanila na ipinagbabawal silang uminom ng dugo.

Ito'y magiging palatuntunang walang hanggan sa lahat ng inyong lahi sa lahat ng inyong tahanan: huwag kayong kakain ng taba o dugo man. Leviticus 3:17

Huwag kayong kakain ng anumang may dugo. ni magpapakadalubhasa sa panghuhula o sa panggagaway. Levitico 19:26

Bakit sinabihan sila ni Jesus na inumin ang Kanyang dugo? Sa kabutihang palad, ipinaliwanag Niya nang malinaw ang Kanyang kahulugan.

Nang matanto ni Jesus sa sarili Niya na nagbubulung-bulungan ang Kanyang mga alagad tungkol dito, sinabi Niya sa kanila, "Nakakatisod ba ito sa inyo? Paano kung makita ninyong umaakyat ang Anak ng Tao sa dati Niyang kinaroroonan?

Ang Espiritu ang nagbibigay-buhay; walang pakinabang ang laman. Ang mga salitang sinabi Ko sa inyo ay espiritu at buhay. Juan 6:61-63 NKJV

Ginagamit ni Kristo ang Kanyang dugo at Kanyang laman bilang simbolo ng Kanyang Espiritu. Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila na walang pakinabang ang laman. Hindi maalis ng pisikal na laman at dugo ang kasalanan sa puso ng makasalanan, ang Espiritu lamang ang makakagawa nito.

Gamit ang isa pang sagisag na nauugnay dito, bago namatay si Kristo, iniharap Niya sa kanila ang tasa ng katas ng ubas.

Pagkatapos ay kinuha Niya ang saro, at nagpasalamat, at ibinigay sa kanila, na sinasabi, Uminom kayo rito, kayong lahat. **Sapagka't ito ang Aking dugo ng bagong tipan, na nabubuhos [G1632] para sa marami sa ikapagpapatawad ng mga kasalanan.** Ngunit sinasabi ko sa inyo, Hindi na ako iinom nitong bunga ng ubas mula ngayon hanggang sa araw na iinumin Ko itong bagong kaharian na kasama ninyo sa Aking Ama." Mateo 26:27-29

Sinabi niya, ito ang aking dugo ng Bagong Tipan na ibinuhos para sa marami para sa kapatawaran ng mga kasalanan. Malinaw na ang katas ng ubas ay hindi dugo ni Kristo, ngunit itinaturo nito kapwa ang kaloob ng Kanyang pisikal na dugo na kailangan nating tanggapin ang kapatawaran, ngunit higit pa sa Kanyang Espiritu na ibinuhos sa lahat ng tumatanggap sa Kanya bilang kanilang Tagapagligtas at gumagawa ng gawain ng paglilinis at pagbabagong-buhay sa puso.

Ang parehong salitang ginamit upang itala ang sinabi ni Jesus na 'ibinubuhos para sa marami' ay ginamit din kalaunan sa Bagong Tipan sa ganitong paraan.

Kaya't palibhasa'y itinaas ng kanang kamay ng Diyos, at **tinanggap sa Ama ang pangako ng Espiritu Santo, ibinuhos niya [G1632] ito, na inyong nakikita at naririnig ngayon.** Mga Gawa 2:33 KJV

At yaong mga nasa pagtutuli na sumampalataya ay namangha, ang lahat ng sumama kay Pedro, sapagkat **ang kaloob ng Espiritu Santo ay ibinuhos din [G1632] sa mga Gentil.** Mga Gawa 10:45

Ngayon ang pag-asa ay hindi nabigo, dahil ang pag-ibig ng Diyos ay **ibinuhos [G1632] sa ating mga puso ng Banal na Espiritu** na ibinigay sa atin. Roma 5:5

Ngunit nang ang kagandahang-loob at ang pag-ibig ng Diyos na ating Tagapagligtas sa tao ay lumitaw, hindi sa pamamagitan ng mga gawa ng katuwiran na ating ginawa, kundi ayon sa Kanyang awa iniligtas Niya tayo, sa pamamagitan ng paghuhugas ng pagbabagong-buhay at **pagbabago ng Espiritu Santo, na Kanyang ibinuhos [G1632] nang sagana sa atin** sa pamamagitan ni Jesu-Kristo na ating Tagapagligtas, Titus 3:4-6

Kapag ibinuhos ni Hesus ang Kanyang buhay sa atin sa pamamagitan ng Espiritu, ito ay kung paano tayo nililinis ng dugo ni Hesus, dahil ang Buhay ni Hesus ay sinasagisag sa Bagong Tipan bilang Kanyang dugo.

Sa kontekstong ito ay mas mapahalagahan natin ang kahulugan ni Juan sa kanyang unang sulat.

Yaong mula sa pasimula, na aming narinig, na aming nakita ng aming mga mata, na aming nakita, at aming nahawakan, at nahawakan ng aming mga kamay, tungkol sa Salita ng buhay--**ang buhay ay nahayag**, at aming nakita, at aming pinatotohanan, at ipinapahayag sa inyo **ang buhay na walang hanggan na kasama ng Ama at nahayag sa atin**-- na ating nakita at narinig ay aming ipinahahayag sa inyo, upang kayo naman ay magkaroon ng pakikisama sa amin; at tunay na ang ating pakikisama ay sa Ama at sa Kanyang Anak na si Jesucristo. At ang mga bagay na ito ay isinusulat namin sa inyo upang ang inyong kagalakan ay malubos. Ito ang mensahe na aming narinig mula sa Kanya at

ipinahahayag sa inyo, **na ang Diyos ay liwanag at sa Kanya ay walang anumang kadiliman**. Kung sinasabi natin na tayo ay may pakikisama sa Kanya, at lumalakad sa kadiliman, tayo ay nagsisinungaling at hindi natin ginagawa ang katotohanan. Ngunit kung tayo ay lumalakad sa liwanag na gaya ng Siya ay nasa liwanag, tayo ay may pakikisama sa isa't isa, at nililinis tayo ng dugo ni Jesu-Cristo na Kanyang Anak sa lahat ng kasalanan. Kung sinasabi natin na tayo ay may pakikisama sa Kanya, at lumalakad sa kadiliman, tayo ay nagsisinungaling at hindi natin ginagawa ang katotohanan. Ngunit kung tayo ay lumalakad sa liwanag na gaya ng Siya ay nasa liwanag, tayo ay may pakikisama sa isa't isa, at nililinis tayo ng dugo ni Jesu-Cristo na Kanyang Anak sa lahat ng kasalanan. Kung sinasabi natin na tayo ay may pakikisama sa Kanya, at lumalakad sa kadiliman, tayo ay nagsisinungaling at hindi natin ginagawa ang katotohanan. Ngunit kung tayo ay lumalakad sa liwanag na gaya ng Siya ay nasa liwanag, tayo ay may pakikisama sa isa't isa, **at nililinis tayo ng dugo ni Jesu-Cristo na Kanyang Anak sa lahat ng kasalanan**. 1 Juan 1:1-7

Si Juan ay nagsasalita tungkol kay Kristo bilang ang buhay na ipinakita sa atin. Pagkatapos ay binanggit Niya ang pakikisama na mayroon tayo sa Ama at sa Anak. Ang pakikisamang ito ay posible lamang sa pamamagitan ng Banal na Espiritu ni Kristo.

Kaya't kung mayroong anomang kaaliwan kay Cristo, kung mayroong mang kaaliwan ng pag-ibig, kung mayroong pakikisama sa Espiritu, kung mayroong anumang pagmamahal at awa, Filipos 2:1

Pagkatapos ay sinabi ni Juan na walang kadiliman sa Diyos. Ang kadiliman ay nauugnay sa kamatayan. Ang kamatayan ay kadalasang naroroon sa pagbuhos ng literal na dugo.

Inilabas niya sila sa kadiliman at sa lilim ng kamatayan, At pinagputolputol ang kanilang mga tanikala. Awit 107:14

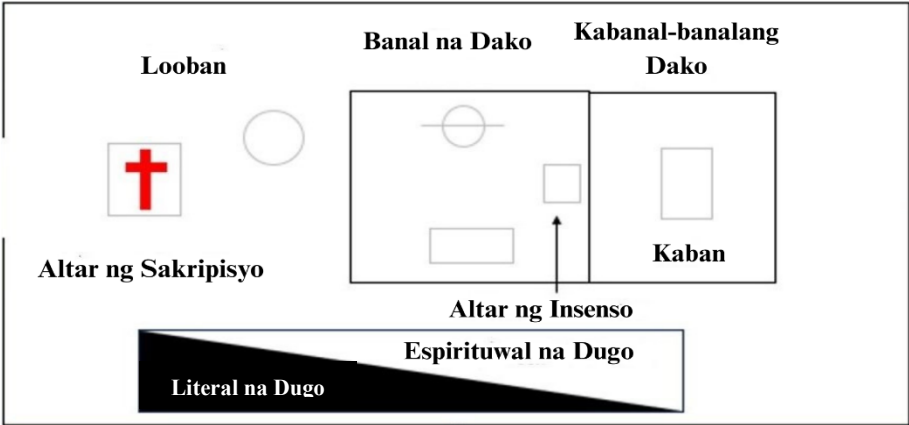
Upang magbigay ng liwanag sa nangakaupo sa kadiliman at sa anino ng kamatayan, Upang patnubayan ang ating mga paa sa daan ng kapayapaan. Lukas 1:79

Kung ang Diyos ay walang kadiliman sa Kanya, hindi Niya hinihingi ang kamatayan at dugo. Anong laking pagsasamahan na makilala ang gayong Diyos at ang Kanyang Anak. Ito ay tunay na mahalagang pakikisama. Tapos sabi ni Juan, nililinis tayo ng dugo ni Hesukristo sa LAHAT ng kasalanan. Ito ay isang pagtukoy sa Espiritu ni Kristo; ito ay tumutukoy sa Kanyang Espiritu.

Hindi tayo nililinis ng literal na dugo ni Kristo mula sa LAHAT ng kasalanan. Sinabi ni Pablo sa Hebreo 9:22 na halos lahat ng bagay ay nililinis ng dugo, ngunit nangangahulugan ito na hindi lahat ng bagay ay nililinis sa ganitong paraan. Alam na alam ng mga Kristiyano na pagkatapos nilang tanggapin si Kristo bilang kanilang Tagapagligtas, hindi sila agad tumitigil sa pagkakasala. Samakatuwid, ito ay ang pagbubuhos ng buhay ni Kristo sa atin sa pamamagitan ng walang hanggang Espiritu na tayo ay nalinis sa LAHAT ng kasalanan.

Ang pagbabalik sa sistema ng Sanctuary, habang ang isang tao ay tumatagal ng espirituwal na paglalakbay mula sa Altar ng Sakripisyo patungo sa Kaban ng Tipan, ang kanyang pag-asa sa literal na dugo ni Kristo ay nababawasan at ang kanyang pag-asa sa Espirituwal na dugo ni Kristo ay nagiging lahat sa lahat.

Literal patungo sa Espirituwal na Dugo

1. Ang pisikal na dugo ni Kristo ay nagbibigay-kasiyahan sa pangangailangan ng tao at nagbubukas ng Kanyang isip sa pag-ibig ng Diyos. Pinalaya o

nililinis nito ang kanyang isipan sa kanyang maling ideya na hinahatulan siya ng Diyos.

2. Ang espirituwal na dugo ni Kristo ay naglilinis, nagpapagaling at nagpapanumbalik ng tao sa pagiging katulad ni Cristo, at inihahanda siya na mabuhay magpakailanman kasama ng Ama at ng Anak.

Kapag ang mga makasalan ay nakadarama ng lubos na hinahatulan, ang kanilang pang-unawa sa katangian ng Diyos at ang kanilang mga ideya ng hustisya/katarungan ang sanhi nito. Kailangan ng mga tao ang pamamagitan ni Kristo sa pamamagitan ng Kanyang literal na dugo upang tulungan silang maniwala na tinatanggap siya ng Diyos. Ngunit habang lumalago ang tiwala ng mga tao kay Cristo at nalaman nila ang katangian ng Ama na makikita sa buhay ni Cristo sa lupa, nagkakaroon sila ng pagkakataong malaman na hindi humahatol o kumokondena ang Diyos – kailangan lang nating hilingin sa Kanya na patawarin tayo at tulungan tayo sa pamamagitan ng pagbibigay sa atin ng Espiritu ng Kanyang Anak. Maaari tayong makipag-usap sa bato sa halip na kailanganin itong hampasin. Maaari tayong linisin ng dugo ni Kristo sa kaalaman na ito ang Kanyang Espiritu.

Sa pagtingin sa daan ng Santuwaro, natuklasan natin na ang literal na dugo ay nagpaparumi sa santuwaro habang ang espirituwal na dugo ay nililinis ito.

Ang Santuwaro ay simbolo rin ng ating templong katawan. Kapag naniniwala tayo na ang katarungan/hustisya ng Diyos ay nangangailangan ng kamatayan, dinudungisan natin ang templo ng ating katawan. Kapag nakikita natin na hinihingi ng Diyos ang kamatayan ng lumabag, tayo ay nagiging biktima ng paghingi ng kamatayan sa mga itinuturing nating lumalabag na nagpaparumi rin sa templo ng ating katawan.

Ngunit kapag nalaman natin ang katotohanan ng katangian ng Diyos na inihayag kay Kristo, tinatanggap natin ang Espiritu ng isang hindi humahatol, komukondena o sumisira. Nagsisimula itong linisin ang templo ng ating katawan hanggang sa punto na ang sakripisyo at pag-aalay para sa kasalanan ay titigil na.

Mula sa pananaw na ito ng pamamagitan ni Kristo at ang gawain ng pagbabayad-sala, makikita natin na kapag sinabi ni Jesus ang “aking dugo, ang aking dugo” sa harap ng Kanyang Ama, nangangahulugan ito na handa Siya na patuloy na ibigay ang Kanyang nagbibigay-buhay na espiritu sa sangkatauhan sa harap ng kanilang

pagtanggì sa Kanya, na hindi kailanman pipilitin ng Diyos na gawin Siya kung pakiramdam ni Jesus ay ganap nilang pinutol Siya.

7. Ang Panahon ng Kapighatian ni Jacob

Para sa 144,000 na natatakan sa mga huling paggalaw ng kasaysayan ng mundo, sila ay mabubuhay sa presensya ng Diyos nang walang tagapamagitan para sa literal na dugo. Hinugasan nila ang kanilang mga damit sa espirituwal na dugo ni Kristo at pinaputi ang mga ito. Walang paghatol, sapagkat ang sistema ng hustisya ni Satanas ay nalinis na sa kanila. Aleluya.

Ngunit ang presensya ng dugo sa Sanctuary sa Araw ng Pagtubos sa panahon ng Sinaunang Israel ay tumutukoy sa huling pakikipagbuno para sa mga tao ng Diyos na magtiwala sa Karakter ng Diyos.

May kaugnayan ang seremonya ng paglilinis ng templo mula sa kasalanan sa Araw ng Pagbabayad-sala at ang paglilinis ng makasalanan mula sa ketong; simbolo ng kasalanan.¹

Paglilinis ng Santuwaryo sa Araw ng Pagbabayad-sala Levitico 16	Nililinis ang Makasalanan mula sa Ketong Levitico 14
Dalawang kambing ang napili Lev 16:5	Dalawang ibon ang napili Lev 14:4
Isang kambing ang pinatay, ang isa ay ipinakitang buhay Lev 16:9,10	Isang ibong pinatay sa ibabaw ng umaagos na tubig sa isang sisidlang lupa, ang buhay na ibon ay inilubog sa dugo ng pinatay na ibon sa ibabaw ng umaagos na tubig. Lev 14:5,6
Ang dugo ng pinatay na kambing ay iwiwisik ng pitong beses sa altar ng insenso. Nilinis ang santuwaryo. Lev 16:18,19	Ang dugo ng pinatay na ibon ay winisikan ng pitong beses sa taong nililinis. Ang tao ay ipinahahayag na malinis. Lev 14:7
Ipinagtapat ng Punong Pari ang mga kasalanan sa buhay na kambing na	Ang buhay na ibon ay pinakawalan sa bukas na parang. Lev 14:7

¹ Maraming salamat kay Sean Sutton sa pagbabahagi sa akin ng pagkakatulad na ito.

Ang dalawang seremonyang ito ay nag-uugnay sa paglilinis ng kasalanan mula sa santuwaryo at sa indibidwal. Ang prosesong ito ay magaganap para sa mga tao ng Diyos sa panahon ng pagbubuklod bago ang Ikalawang Pagparito. Nangyayari ito sa panahon ng kapighatian ni Jacob.

Napaharap sa kamatayan mula sa kaniyang kapatid na si Esau, nagsumamo si Jacob sa Diyos para sa kaligtasan. Nang dumating ang kanyang tagapagligtas, inisip ni Jacob na siya ay isang kaaway at nakipagbuno sa kanya, hindi napagtanto na iyon ay si Kristo. Ito ay simbolo ng kailangang harapin ni Jacob ang lahat ng kanyang pagkakasala at kahihyan upang maniwala na tutulungan siya ng Diyos sa kanyang krisis kay Esau. Sa katulad na paraan, ang bayan ng Diyos sa katapusan ng panahon ay haharap sa lahat ng kanilang mga kasalanan habang si Kristo ay lumalapit sa kanila.

Ang bayan ng Diyos ay daraan sa matinding paghihirap at kapighatian na inilarawan ng propeta bilang panahon ng kapighatian ni Jacob. "Ganito ang sabi ng Panginoon: Tayo'y nakarinig ng tinig ng panginginig, ng takot, at hindi ng kapayapaan... Ang lahat ng mukha ay namumutla. Sa aba! sapagkat dakila ang araw na iyon, anupa't walang kaparis; ito'y panahon ng kapighatian ni Jacob, ngunit siya ay maliligtas mula rito." (*Jeremias 30:5-7*) Ang gabing punô ng pag-aatubili ni Jacob, nang siya'y nakipagbuno sa panalangin upang maligtas mula sa kamay ni Esau (*Genesis 32:24-30*), ay kumakatawan sa karanasan ng bayan ng Diyos sa panahon ng kapighatian o kaguluhan. Great Controversy 616.

Habang hinaharap ng bayan ng Diyos ang batas ng kamatayan na kaakibat ng batas sa Linggo, nadarama nilang para bang hiwalay sila sa Diyos. Ipinapakita ni Satanas ang kanilang mga kasalanan sa pinakamatinding paraan, kaya't sila'y lubos na pinanghihinaan ng loob.

Kung paanong naimpluwensiyahan ni Satanas si Esau na humakbang laban kay Jacob, gayundin naman ay hihikayatin niya ang masasama na lipulin ang bayan ng Diyos sa panahon ng kapighatian. At habang inaakusahan niya si Jacob, ipipilit niya ang kanyang mga akusasyon

laban sa bayan ng Diyos. Binibilang niya ang mundo bilang kanyang mga sakop; ngunit ang maliit na grupo na sumusunod sa mga utos ng Diyos ay lumalaban sa kanyang kataas-taasang kapangyarihan. Kung mapapawi niya sila sa lupa, magiging ganap ang kanyang tagumpay. Nakita niya na ang mga banal na anghel ay nagbabantay sa kanila, at ipinahihwatig niya na ang kanilang mga kasalanan ay napatawad na; ngunit hindi niya alam na ang kanilang mga kaso ay napagdesisyunan na sa santuwaryo sa itaas. Siya ay may tumpak na kaalaman sa mga kasalanan na tinukso niya sa kanila na gawin, at iniharap niya ang mga ito sa harap ng Diyos sa labis na pinalaking liwanag, na kumakatawan sa mga taong ito na karapat-dapat gaya ng kanyang sarili na ihiwalay sa pabor ng Diyos. Ipinahayag niya na hindi mapapatawad ng Panginoon sa katarungan ang kanilang mga kasalanan at gayunpaman ay lilipulin siya at ang kanyang mga anghel. Inaangkin niya sila bilang kanyang biktima at hinihiling na ibigay sila sa kanyang mga kamay upang sirain. Great Controversy 618.2

Napapansin natin sa kanilang pakikibaka sa kanilang mga kasalanan na itinuturo ng bayan ng Diyos ang kanilang nakaraang pagsisisi bilang bahagi ng kanilang katiyakan na hindi sila pababayaan ng Diyos.

Sa bawat banda ay naririnig nila ang mga pakana ng pagtataksil at nakikita ang aktibong paggawa ng paghihimagsik; at may napukaw sa loob nila ng matinding pagnanasa, isang marubdob na pagnanasa ng kaluluwa, na ang malaking apostasiya na ito ay maaaring wakasan at ang kasamaan ng masasama ay magwakas. Ngunit habang sila ay nagsusumamo sa Diyos na itigil ang gawain ng paghihimagsik, ito ay may matinding pakiramdam ng pagsisi sa sarili na sila mismo ay wala nang kapangyarihan upang labanan at himukin pabalik ang malakas na agos ng kasamaan. Nararamdaman nila na kung palagi nilang ginagamit ang lahat ng kanilang kakayahan sa paglilingkod kay Kristo, na sumusulong mula sa lakas hanggang sa lakas, ang mga puwersa ni Satanas ay magkakaroon ng mas kaunting kapangyarihan na manaig laban sa kanila. Great Controversy 619.2

Pinahihirapan nila ang kanilang mga kaluluwa sa harap ng Diyos, **na itinuturo ang kanilang nakaraang pagsisisi sa kanilang maraming kasalanan, at nagsusumamo sa pangako ng Tagapagligtas:** “Hayaan niyang hawakan niya ang Aking lakas, upang siya ay makipagpayapaan sa Akin; at siya ay makikipagpayapaan sa Akin.” Isaias 27:5. Ang kanilang pananampalataya ay hindi nabigo dahil ang kanilang mga panalangin ay hindi kaagad nasagot. Bagama't dumaranas ng matinding pagkabalisa, takot, at pagkabalisa, hindi nila itinitigil ang kanilang mga pamamagitan. Hawak nila ang lakas ng Diyos gaya ng paghawak ni Jacob sa Anghel; at ang wika ng kanilang mga kaluluwa ay: “Hindi kita pababayaan, malibang pagpalain Mo ako.” Great Controversy 619.3

Habang humaharap ang bayan ng Diyos sa kanilang huling pakikibaka, lumalabas ang mga huling bakas ng huwad na sistema ng hustisiya sa kanila. Habang nahayag sa kanila ang kabutihan ng karakter ng Diyos, nakikita nila ang bigat ng kanilang kasalanan. Natutukso silang umatras sa kanilang pagkakakilanlan bilang mga anak ng Diyos. Ngunit ang tagumpay ni Jesus sa halamanan ng Getsemani, kung saan Siya ay pawis ng dugo na humahawak sa pag-ibig ng Ama, ay dinala sa kanila sa Espiritu na nagbibigay din sa kanila ng tagumpay.

Ito ang sinasagisag ng huling kilos ng pagtubos sa Kabanal-banalang Dako. Ang pagwiwisik ng dugo ay nagbibigay ng katiyakan habang sila'y nakikipagbuno sa pagkondena sa sarili dahil sa kanilang mga kasalanan. Habang sila'y nananalangin para sa Espiritu, ito'y kanilang tinatanggap at ang kanilang budhi ay lubusang nililinis at sila'y tinatatakan. Ang huling bakas ng pagkapuot ay ganap nang nawala; ang huwad na sistema ng katarungan ay binunot at lubusang tinalo. Pinuksa ni Kristo ang pagkapuot sa kanilang kalooban, at ngayo'y maari nang ganap na maitayo ang templo. Napakagandang araw iyon na darating!

Bago tayo magpatuloy, gusto ko lang ibahagi sa inyo ang isang sipi mula sa Espiritu ng Propesiya na nagpapatunay na ang dugo ni Kristo ay Kanyang buhay, Kanyang Espiritu, at sa siping ito ay dinala tayo sa pinagmulan ng buhay ni Kristo na Kanyang Ama.

Ang lahat ng bagay ay nagmumula sa Diyos. Wala kaming anuman na hindi namin natanggap; at, higit pa rito, wala tayong anumang bagay na hindi nabili para sa atin sa pamamagitan ng dugo ni Kristo. Ang lahat ng ating tinataglay ay dumarating sa atin na natatakan ng krus, binili ng **dugo na mahalaga sa lahat ng bagay, sapagkat ito ang buhay ng Diyos**. Mount of Blessing 66.2

8. Ang mga Pagdurusa ni Kristo at ang Kasalukuyang Krus

Bakit ang pagbuhos ng Espiritu ni Kristo ay kinakatawan bilang dugo? Ito ay dahil kapag ang Espiritu ni Jesus ay pumasok sa puso ng tao, Siya ay pumapasok sa isang yungib ng kasamaan. Ang puso ng tao ay bulok; puno ng lahat ng uri ng kasamaan. Ang manatili sa puso ng isang nagsisising makasalanan ay isang malaking sakripisyo para kay Kristo. Gaya ng alam ng lahat ng Kristiyano, kahit na ang ating pinakamahusay na pagsisikap ay kulang sa buhay ni Jesus. Kapag nagpahayag tayo ng pagkabigo sa iba, kapag hinahatulan natin ang mga tao sa pamamagitan ng ating mga salita, si Jesus ay tinusok mismo. Nagdudulot ito sa Kanya ng paghihirap.

“At yaon ding mga sumaksak sa Kaniya.” Ang mga salitang ito ay hindi lamang tumutukoy sa mga taong sumaksak kay Cristo noong Siya’y nakabayubay sa krus ng Kalbaryo, kundi pati na rin sa mga taong sa pamamagitan ng masasamang pananalita at maling gawa ay muli Siyang sinasaktan sa kasalukuyan. Araw-araw ay nararanasan Niya ang mga paghihirap ng pagpapako sa krus. Araw-araw ay muli Siyang sinasaksak ng mga lalaki’t babae sa pamamagitan ng paglalapastangan sa Kaniya, sa pagtanging sundin ang Kaniyang kalooban. ST January 28, 1903, par. 8

Sa pagbibigay sa atin ng buhay, kailangang tiisin ni Kristo ang ating mga kasalanan na nagdudulot sa Kanya ng labis na pagdurusa. Ito ang dahilan kung bakit angkop ang simbolo ng dugo. Ang realidad na ito ay nagbubukas sa atin ng realidad na habang si Kristo ay ipinako sa katawang-tao minsan, Siya ay ipinako sa krus sa Espiritu mula nang mahulog si Lucifer.

Ang mga nag-iisip ng resulta ng pagmamadali o paghadlang sa ebanghelyo ay iniisip ito na may kaugnayan sa kanilang sarili at sa mundo. lilan lamang ang nag-iisip ng kaugnayan nito sa Diyos. lilan lamang ang nag-iisip sa pagdurusa na idinulot ng kasalanan sa ating Maylalang. **Ang buong langit ay nagdusa sa paghihirap ni Kristo; ngunit ang paghihirap na iyon ay hindi nagsimula o nagtapos sa Kanyang pagpapakita sa sangkatauhan. Ang krus ay isang paghahayag sa ating mapurol na pakiramdam ng sakit na, mula pa sa simula nito, ang kasalanan ay dinala sa puso ng Diyos.** Education 263.1

Ipinahahayag ng Bibliya ang simulaing ito sa ganitong paraan.

Lahat ng nananahan sa lupa ay sasamba sa kanya, na ang mga pangalan ay hindi nakasulat sa Aklat ng Buhay **ng Korderong pinatay mula pa nang itatag ang mundo.** Apocalipsis 13:8 NKJV

Hindi basta-basta maibabahagi ni Kristo ang Kanyang Espiritu sa makasalanan, dapat Niyang ibuhos ito sa atin sa walang hanggang pag-ibig, madalas habang lumuluha nang kasabay. Napakadakila ng pag-ibig ng ating Tagapagligtas. Tulad ng ipinahayag ni Paul:

... Laging dinadala sa katawan ang kamatayan ng Panginoong Jesus, upang ang buhay ni Jesus ay mahayag naman sa aming katawan. 2 Corinto 4:10

Bilang mga Kristiyano, posible bang maging ganap na ignorante tayo kung gaano kasakit ang maidudulot natin sa Kanya? Para sa atin na lumakad sa katotohanan ng Ama at Anak, at sa Kanyang katangian, ano ang nadarama ni Jesus kapag ang Kanyang mga anak ay nagsasalita tungkol sa Trinidad o na ang Kanyang Ama ay marahas? Nagdudulot ito ng sakit sa Kanya. Ang mga Kristiyanong tumutuligsa sa iba o nagnanais na parusahan ang iba ay tumutusok sa kanya.

Dalhin iyon sa antas ng mga pastor, pari at guro na sekswal na inaabuso ang mga bata sa pangalan ng Diyos. Ang aming mahal at pinagpalang Tagapagligtas! Anong paghihirap ang Kanyang tinitii para sa ating lahat.

Kung nililimitahan natin ang dugo ni Hesus sa Kanyang kamatayan 2000 taon na ang nakararaan, hindi natin talaga makikita ang Kanyang paghihirap ngayon, o mauunawaan ang tunay na laki ng Kanyang Krus. "Araw-araw na si Kristo ay nagdurusa sa mga paghihirap ng pagpapako sa krus" - paano natin ito mauunawaan?

Ngunit ang punto dito ay nagkakahalaga ng labis na pasakit kay Kristo na ibigay sa atin ang Kanyang Espiritu. Habang mas lumalapit Siya sa atin, at mas nagiging mahina ang Kanyang sarili sa atin, mas mataas ang panganib na Siya ay magdusa ng sakit, kung tatanggihan natin ang Kanyang mga pagsulong, o haharangin ang Kanyang mga panawagan.

Ito ang dahilan kung bakit ang mga paghahain na iniutos sa Mga Bilang 28 patungkol sa Sabbath ay nagpapakita na dalawang beses ang dami ng mga tupa na inihain sa Sabbath kaysa sa karaniwang araw. Ang Sabbath ay isang espesyal na araw ng pagsasama-sama para sa mga tao ng Diyos. Nangangahulugan ito na sinusubukan ni Kristo na lumapit sa ating mga puso at pakikisama sa atin. Ngunit habang tinatanggihan ng karamihan ng mga tao ang Sabbath, o tinatanggihan ang Kanyang magiliw na Ama, o hinahamak ang Kanyang mga batas at kahatulan, si Kristo ay tinusok.

Muli, ito ang dahilan kung bakit ang simbolismo ng paghahain ng mas maraming hayop sa Paskuwa at Tabernakulo ay nagpapakita ng pananabik ng ating Tagapagligtas na ilapit tayo sa Kanyang sarili at ang matinding kalungkutan na nararanasan Niya nang tanggihan Siya ng karamihan sa pamilya ng tao.

Si Jesus ang Panginoon ng Sabbath, at nais Niyang ilapit ang Kanyang mga anak sa Kanyang Ama upang makasama natin sila. Alalahanin natin ang ating pinakamamahal na Tagapagligtas at kung magkano ang halaga ng Kanyang ibigay sa atin ang Kanyang Espiritu; Dugo ng buhay niya.

9. Pag-unawa sa Sistema ng Sakripisyo

Ang isa sa mga dakilang dahilan kung bakit iniisip ng Kristiyano na ang Diyos ay nangangailangan ng literal na sakripisyo ng dugo ay dahil sa institusyon ng sistema ng paghahain/sakripisyo, at partikular na ang kuwento ng Paskuwa mula sa Ehipto.

Ang mga pahayag na tulad nito ay tila nagpapahiwatig na gusto ng Diyos ang mga sakripisyo.

Si Kristo, sa payo sa Kanyang Ama, ay nagpasimula ng sistema ng mga handog na sakripisyo; na ang kamatayan, sa halip na agad na dalawin sa lumalabag, ay dapat ilipat sa isang biktima na dapat maglarawan sa dakila at perpektong handog ng Anak ng Diyos. 1SM 230.1

Ang tanong na kailangang itanong ay bakit pinasimulan ng Diyos ang sistemang ito, gayong sinasabi ng Bibliya sa maraming lugar na hindi gusto ng Diyos ang sakripisyo at pag-aalay?

Sakripisyo at handog ay hindi Mo ninais; Aking mga tainga lyong binuksan. **Ang handog na sinusunog at ang handog para sa kasalanan ay hindi Mo hinihiling.** Awit 40:6

Bilang karagdagang katibayan nito, isaalang-alang ang sumusunod:

Bago inilatag ang pundasyon ng mundo, ang plano ng pagtubos ay ginawa. Sa langit isang mahiwagang tinig ang narinig na nagsasabi, “Hain at handog ay hindi mo ninais, ngunit isang katawan ang inihanda mo sa akin.... Narito, ako ay naparito upang gawin ang iyong kalooban, O Diyos; “oo, ang iyong kautusan ay nasa loob ng aking puso.” RH Sep 16, 1902

Dito makikita natin ang malinaw na katibayan na nang ang plano ng pagtubos ay ginawa, isang tinig ang narinig ng lahat ng mga anghel na ayaw ng Diyos na hain at handog. Ang maliwanag na kontradiksyon na ito ay nagpapahiwatig sa atin na mayroong salamin na kumikilos sa isang panig ng talakayang ito; ibig sabihin ang isa sa mga pahayag na ito ay repleksyon ng katangian ng Diyos at isa sa mga pahayag na ito ay isang akomodasyon sa pag-iisip ng tao. Sa ating paghahanap na pagtugmain ang dalawang pahayag na ito, nakikita natin ang isang bagay na kawili-wili sa kuwento ni Abraham.

Nakiusap pa rin ang patriyarka para sa ilang nakikitang tanda bilang pagpapatibay ng kanyang pananampalataya at bilang katibayan sa mga susunod na henerasyon na ang mapagbiyayang layunin ng Diyos sa kanila ay matutupad. **Ang Panginoon ay pumayag na pumasok sa**

isang tipan sa Kanyang lingkod, na gumamit ng mga paraan na nakaugalian sa mga tao para sa pagpapatibay ng isang taimtim na pakikipagtipan. Sa pamamagitan ng banal na utos, naghain si Abraham ng isang baka, isang kambing na babae, at isang lalaking tupa, bawat isa ay tatlong taong gulang, na hinati-hati ang mga katawan at inilatag ang mga piraso ng kaunting distansya. Sa mga ito ay nagdagdag siya ng isang turtledove at isang batang kalapati, na, gayunpaman, ay hindi hinati. Nang magawa ito, mapitagan siyang dumaan sa pagitan ng mga bahagi ng hain, na gumagawa ng isang taimtim na panata sa Diyos ng walang hanggang pagsunod. PP 137.1

Si Abraham ay inutusan ng Diyos na maghain ng tatlong hayop, ngunit ang iniutos ng Diyos sa kanya na gawin ay isang bagay na nakaugalian sa mga tao. Ito ay isang pagpapakababa para sa Diyos na dumating sa antas ni Abraham upang pasiglahin siya sa pananampalataya. Ito ay hindi isang bagay na gusto o kailangan ng Diyos, ngunit ito ay isang bagay na kailangan ni Abraham, at sinalubong siya ng Diyos sa kanyang pangangailangan.

Kung babalik tayo sa simula, nakakatuwang walang naitala na tagubilin mula sa Diyos tungkol sa sistema ng paghahain. Itinatala lamang nito ang mga sumusunod:

At sa paglipas ng panahon, nangyari na si Cain ay nagdala ng isang handog na bunga ng lupa sa Panginoon. Nagdala rin si Abel ng mga panganay ng kanyang kawan at ng kanilang taba. At iginalang ng Panginoon si Abel at ang kaniyang handog, Genesis 4:3-4

Ngunit gaya ng ating nabasa, sinasabi sa atin ng Espiritu ng Propesiya na itinatag ng Diyos ang sistema ng paghahain. Ngunit ang dahilan kung bakit Niya ginawa ito ay upang tulungan si Adan na makita kung ano ang nasa loob ng kanyang sarili. Nang kainin ni Adan ang bunga ng puno, ang espiritu ni Satanas ay pumasok sa kanya. Gaya ng itinala ng aklat ni Oseas:

At sila, gaya ni Adan, ay lumabag sa isang tipan, doon sila nagsagawa ng kataksilan laban sa akin. Hosea 6:7 (YLT)

Ang pagtataksil ay isang bagay na nakatago o lihim. Hindi alam ni Adam ang poot na nasa loob niya.

Sapagkat ang makalaman na pag-iisip ay pakikipag-away laban sa Diyos; sapagka't hindi ito napapailalim sa batas ng Diyos, ni hindi talaga maaaring mapasailalim. Romans 8:7

Ibinigay ng ating Ama sa langit kay Adan ang sistema ng paghahain upang ipakita sa kanya kung ano ang nasa kanyang puso. Ito ay isang diagnostic tool upang ipakita sa kanya kung gaano kalubha ang kanyang kondisyon. Napakabuti ng Diyos na pumayag na gamitin ang mahahalagang tupa na Kanyang nilikha upang tulungan si Adan na maunawaan ang kalubhaan ng kanyang sitwasyon. Napakasakit para sa ating Ama na makitang kinakatay ang mga tupang ito.

Ang binhi sa puso ni Adan ay nahayag kay Cain nang patayin niya ang kanyang kapatid. Napuspos si Abel ng Espiritu ni Kristo. Nanatili si Cain sa likas na kaisipang laman. Ang parehong binhing ito ay makikita pagkaraan ng 4000 taon nang ang bansang Hudyo, na tinulungan ng mga Gentil ay pinatay ang Anak ng Diyos.

Nang malaman ni Adan ang Kanyang suliranin, nagsisi siya sa kanyang pagkapoot at mapagpakumbabang sumunod sa kanyang Tagapagligtas, piniling tanggihan ang kanyang makalaman na kalikasan.

Para kay Adan, ang pag-aalay ng unang hain ay isang pinakamasakit na seremonya. Kailangang itaas ang kanyang kamay upang kunin ang buhay, na tanging Diyos lamang ang makapagbibigay. Iyon ang unang pagkakataon na nasaksihan niya ang kamatayan, at alam niya na kung naging masunurin siya sa Diyos, walang kamatayan ng tao o hayop. Habang pinapatay niya ang inosenteng biktima, nanginginig siya sa pag-iisip na **ang kanyang kasalanan ay dapat magbuhos ng dugo ng walang bahid na Kordero ng Diyos**. Ang eksenang ito ay nagbigay sa kanya ng mas malalim at mas malinaw na pagkadama ng kadakilaan ng kanyang paglabag, na walang iba kundi ang kamatayan ng mahal na Anak ng Diyos ang makapagpapatawad. PP 68.1

Hindi kailanman maisip ni Adan na ang pagkain ng ipinagbabawal na prutas ay magpapahintulot kay Satanas na baluktutin ang kalikasan ni Adan, masakop ang kanyang isip ng huwad na katarungan na humihingi ng kamatayan, at magsinungaling sa kanya tungkol sa karakter ng Diyos. Pansinin nating mabuti ang

mga salitang “ang kanyang kasalanan ay dapat magbuhos ng dugo ng walang bahid na tupa ng Diyos.”

Mababasa mo ang mga salitang ito dahil ang katarungan ng Diyos ay nangangailangan ng kamatayan ng Kanyang Anak upang magbigay ng kapatawaran para kay Adan at sa sangkatauhan. Ngunit kung ang Diyos ang nangangailangan ng kamatayang ito, bakit kinailangang patayin ni Adan ang kordero? Bakit hindi pinatay ng Diyos ang kordero upang simbolo ng katotohanang kailangan ito ng Kanyang hustisya?

Maaaring si Adan ay kinakailangang patayin ang tupa dahil siya ang naniniwala na ang bawat kasalanan ay dapat parusahan, kasama ang nakagigimbal na katotohanan na hindi niya sinasadyang dinala sa kanyang sarili ang mga binhi ng pagnanais ni Satanas na patayin ang Anak ng Diyos.

10. Ang Salamin

Sa kontekstong ito, itinatag ng Diyos ang sistema ng paghahain bilang salamin sa kung ano ang nangyayari kay Adan. Nakatanggap tayo ng kaunawaan kung paano tayo nakikitungo sa Diyos sa paraan ng pakikitungo ni Kristo sa mga nakikinig sa kanya na nagkukuwento tungkol sa taong mayaman at kay Lazarus.

Sa talinghagang ito [ng taong Mayaman at Lazarus] ay sinasalubong ni Kristo ang mga tao sa kanilang sariling lupain. Ang doktrina ng isang mulat na estado ng pag-iral sa pagitan ng kamatayan at pagkabuhay-muli ay pinanghahawakan ng marami sa mga nakikinig sa mga salita ni Kristo. **Alam ng Tagapagligtas ang kanilang mga ideya, at ginawa Niya ang Kanyang talinghaga upang maitanim ang mahahalagang katotohanan sa pamamagitan ng mga naisip na opinyong ito. Iniharap Niya sa harap ng Kanyang mga tagapakinig ang isang salamin kung saan makikita nila ang kanilang sarili sa kanilang tunay na kaugnayan sa Diyos.** Ginamit niya ang nangingibabaw na opinyon upang ihatid ang ideya na nais Niyang gawing prominente sa lahat—na walang taong pinahahalagahan para sa kanyang mga ari-arian; sapagka't ang lahat ng mayroon siya ay sa kanya lamang ayon sa ipinahiram ng Panginoon. Ang maling paggamit ng mga kaloob na

ito ay maglalagay sa kanya sa ibaba ng pinakamahirap at pinakamahirap na tao na nagmamahal sa Diyos at nagtitiwala sa Kanya. COL 263.2

Sa paglalapat ng salamin na prinsipyong ito sa sistema ng paghahain, makikita natin na alam ng Diyos ang mga ideya ng pagbabayad-sala ni Adan. Alam niyang kinumbinsi siya ni Satanas na ang bawat kasalanan ay dapat parusahan. Sa paghiling kay Adan na kunin ang buhay ng inosenteng kordero, iniharap ng Diyos sa harap ni Adan ang isang salamin kung saan makikita niya ang kanyang sarili sa kanyang tunay na kaugnayan sa Diyos.

Maaaring sinabi ni Kristo sa Kanyang mga tagapakinig na ang kaluluwa ay hindi imortal at na ang kuwento ng mayamang tao na sumisigaw mula sa Hades ay walang kabuluhan. Ngunit pinaniwalaan ito ng kanyang mga tagapakinig at sinisikap na kumbinsihin sila na ito ay mali ay pumukaw lamang ng pagsalungat. Ang tanging magagawa ni Kristo ay ang paghahangad na ipakita sa kanila ang katotohanan sa balangkas ng kanilang mga maling ideya.

Sa konteksto ng salamin, makikita natin ang pagkakaisa sa pagitan ng Diyos na nagtatag ng sistema ng paghahain habang hindi rin nangangailangan ng sakripisyo at pag-aalay.

11. Ang mga Handog o Sakripisyo ay Binago ang Layunin

Ang isa pang punto na kailangan nating isaalang-alang ay ang dalas ng mga sakripisyo. Sa simula ay sinasabi nito:

At nangyari, **sa katapusan ng mga araw**, na si Cain ay nagdala ng isang handog sa Panginoon mula sa bunga ng lupa; at si Abel, ay dinala niya, siya rin, mula sa mga panganay na babae ng kaniyang kawan, sa makatuwid baga'y mula sa kanilang mga matataba; at ang Panginoon ay tumingin kay Abel at sa kaniyang handog, Genesis 4:3,4 YLT

Sa pagkomento sa talatang ito ay sinabi ni John Wesley:

Sa proseso ng oras - Sa pagtatapos ng mga araw, **alinman sa katapusan ng taon kung kailan sila nagdiwang ng kanilang kapistahan ng in-pagtitipon, o sa pagtatapos ng mga araw ng linggo, ang ikapitong araw;** - Wesley comment on Genesis 4:3

Sa konteksto ng lambing ng Diyos, at ang Kanyang pag-ibig sa mga hayop (Jonas 4:11), ang pag-aalay ng hain minsan sa isang taon ay magiging malinaw ang punto. Ang pag-aalay ng sakripisyo bawat linggo ay may panganib na patigas ang puso sa itinuro na aralin.

Si Satanas ay gumawa ng mga pagsisikap na sirain ang kahulugan ng mga sakripisyo.

Ang sistema ng paghahain, na ipinagkatiwala kay Adan, ay binaluktot din ng kanyang mga inapo. Sinira ng pamahiin, idolatriya, kalupitan, at kahalayan ang simple at makabuluhang paglilingkod na itinalaga ng Diyos. PP 364.3

Di-nagtagal, ang mga antediluvian ay nag-aalay ng mga sakripisyong tao upang patahimikin ang kanilang mga pananaw sa isang galit na diyos.

Ang mga dambana kung saan ang mga hain ng tao ay inialay ay winasak, at ang mga sumasamba ay ginawang manginig sa kapangyarihan ng buhay na Diyos, at malaman na ang kanilang katiwalian at pagsamba sa mga diyus-diyosan ang nagpababa sa kanilang pagkawasak. PP 99.2

Sa kontekstong ito, si Caifas ay naudyukan na ialay si Kristo bilang isang hain.

Sa mga labi ni Caifas ang pinakamahalagang katotohanang ito ay naging kasinungalingan. **Ang patakarang kanyang itinaguyod ay batay sa isang prinsipyong hiram sa pagano.** Sa gitna ng mga pagano, ang malabong kamalayan na ang isang tao ay dapat mamatay para sa sangkatauhan ay humantong sa pag-aalay ng mga sakripisyo ng tao. Kaya't iminungkahi ni Caifas sa pamamagitan ng sakripisyo ni Jesus na iligtas ang nagkasalang bansa, hindi mula sa pagsuway, kundi sa pagsalansang, upang sila ay magpatuloy sa kasalanan. DA 540.2

Ang pagkahilig ng mga tao na mag-alay ng mga hain bilang isang pagpapatahimik sa Diyos para sa kanilang mga kasalanan ay ipinahayag sa mga salitang ito:

Malulugod ba ang Panginoon sa libu-libong tupa, sampung libong ilog ng langis? Ibibigay ko ba ang aking panganay dahil sa aking pagsalangsang, ang bunga ng aking katawan dahil sa kasalanan ng aking kaluluwa? Micah 6:7 NKJV

Ang simpleng paglilingkod na ibinigay ng Diyos kay Adan upang masuri ang poot sa kanyang puso sa kalaunan ay naging ganap na baluktot/nabago. Ang katotohanan na kapuwa ang bansang Israel at ang mga pagano ay nasa ilalim ng impluwensyang nag-udyok sa mga ama na patayin ang kanilang sariling mga anak bilang isang sakripisyo, ay nagpapahiwatig ng orihinal na pagkaunawa na ihahandog ng Diyos ang Kanyang Anak sa atin upang magsakripisyo upang masiyahan ang ating mga pananaw sa katarungan. Ngunit ito ay nabaluktot sa ideya na papatayin ng Diyos Ama ang Kanyang sariling Anak upang bigyang-kasiyahan ang Kanyang nasaktang hustisya.

Si Satanas ay naghahangad na magdala ng paghamak sa mga handog na sakripisyo na naglalarawan sa kamatayan ni Kristo; at habang ang isipan ng mga tao ay nagdidilim sa pamamagitan ng pagsamba sa mga diyus-diyosan, pinamunuan niya sila na huwad ang mga handog na ito at ihain ang kanilang sariling mga anak sa mga dambana ng kanilang mga diyos. Nang ang mga tao ay tumalikod sa Diyos, ang mga banal na katangian—katarugan, kadalisayan, at pag-ibig—ay napalitan ng pang-aapi, karahasan, at kalupitan. PP 120.3

Sa paggawa ng mga hakbang na ito, pinangunahan ni Satanas ang mga tao na ulitin ang ginawa ni Satanas sa paglalagay ng sarili niyang mga katangian sa Diyos.

Kaya ang archfiend ay nagsusuot ng kanyang sariling mga katangian na Tagapaglikha at Tagapagbigay ng sangkatauhan. Ang kalupitan ay sataniko. Ang Diyos ay pag-ibig; at lahat ng Kanyang nilikha ay dalisay, banal, at kaibig-ibig, hanggang sa ang kasalanan ay dinala ng unang dakilang rebelde. GC 534.2

Ang panlilinlang ng puso ng tao sa ilalim ng inspirasyon ni Satanas ay umakay sa mga tao na itago ang kanilang pagkapoot sa Diyos sa loob ng mismong sakripisyong inilaan para sa kanila. Ito ang nagbunsod sa buong mundo ng Kristiyanong maniwala na ang literal na dugo ni Jesus ay siyang nagbibigay-kasiyahan sa katarungan ng Diyos at nagpapalaya sa kanila mula sa Kanyang paghatol.

Nais ng Diyos na palayain ang mundo mula sa pagkondena sa sarili at hikayatin tayong hawakan ang Kanyang pag-ibig sa pamamagitan ng pananampalataya, na nagpapahintulot sa Espiritu o espirituwal na dugo ni Kristo na linisin, pagalingin at baguhin tayo sa Kanyang larawan.

Ang paniniwala na ang katarungan ng Diyos ay humihingi ng dugo ay nagtatago sa galit na nananahan sa mga kaluluwa ng mga tao. Ito ay isang galit na naglalayong sirain ang Anak ng Diyos habang nagpapahayag ng pagmamahal at paggalang sa Kanya. Ang galit na ito na nagmumula sa mga templo ng paganismo ay sa kalaunan ay mahahanap ang pinakamataas na pagpapakita nito sa Paglabag sa Kapanglawan (Ang Papado) gaya ng inilarawan sa Daniel 8.

12. Ang Paskuwa at Bundok ng Sinai ang mga Utos sa Pag-aalay

Sa parehong paraan kung saan ipinakita ng Diyos ang isang salamin kay Adan sa pagtatatag ng sistema ng paghahain, itinatag ng Panginoon para sa Israel ang paghahain ng Paskuwa.

Salitain mo sa buong kapisanan ng Israel, na sabihin: Sa ikasampu ng buwang ito, bawa't tao ay kukuha para sa kaniyang sarili ng isang kordero, ayon sa sangbahayan ng kaniyang ama, ng isang kordero para sa isang sambahayan. At kung ang sambahayan ay napakaliit para sa kordero, ay kunin niya at ng kaniyang kapitbahay na katabi ng kaniyang bahay, ayon sa bilang ng mga tao; ayon sa pangangailangan ng bawa't tao ay bibilangin mo ang kordero. Ang iyong kordero ay walang kapintasan, isang lalaking unang taon. Maaari mong kunin ito sa mga tupa o sa mga kambing. Ngayon ay iyong iingat na hanggang

sa ikalabing apat na araw ng buwan ding iyon. Kung magkagayo'y papatayin ng buong kapulungan ng kapisanan ng Israel sa dapit-hapon/takipsilim. At kukuha sila ng dugo at ilalagay sa dalawang poste ng pinto at sa pintuan ng mga bahay na kanilang kinakain. Exodus 12:3-7

Habang nasa Ehipto, marami sa mga Israelita ang naging tiwali sa kanilang pagsamba sa Diyos. Ang kanilang pagkaalipin sa laman ay salamin ng pagkaalipin ng kanilang mga puso.

Biktima ng habambuhay na pang-aalipin, sila ay mga ignorante, hindi sinanay, hinamak. Mayroon silang maliit na kaalaman sa Diyos at kakaunti ang pananampalataya sa Kanya. Nalito sila sa maling aral at nasira ng matagal nilang pakikipag-ugnayan sa pagano. Ed 34.1

Ang pagkasira ng mga Israelita ay isang matinding kalungkutan para sa Diyos at sa Kanyang Anak. Araw-araw ay ibinubuhos ni Kristo ang Kanyang dugo ng buhay sa kanila sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu habang hindi nila alam ang pagdurusa na idinulot sa Kanya ng kanilang mga aksyon. Sa apostasiya sa Ehipto, si Kristo ay ipinako sa krus.

At ang kanilang mga bangkay ay ilalatag sa lansangan ng dakilang lungsod, na ayon sa espiritu ay tinatawag na Sodoma **at Egipto, na doon din ipinako sa krus ang ating Panginoon.** Apocalipsis 11:8

Mula sa pananaw ng langit, ang kordero ng Paskuwa ay isang salamin ng ginagawa ng Israel kay Kristo sa Ehipto. Para sa mga Israelita, ang dugo ng kordero ay naaayon sa kanilang nalilitong mga ideya tungkol sa paghahain, sapagkat sila ay nanirahan malapit sa mga Ehipsiyo sa daan-daang taon.

Habang ang mga Israelita ay nasa pagkaalipin sa Ehipto, napalibutan sila ng idolatriya. **Ang mga Ehipsiyo ay nakatanggap ng mga tradisyon tungkol sa paghahain.** Hindi nila kinilala ang pagkakaroon ng Diyos ng Langit. Naghain sila sa kanilang mga diyus-diyosan. Sa dakilang karangyaan at seremonya ay isinagawa nila ang kanilang pagsamba sa diyus-diyosan. Nagtayo sila ng mga altar para sa

karangalan ng kanilang mga diyos, at hinihiling nila maging ang kanilang sariling mga anak na dumaan sa apoy. 1SP 267.2

Ang ilan sa mga Israelita ay nakibahagi pa nga sa mga paganong ritwal na ito, na naging dahilan upang ang kanilang sariling mga anak ay dumaan sa apoy sa mga diyos ng Ehipto.

Kahit na ang ilan sa mga anak ni Israel ay nagpahamak sa kanilang sarili sa paggawa ng mga karumaldumal na ito, at pinasiklab ng Diyos ang apoy sa kanilang mga anak, na kanilang pinaraan sa apoy. Hindi sila pumunta sa lahat ng haba ng mga bansang pagano; ngunit ipinagkait sa kanila ng Diyos ang kanilang mga anak sa pamamagitan ng pagsunog sa kanila ng apoy sa akto ng pagdaan dito. 1SP 268.1

Sa ating pag-unawa sa karakter ng Diyos, masasabi nating pinahintulutan ng Diyos na magningas ang apoy sa kanilang mga anak, na pinahihintulutan silang maalis sa kanila dahil kung paanong naghahasik ang tao, gayon din siya mag-aani.

Pansinin nating mabuti ang sinasabi ni Ellen White sa susunod na talata ng ating nabasa.

Dahil ang mga tao ng Diyos ay nalito ang mga ideya ng seremonyal na pag-aalay ng mga hain, at ang mga paganong tradisyon ay nalito sa kanilang seremonyal na pagsamba, **ang Diyos ay nagpakababa na bigyan sila ng tiyak na mga tagubilin, upang kanilang maunawaan ang tunay na kahulugan ng mga hain** na iyon na tatagal lamang hanggang sa ang Kordero ng Diyos ay mapatay, na siyang dakilang antitype/katuparan ng lahat ng kanilang mga handog na hain. 1SP 268.2

Parehong ang mga direksyon ng Paskuwa sa Ehipto at ang mga utos ng Diyos sa Mt Sinai tungkol sa mga sakripisyo ay isang pagpapababa sa kanilang pagkaunawa sa mga sakripisyo. Nangangahulugan ito na ang Diyos ay gumagamit ng salamin ng kanilang naisip na mga opinyon tungkol sa mga sakripisyo upang turuan sila ng mahahalagang aral. Gamit ang ating pahayag mula sa Christ's Object Lessons tungkol sa salamin, maaari nating ipasok ang paksa ng mga sakripisyo sa talata upang makita kung ano ang ginagawa ng Diyos.

Sa ganitong [Mga Kautusan tungkol sa paghahain] ay sinasalubong ni Kristo ang mga tao sa kanilang sariling lupa. Ang doktrina ng [pagpapaghahawa ng diyos sa pamamagitan ng dugo] ay pinanghawakan ng marami sa mga nakikinig sa mga salita ni Kristo. Alam ng Tagapagligtas ang kanilang mga ideya, at ginawa Niya ang Kanyang [mga utos] upang maitanim ang mahahalagang katotohanan sa pamamagitan ng mga naisip na opinyong ito. Iniharap Niya sa harap ng Kanyang mga tagapakinig ang isang salamin kung saan makikita nila ang kanilang sarili sa kanilang tunay na kaugnayan sa Diyos. COL 263.2 – adapted

Ang dalas at lawak ng mga hain na nakatala sa Levitico ay isang pagpapakumbaba sa pang-unawa ng Israel tungkol sa paghahain. Ni si Adan, o si Noe, o si Abraham, o ang kanyang mga anak ay inutusang mag-alay araw-araw. Ngunit ang pagsamba sa templo ng Ehipto ay nagsasangkot ng pang-araw-araw na mga handog na pagkain at inumin sa kanilang mga diyos kasama ng insenso at pamahid. Bagama't hindi mahalaga ang paghahain ng hayop sa kaugalian ng mga taga-Ehipto, palagi pa rin silang naghahain ng mga hayop. Ang lawak ng paghahandog ng mga hayop sa Ehipto ay nagtulak sa ilan na isipin na ang paghahain ng hayop ay nagmula sa Ehipto.²

Sa konteksto na ang Diyos ay pumayag na bigyan ang mga Israelita ng mga tagubilin tungkol sa mga hain, ginawa Niya ito ayon sa kanilang mga ideya ng paghahain. Alam Niya ang kanilang mga palagay na opinyon at binalangkas ang Kanyang mga utos upang maitanim ang mahalagang katotohanan sa pamamagitan ng mga opinyong ito.

Muli, sa kontekstong ito na masasabi ng Diyos sa Israel noong panahon ni Jeremias:

Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel:
“Idagdag ninyo ang inyong mga handog na sinusunog sa inyong mga hain, at kanin ninyo ang karne. Sapagkat hindi Ko kinausap ang inyong mga ninuno, ni inutusan Ko sila tungkol sa mga handog na sinusunog o mga hain nang ilabas Ko sila mula sa lupain ng Egipto.

² https://en.wikipedia.org/wiki/Animal_sacrifice

Ngunit ito ang inutusan Ko sa kanila, na sinasabi, 'Sundin ninyo ang Aking tinig, at Ako'y magiging inyong Diyos, at kayo'y magiging Aking bayan. At kayo'y lalakad sa lahat ng daan na iniutos Ko sa inyo, upang kayo'y guminhawa.' Jeremias 7:21-23

Ang pang-araw-araw na pag-aalay sa Diyos ay naaayon sa pagkaunawa ng Israel tungkol sa paghahain, hindi sa pagkaunawa ng Diyos, sapagkat ang mga daan ng Diyos ay hindi ang ating mga paraan (Isa 55:8,9).

Hindi gusto ng Diyos ang mga sakripisyong ito. Nais Niyang makinig sila sa Kanyang tinig, at sumunod sa Kanya sa pamamagitan ng pagtanggap ng Kanyang Espiritu, ang Kanyang dugo ng buhay.

Ngayong nakita na natin ang buong sistema ng pagsasakripisyo sa konteksto ng salamin, maaari na nating isaalang-alang ang pahayag na ito sa Mga Patriarch at Propeta.

Kung sinunod ng tao ang batas ng Diyos, tulad ng ibinigay kay Adan pagkatapos ng kanyang pagkahulog, na iningatan ni Noe, at sinunod ni Abraham, hindi na sana kailangan ang ordenansa ng pagtutuli. At kung tinupad ng mga inapo ni Abraham ang tipan, kung saan ang pagtutuli ay isang palatandaan, hindi sila kailanman naakit sa pagsamba sa mga diyus-diyosan, ni kinakailangan para sa kanila na magdusa ng buhay ng pagkaalipin sa Ehipto; iingatan sana nila ang batas ng Diyos, at hindi na kailangang ipahayag ito mula sa Sinai o iukit sa mga tapyas na bato. **At kung isagawa ng mga tao ang mga alituntunin ng Sampung Utos, hindi na kailangan ang karagdagang mga tagubiling ibinigay kay Moises.**

PP 364.2

Kung naging tapat ang bayan ng Diyos ay walang pagtutuli, walang pagkaalipin, walang Sampung utos na nakasulat sa bato, at walang batas ni Moises. Ito ay isang mahalagang prinsipyo na dapat maunawaan. Hindi ito nagmumungkahi na walang katotohanan sa mga bagay na ito, sapagkat itinuro ng Diyos ang mga tao sa pamamagitan ng mga tuntuning ito.

Halimbawa, ang ikaapat na utos tungkol sa pagpapahinga sa iyong alilang babae at iyong lalaking alipin ay nagbibigay ng pagsasagawa ng pang-aalipin. Ang mga salitang ito ay nakakatugon sa mga tao kung nasaan sila, dahil ang pagkaalipin ay hindi isang alituntunin mula sa Diyos, ngunit ang prinsipyo ng Sabbath na kapahingahan ay isang walang hanggang alituntunin.

Sa pagsasakatuparan na ito, maaari nating simulang maunawaan na ang ating Ama sa langit ay hindi kailanman nagnanais ng literal na dugo upang magbayad-sala para sa ating mga kasalanan, ngunit ipinagkaloob Niya sa atin ang kaloob na Kanyang Anak, upang makatakas tayo sa kasinungalingan ni Satanas na "bawat kasalanan ay dapat parusahan." Si Kristo ay inalok upang tulungan tayong palayain ang ating sarili sa kasinungalingan na hindi patatawarin ng Diyos.

Dalangin ko na makita ninyo ang mahalagang liwanag na ito na dumarating sa bayan ng Diyos sa mga huling araw na ito. Ang katangian ng ating Ama ay ganap na walang hinihinging sakripisyo at pag-aalay para sa kasalanan. Ang kailangan lang Niya ay isang nagsisising puso at isang bagbag na espiritu. Tayo ang nangangailangan ng dugo at kamatayan para sa kasalanan. Gaya ng itinuro sa atin ni Wagoner:

Syempre ang ideya ng isang pagpapalubag-loob o sakripisyo ay mayroong galit na dapat mapayapa/palamigin. **Ngunit pansinin na tayo ang nangangailangan ng sakripisyo, at hindi ang Diyos.** E.J. Waggoner, *The Justice of Mercy, Present Truth* UK Aug 30, 1894

...iniwan natin ang usapin ng pagkakasundo kung saan lamang ito inilagay ng Kasulatan; at habang marami silang sasabihin tungkol sa pangangailangan para sa tao na makipagkasundo sa Diyos, ni minsan ay hindi nila ipinahiwatig ang bagay na tulad ng pangangailangan para sa Diyos na makipagkasundo sa tao. Upang ipahiwatig ang pangangailangan para sa gayong bagay ay maghain ng matinding akusasyon laban sa karakter ng Diyos. **Ang ideya ay dumating sa Simbahang Kristiyano mula sa Papado, na siya namang nagdala nito mula sa Paganismo, kung saan ang tanging ideya ng Diyos ay ang isang nilalang na ang galit ay dapat mapayapa/palamigin sa**

pamamagitan ng isang sakripisyo. E.J. Waggoner, Present Truth UK,
Sept 21, 1893

Sa kontekstong ito, ang lahat ng mga pag-aalay ng dugo ay mga paganong sakripisyo, dahil hindi ito hinihiling ng Diyos. Ang pagpapakababa ng Diyos ang nagbigay sa kanila bilang isang salamin kay Adan, gayundin sa Israel, upang magbukas ng isang daluyan ng komunikasyon sa kanila. Dahil ang mga ito ay idinisenyo upang ipakita kung ano ang nasa puso ng tao, at dahil ang lahat ng tao ay likas na pagano, ito ay sumusunod na ang lahat ng mga sakripisyo ay pagano; **lahat ng sakripisyo ay salamin ng poot o galit ng mga tao laban kay Kristo.** Ngunit sa loob ng Israel ay nagsalita ang Diyos sa pamamagitan ng mga naisip na opinyong ito upang ituro ang mahalagang katotohanan. Sa pamamagitan ng sistema ng paghahain, pinalaganap ng Diyos ang kasalanan ng mga tao, ngunit kung saan dumami ang kasalananang ito, ang biyaya ay higit na sumagana. (Rom 5:20).

Ngayon ay dapat nating dalhin ang mga prinsipyong ito sa aklat ni Daniel. Sa Daniel 8 ibinigay sa atin sa mga simbolo ang kuwento ng pakikipag-away ni Satanas sa pamamagitan ng mga tao upang patayin si Kristo, at makipagdigma sa isa't isa. Pagkatapos ay sinabi ni Gabriel kay Daniel kung ano ang mangyayari upang wakasan ang galit o poot na ito (Dan 8:19).

13. Ang Tupang Lalaki at ang Kambing

Ang ritwal ng paghahain ng hayop ay laganap sa karamihan ng mga sinaunang sibilisasyon sa mundo.

Ang paghahain ng hayop ay ang ritwal na pagpatay at pag-aalay ng isa o higit pang mga hayop, kadalasan bilang bahagi ng isang relihiyosong ritwal o upang payapain o mapanatili ang pabor sa isang diyos. Ang mga paghahain ng hayop ay karaniwan sa buong Europa at Sinaunang Malapit na Silangan hanggang sa pagkalat ng

Kristiyanismo sa Late Antiquity, at nagpapatuloy sa ilang kultura o relihiyon ngayon.³

Ang halos unibersal na gawaing ito ay nagsasalita sa kasinungalingan na itinanim ni Satanas sa kaibuturan/kailaliman ng sangkatauhan na ang banal na kamay ay ginagalaw lamang ng dugo. Totoo na karamihan sa mga paganong relihiyon ay sumunod sa halimbawa ni Cain sa paggawa ng mga handog na pagkain ngunit ang paghahain ng hayop ay gumaganap din ng isang pangunahing bahagi ng kanilang mga relihiyon.

Tulad ng mga Israelita, ang mga Babilonyo, Griego, Romano, at iba pa, ay may mga espesyal na kapistahan kung saan pinarangalan nila ang kanilang mga diyos. Ang lahat ng mga katotohanang ito ay nagsasabi sa atin, na gaya ng sinabi ni Ellen White, ang mga Israelita ay nalito ng kanilang mga kapitbahay sa Ehipto at ang mga ritwal na itinatag sa Sinai ay isang adaptasyon/pagkabagaybagay ng kung ano ang pamilyar sa kanila.

Sa Daniel 8, mababasa natin ang paglilinis ng Sanctuary. Nakita ni Daniel sa pangitain ang labanan sa pagitan ng isang lalaking tupa at isang kambing. Sinabi ni Gabriel kay Daniel na ang tupa ay sumasagisag sa Medo-Persia at ang kambing ay kumakatawan sa Greece.

Ang lalaking tupa na iyong nakita, na may dalawang sungay—sila ang mga hari ng Media at Persia. At ang lalaking kambing ay ang kaharian ng Greece. Ang malaking sungay na nasa pagitan ng mga mata nito ay ang unang hari. Dan 8:20, 21

Ang digmaang ito sa pagitan ng Greece at Persia ay nagsasalita sa poot na naninirahan sa puso ng mga tao sa isa't isa. Mayroong kumpletong propetikong layer na kasangkot sa Daniel 8 na nagbibigay sa atin ng pagkakasunod-sunod ng mga pangyayari mula sa panahon ng Persia hanggang sa simula ng paglilinis ng Santuaryo noong 1844.

Ngunit ang mga pangyayari sa kasaysayan ng tao ay naiimpluwensyahan ng nakatagong gawain ng mabuti at masasamang anghel; Si Kristo ang namamahala

³ https://en.wikipedia.org/wiki/Animal_sacrifice

sa mabubuting anghel at si Satanas naman ang namamahala sa masasama. Pamilyar tayo sa prinsipyo ng paglapag mula sa nakikita patungo sa di-nakikitang antas sa mga bahagi tulad ng Apocalipsis 12.

At ang isa pang tanda ay lumitaw sa langit: narito, ang isang malaki, maapoy na pulang dragon na may pitong ulo at sampung sungay, at pitong diadema sa kaniyang mga ulo. Hinila ng kanyang buntot ang ikatlong bahagi ng mga bituin sa langit at inihagis sa lupa. At ang dragon ay tumayo sa harap ng babaing handa nang manganak, upang lamunin ang kaniyang Anak pagkapanganak na niya. Apocalipsis 12:3-4 NKJV

Ang nakikitang kahulugan ng talatang ito ay naglalarawan sa dragon bilang Roma sa katauhan ni Herodes, na nasa ilalim ng kontrol ng mga Romano, at ang kanyang planong patayin si Kristo noong siya ay ipinanganak. Ang paghahagis ng mga bituin sa lupa ay tumutukoy sa marami sa mga pinuno ng Israel na inuusig at pinatay sa panahong ito. Tingnan kung paano ito binibigyang kahulugan ni Uriah Smith.

Iginuhit ng dragon ang ikatlong bahagi ng mga bituin sa langit. Kung ang labindalawang bituin kung saan ang babae ay nakoronahan, dito ginamit sa simbolikong paraan, ay tumutukoy sa labindalawang apostol, kung gayon ang mga bituin na ibinagsak ng dragon bago ang kanyang pagtatangka na sirain ang batang lalaki, o bago ang Kristiyanong Panahon, **ay maaaring magpahiwatig ng isang bahagi ng mga pinuno ng mga Judio.** – Uriah Smith – Daniel and Revelation.

Inilarawan ni Uriah Smith ang mga nakikitang pangyayari, ngunit inilalarawan din ng mga talatang ito ang orihinal na digmaan sa langit.

Nang si Satanas ay nasiraan ng loob sa langit, hindi niya inihain ang kaniyang reklamo sa harap ng Diyos at ni Kristo; ngunit sumama siya sa mga anghel na nag-aakalang sakdal siya at kinakatawan na ginawan siya ng Diyos ng kawalang-katarungan sa pagpili kay Kristo kaysa sa kanyang sarili. Ang resulta ng maling representasyong ito ay sa pamamagitan ng kanilang pakikiramay sa kanya isang katlo ng mga anghel ang nawala ang kanilang kawalang-kasalanan, ang kanilang mataas na kalagayan, at ang kanilang masayang tahanan. Si Satanas

ay nag-uudyok sa mga tao na ipagpatuloy sa lupa ang parehong gawain ng paninibugho at kasamaan na inaakala na sinimulan niya sa langit. { 5T 291.1}

Kaya't ang Apocalipsis 12:2-3 ay nagsasalita hindi lamang sa nakikitang pagbagsak ng mga pinuno ng Israel ng Roma 2000 taon na ang nakalilipas, kundi pati na rin sa hindi nakikitang kasaysayan ni Satanas na Dragon na nagpabagsak sa ikatlong bahagi ng mga anghel ng langit sa simula.

Nakikita natin ang katulad na prinsipyo sa aklat ng Ezekiel kung saan inilarawan ng propeta ang Hari ng Tiro:

At ang salita ng Panginoon ay muling dumating sa akin, na nagsasabi: **“Anak ng tao, sabihin mo sa prinsipeng ng Tiro,** ‘Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: “Sapagkat ang iyong puso ay nagmataas, at sinabi mo, ‘Ako’y diyos; nakaupo ako sa luklukan ng mga diyos, sa gitna ng mga dagat’; gayunma’y tao ka, at hindi diyos, bagaman inihahalintulad mo ang iyong puso sa puso ng diyos. Narito, ikaw ay mas marunong pa kaysa kay Daniel; walang lihim na maitatago sa iyo. Sa pamamagitan ng iyong karunungan at pagkaunawa ay nagtipon ka ng mga kayamanan para sa iyong sarili, at nag-ipon ng ginto at pilak sa iyong mga imbakan. Sa pamamagitan ng iyong malaking karunungan sa kalakalan ay nadagdagan mo ang iyong kayamanan, at ang iyong puso ay nagmataas dahil sa iyong kayamanan.” Kaya’t ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: ‘Sapagkat inihahalintulad mo ang iyong puso sa puso ng diyosdiyosan, Ezekiel 28:1-6 NKJV

Ang natitirang bahagi ng Ezekiel 28 ay nagbibigay ng paglalarawan sa mga gawain ni Satanas at sa kanyang magiging wakas. Ngunit sa panlabas na antas, makikita natin ang gawain ni Satanas sa pamamagitan ng Hari ng Tiro. Sa di-nakikitang antas, inihahayag ang tunay na likod ng mga pangyayari—ang gawa ni Satanas mismo. Kapag isinasaalang-alang natin ang titulong “prinsipeng ng Tiro” at inihahambing ito sa mga pangyayaring nakatala sa aklat ni Daniel, may mapapansin tayong isang bagay na tunay na kawili-wili:

At narito, isang kamay ang humipo sa akin at ako'y nanginginig sa aking mga tuhod at mga palad ng aking mga kamay. At sinabi niya sa akin, “O Daniel, lalaking minamahal, unawain mo ang mga salitang sinasabi ko sa iyo, at tumayo ka; sapagkat ngayon ako'y sinugo sa iyo.” At nang siya'y nagsalita sa akin ng salitang ito, ako'y tumayo na nanginginig. At sinabi niya sa akin, “Huwag kang matakot, Daniel, sapagkat mula pa nang ilagak mo ang iyong puso upang umunawa at magpakumbaba sa harap ng iyong Diyos, ang iyong mga salita ay dininig; at ako'y naparito dahil sa iyong mga salita. **Ngunit ang prinsipeng kaharian ng Persia ay lumaban sa akin sa loob ng dalawampu't isang araw; at narito, si Miguel, isa sa mga pangunahing prinsipeng, ay naparito upang tulungan ako,** sapagkat ako'y naiwan doon na kasama ng mga hari ng Persia. Daniel 10:10-13 NKJV

Lumapit si Gabriel kay Daniel para ipaliwanag ang mga bagay sa kanya. Ipinaliwanag niya na siya ay pinigil mula sa pagpunta sa kanya ng prinsipeng kaharian ng Persia, ngunit tinulungan siya ni Michael, na si Kristo. Samakatuwid ang prinsipeng kaharian ng Persia ay si Satanas na gumagawa sa pamamagitan ng Hari ng Persia. Ngunit dinaig nina Michael at Gabriel si Satanas upang hikayatin ang Hari na pabayaan ang Israel na bumalik sa kanilang sariling bayan.

Habang si Satanas ay nagsisikap na impluwensyahan ang mga pinakamataas na kapangyarihan sa kaharian ng Medo-Persia upang ipakita ang hindi pagkiling sa bayan ng Diyos, ang mga anghel naman ay kumikilos para sa kapakanan ng mga ipinatapon. Ang alitang ito ay isang usaping kinahihiligan at sinusubaybayan ng buong langit. Sa pamamagitan ng propetang si Daniel, binigyan tayo ng sulyap sa makapangyarihang tunggalan sa pagitan ng mga puwersa ng kabutihan at ng kasamaan. **Sa loob ng tatlong linggo, si Gabriel ay nakipagbuno sa mga kapangyarihan ng kadiliman, sinisikap niyang salungatin ang mga impluwensyang gumagawa sa isipan ni Ciro; at bago matapos ang labanan, si Cristo Mismo ang dumating upang tumulong kay Gabriel.** “Ang prinsipeng kaharian ng Persia ay lumaban sa akin sa loob ng dalawampu't isang araw,” sabi ni Gabriel; “nguni't narito, si Miguel, isa sa mga pangunahing prinsipeng, ay dumating upang tumulong sa akin; at ako'y nanatili roon kasama ng mga hari ng Persia.” (Daniel 10:13) Ang lahat ng kayang gawin ng langit para sa bayan ng Diyos ay ginawa na. Sa wakas, natamo ang tagumpay; ang mga puwersa ng kaaway ay napigil sa lahat ng mga araw ni Ciro at ng kanyang anak na si Cambyses, na naghari ng halos pitong taon at kalahati. *Prophets and Kings* 571.2

Si Satanas ang prinsipeng ng mundong ito, ngunit si Kristo ang prinsipeng ng mga hari sa lupa. (Apoc 1:5). Inagaw ni Satanas ang awtoridad ni Jesus sa mga kaharian ng sanlibutang ito, ngunit si Kristo ang nararapat na tagapamahala. Kaya bagaman si Satanas ang kumokontrol sa Persia, sa mga pangyayari sa Daniel 8 ay ginagabayan ni Kristo ang Hari na payagan ang Israel na makabalik sa kanilang tahanan. Si Isaia ay nagpropesiya tungkol sa gawain ni Kristo sa pamamagitan ni Cyrus, ang Hari ng Persia.

Na nagsasabi tungkol kay Ciro, **'Siya ang Aking pastor**, at kaniyang isasagawa ang lahat Kong kalooban,' na nagsasabi sa Jerusalem, 'Ikaw ay muling itatayo,' at sa templo, 'Ang iyong pundasyon ay muling ilalagay.' Isaia 44:28 NKJV

Ang sabi ng Salmista, "Ang Panginoon ang aking Pastol" at si Kristo mismo ang nagsabi sa atin:

Ako ang mabuting pastor; at nakikilala Ko ang Aking mga tupa, at nakikilala ako ng Aking mga tupa. Juan 10:14

Sa isa pang parallel mapapansin natin ang paghahambing sa pagitan ng gawain ni Juan Bautista sa paghahanda ng daan para kay Kristo, ang pinahiran na darating, at kung ano ang ginagawa ng Diyos para kay Cyrus sa pagwasak sa Babilonya.

"Ganito ang sabi ng Panginoon sa kaniyang pinahiran ng langis, Kay Ciro, na ang kanang kamay ay aking hinawakan-- Upang supilin ang mga bansa sa harap niya, at pakawalan ang sandata ng mga hari, Upang buksan sa harap niya ang dalawang pinto, Upang ang mga pintuang-bayan ay hindi masasarhan: **'Ako'y mangunguna sa iyo, at itutuwid ang mga baluktot na dako;** Aking dudurugin ang mga pintuang tanso at aking puputulin ang mga halang na bakal. Isaia 45:1-2

Ang tinig ng isang sumisigaw sa ilang: "Ihanda mo ang daan ng Panginoon; Tuwirin mo sa disyerto ang isang lansangan para sa ating Diyos. Bawa't libis ay matataas, at bawa't bundok at burol ay ibababa; **Ang mga baluktot na dako ay gagawing tuwid** at ang mga baluktot na dako ay makinis; Ang kaluwalhatian ng Panginoon ay mahahayag,

At makikita ng lahat ng laman na magkakasama; Sapagka't ang bibig ng Panginoon ay nagsalita." Isaias 40:3-5 NKJV

Ang mga pangyayari sa pagsakop ni Cyrus sa Babilonya sa pamamagitan ng paglihis sa ilog ng Eufrates upang makapasok sa lungsod ay ginamit sa wika ng pitong huling salot upang ihanda ang daan para sa mga hari sa silangan, isang pagtukoy sa pagbabalik ni Kristo.

Nang magkagayo'y ibinuhos ng ikaanim na anghel ang kaniyang mangkok sa malaking ilog ng Eufrates, at ang tubig nito ay natuyo, upang maihanda ang daan ng mga hari mula sa silanganan. Apocalipsis 16:12

Pinalaya ng Persia ang Israel mula sa pagkaalipin nila sa Babilonia, at sa huli'y hinikayat at sinuportahan pa sila upang muling maitatag ang kanilang sariling bayan. Ang lahat ng mga pagkakatulad na ito ay nag-uugnay sa simbolo ng Tupang Lalaki (Ram) sa gawain ni Cristo.

Ang simbolismo ng kambing ay natural na kumokonekta kay Azazel, ang scapegoat na ginamit sa serbisyo sa araw ng Pagbabayad-sala.

Karamihan sa mga bersyon ay nag-iiwan ng salitang Hebreo para sa scapegoat, 'azazel, na hindi isinalin, dahil walang pagkakaisa ng opinyon tungkol sa kahulugan nito. Maraming modernong iskolar ang naniniwala, kasama ng mga Judio, na si Azazel ay tumutukoy sa isang personal, balakyot, higit sa tao na espiritu, at halos lahat ay sumasang-ayon na ang ugat na kahulugan nito ay, "isa na nag-aalis," "isang nag-aalis," partikular na, isa na nag-aalis "sa pamamagitan ng sunud-sunod na mga gawa." Iminumungkahi ng iba na ito ay kumbinasyon ng 'ez, "kambing," at 'azal, "upang umalis," "upang Lumayo."

Kung paanong ang isang kambing ay para sa Panginoon, isang personal na Nilalang, gayundin ang isa pang kambing ay dapat ding para sa isang personal na pagkatao; at dahil maliwanag na kontratetikal ang mga ito, ang pinaka-pare-parehong pananaw ay na

si Azazel ay tumatayo sa pagsalungat sa Panginoon, at samakatuwid ay walang iba kundi si Satanas. – SDA Bible Commentary on Lev 16:8

Ang simbolismo ng dalawang kambing ay nagdadala sa atin sa mga kaganapan sa Kalbaryo nang ang Israel ay hinilingan ng Roma na pumili sa pagitan ni Kristo at Barabas. Si Kristo ay inihain at si Barabas ay dinala ngunit hindi pinatay. Si Kristo ay sinasagisag bilang pinatay na kambing dahil Siya ay ginawang kasalanan para sa atin; Siya ay pinatay ayon sa sistema ng hustisya ni Satanas.

Kapag binabasa natin ang mga propesiya ni Daniel, makikita natin ang nakikitang mga pangyayari na inilarawan bilang mga hula ng mga kaganapan ng tao, ngunit ang mga pangyayaring ito ay kontrolado ng espirituwal na mundo. Sa likod ng nakikita ay ang di-nakikita, at samakatuwid ang digmaan na sinimulan ni Satanas sa langit ay inihayag ng mga pangyayari sa kasaysayan ng tao kung saan ipinagpatuloy ni Satanas ang kanyang pakikidigma sa lupa.

Ang pakikidigma laban sa batas ng Diyos ay nagsimula sa langit. Determinado si Satanas na dalhin ang Diyos sa kanyang mga ideya, sa kanyang paraan, upang pilitin Siya na baguhin ang batas ng Kanyang pamahalaan. Ito ang dahilan ng digmaan sa langit. Ginawa ni Satanas ang pakikiramay ng hukbo ng mga anghel sa pamamagitan ng kanyang mapanlinlang na saloobin, ngunit siya ay pinalayas mula sa langit, at ngayon ay determinado siyang isakatuparan sa lupa ang mga plano na [kanyang] pinasimulan sa langit. 12MR 37.1

Tulad ng nakita natin sa Apocalipsis 12 na ang mga pangyayaring may kaugnayan sa pagbagsak ng mga pinunong Judio bago ang panahon ni Kristo ay nagbigay sa atin ng isang bintana sa orihinal na digmaan sa langit, gayundin ang mga pangyayari sa Daniel 8 ay nagbibigay sa atin ng isang bintana sa orihinal na digmaan sa langit sa pamamagitan ng digmaan sa pagitan ng Medo-Persia at Greece.

Ito ay kung saan ang pag-unawa sa banal na pattern ay nagiging isang makapangyarihang kasangkapan upang magdala ng liwanag sa mga aklat ng Daniel at Apocalipsis. Ang hindi nakikita ay inihahayag sa pamamagitan ng nakikita. Ang digmaan sa lupa na inilalarawan sa Daniel at Apocalipsis ay isang paghahayag ng digmaan sa langit at ang mga isyung nakataya sa digmaang ito.

14. Ang Kahulugan ng mga Sungay

Tungkol sa lalaking tupa, nakita ni Daniel ang dalawang sungay:

Nang magkagayo'y itinaas ko ang aking mga mata, at aking nakita, at narito, na nakatayo sa tabi ng ilog, ay isang lalaking tupa na may dalawang sungay, at ang dalawang sungay ay mataas; ngunit ang isa ay mas mataas kaysa sa isa, at ang mas mataas ay dumating sa huli. Daniel 8:3

Ang sungay sa hula ng Bibliya ay kumakatawan sa isang hari, gayundin sa kapangyarihan o lakas ng hari.

Ang mga kalaban ng Panginoon ay mangadudurog; mula sa langit ay kumukulog siya sa kanila: hahatulan ng Panginoon ang mga wakas ng lupa; at **bibigyan niya ng lakas ang kaniyang hari, at itataas ang sungay ng kaniyang pinahiran ng langis.** 1 Samuel 2:10 KJV

Ang Panginoon ay aking malaking bato, at aking kanlungan, at aking tagapagligtas; aking Diyos, **aking lakas**, na aking pagtitiwalaan; ang aking kalasag, at **ang sungay ng aking kaligtasan**, at ang aking mataas na moog.. Psalm 18:2 KJV

At ang lalaking kambing ay ang kaharian ng Greece. **Ang malaking sungay na nasa pagitan ng mga mata nito ay ang unang hari.** Daniel 8:21 NKJV

Pinunoan ni Samuel ng langis ang isang sungay para pahiran si David bilang hari. Ang sungay ang pinagmumulan ng kapangyarihan kung saan ibinubuhos ang Espiritu ng Diyos sa hari. Nararapat din na ang paglitaw ng isang bagong hari ay dapat likhain sa pamamagitan ng paggamit ng isang sungay, bilang isang representasyon ng hari mismo.

At sinabi ng Panginoon kay Samuel, Hanggang kailan mo ipagluluksa si Saul, yamang aking itinakuwil siya sa paghahari sa Israel? **punuin mo ng langis ang iyong sungay**, at yumaon ka, susuguin kita kay Jesse

na Bethlehem: sapagka't pinaglaanan ako ng isang hari sa gitna ng kaniyang mga anak. 1 Samuel 16:1 KJV

Maaari nating isaalang-alang ang dalawang sungay ng lalaking tupa na kumakatawan sa Banal na Huwaran na anyo ng pamahalaan sa langit. Ang Ama ang pinagmumulan, at ibinuhos Niya ang Kanyang Espiritu sa Kanyang Anak na naging ningning ng kaluwalhatian ng Kanyang Ama at sa gayon ay lumaki nang mas mataas kaysa sa unang sungay.

Kaya't siya rin ay lubos na itinaas ng Dios at binigyan Siya ng pangalang higit sa lahat ng pangalan, upang sa pangalan ni Jesus ay iluhod ang lahat ng tuhod, ng nangasa langit, at ng nangasa ibabaw ng lupa, at ng nangasa ilalim ng lupa, at upang ipahayag ng bawa't dila na si Jesucristo ay Panginoon, sa ikaluluwalhati ng Dios Ama. Mga Filipos 2:9-11

Si Satanas, ang pinakapinarangalan sa tabi ni Kristo, ay isang mamamatay-tao mula pa sa simula. Kung paanong ang kambing ay inilarawan na nagagalit sa lalaking tupa (Dan 8:6), gayundin si Satanas ay nagalit sa Anak ng Diyos. Ang pagkapoot ni Satanas laban kay Kristo ay nahayag sa gawain ng kambing laban sa lalaking tupa.

Sa kasaganaan ng iyong pangangalakal ay **napuno ka ng karahasan sa loob, at ikaw ay nagkasala**; Kaya't itinatapon kita na parang maruming bagay mula sa bundok ng Diyos; at aking nilipol ka, Oh nakatakip na kerubin, mula sa gitna ng maapoy na mga bato. Ezekiel 28:16

Ang kapangyarihan ni Satanas ay nasa kanyang mga kasinungalingan. Ito lamang ang mga bagay na nagmula sa kanya. Lahat ng iba ay ibinigay na sa kanya ng Diyos. Ito ay higit na pinatutunayan ng koneksyon ng pag-angat ng masama sa pamamagitan ng proseso ng pagsasalita.

Sinabi ko sa mayabang, 'Huwag kang humawak ng mayabang,' **at sa masama**, 'Huwag mong itaas ang sungay. **Huwag itaas ang iyong sungay sa itaas; Huwag magsalita nang may matigas na leeg.**' Awit 75:4-5 NKJV

Ang mga salita o kasinungalingan ni Satanas ay nagbigay sa kanya ng kapangyarihan.

Ang pagdating ng tampalasan ay ayon sa gawa ni Satanas, na may buong kapangyarihan, mga tanda, at mga kahanga-hangang kasinungalingan, 2 Thesalonica 2:9

Ang kambing ay may kapansin-pansing sungay sa pagitan ng kanyang mga mata:

At habang pinag-iisipan ko, biglang dumating ang isang lalaking kambing mula sa kanluran, sa ibabaw ng buong lupa, na hindi humihipo sa lupa; at ang kambing ay may kapansin-pansing sungay sa pagitan ng kanyang mga mata. Daniel 8:5

Ang sungay na ito sa pagitan ng mga mata ng kambing ay kumakatawan kay Satanas at sa kasinungalingang sinabi niya tungkol sa pagkakakilanlan ng Anak ng Diyos, at ang kapangyarihan ng kasinungalingang ito ay namamalagi sa katotohanan na ang iba ay naniniwala sa mga kasinungalingang ito.

Ang mga anghel ay itinaboy mula sa langit sapagkat ayaw nilang makipagkaisa sa Diyos. Sila'y nahulog mula sa kanilang mataas na kalagayan dahil sa kagustuhan nilang itaas ang kanilang sarili. **Ninai nilang maluwalhati ang kanilang sarili, at nalimutan nila na ang kagandahan ng kanilang anyo at ng kanilang likas ay nagmula sa Panginoong Jesus. Ang katotohanang ito ang nais ikubli ng mga nahulog na anghel—na si Cristo ang bugtong na Anak ng Diyos—at dumating sila sa puntong hindi na nila kinikilala ang pangangailangang sumangguni kay Cristo. {TDG 128.2}**

Ang kambing ay tumakbo sa lalaking tupa at hinampas ito ng kanyang matalas na sungay. Ang kapangyarihan sa kapansin-pansing sungay na ito ay naglalaman ng apat na iba pang kasinungalingan na hindi nakikita hanggang sa nalantad ang unang kasinungalingan, dahil pagkatapos na maputol ang kapansin-pansing sungay, ang apat na iba pang sungay ay tumubo sa parehong lugar ng unang sungay.

Kaya't ang lalaking kambing ay lumaking totoong dakila; ngunit nang siya ay lumakas, ang malaking sungay ay nabali, at kahalili niyaon ay

apat na kilalang sungay ang umahon patungo sa apat na hangin ng langit. Daniel 8:8 NKJV

Sa pamamagitan ng pagkukubli sa katotohanan na si Jesus ang isinilang na Anak, ang mahalagang Banal na Huwaran na relasyon sa pagitan ng Ama at ng Anak ay nasira. Sinira nito ang kapangyarihan ng dalawang sungay sa tupa. Si Kristo ang tanging daan patungo sa Ama. Nang salakayin ni Satanas ang pagkakakilanlan ng Anak ng Diyos, natakpan ang daan na iyon. Ang lahat ng mga anghel ay naapektuhan ng panlilinlang ni Satanas. Tulad ng sinipi natin sa kabanata 2:

Pinakamahirap na ipakita ang mapanlinlang na kapangyarihan ni Satanas. Ang kanyang kapangyarihang manlinlang ay tumaas sa pagsasanay. Kung hindi niya maipagtanggol ang kanyang sarili, dapat siyang mag-akusa, upang magmukhang makatarungan at matuwid, **at maipakita ang Diyos na arbitraryo at mahigpit. Sa lihim na ibinulong niya ang kanyang pagkadismaya sa mga anghel. Sa una ay walang malinaw na damdamin laban sa Diyos; ngunit ang binhi ay naihasik, at ang pag-ibig at pagtitiwala ng mga anghel ay nasira. Nasira ang matamis na pagsasamahan sa pagitan nila at ng kanilang Diyos. Bawat galaw ay binabantayan; ang bawat kilos ay tiningnan sa liwanag kung saan ipinakita sa kanila ni Satanas ang mga bagay.** *{Review and Herald, September 7, 1897 par. 3-4}*

Sa simbolismo ng dalawang sungay ng lalaking tupa na nabali, makikita natin na sinabi ni Ellen White na ang matamis na pakikipag-ugnayan sa pagitan ng Diyos at ng mga anghel ay naputol. Ang lahat ng mga anghel ay walang kamalayan na tiningnan ang Diyos sa pamamagitan ng lens na nilikha ni Satanas para sa kanila, at sila ay nabalisa at hindi sigurado kung ano ang tama at mali.

Ang Diyos ay namagitan sa pamamagitan ng pagtitipon ng lahat ng mga anghel at ipinaliwanag sa kanila ang tunay na kaugnayan ng Kanyang Anak sa Kanyang sarili.

Ang Hari ng sansinukob ay tinawag ang makalangit na mga hukbo sa harap Niya, upang sa kanilang presensya ay **maipakita Niya ang tunay na posisyon ng Kanyang Anak at ipakita ang kaugnayan na Kanyang itinataguyod sa lahat ng nilikhang nilalang. Ang Anak ng Diyos ay nakibahagi sa trono ng Ama, at ang kaluwalhatian ng walang**

hangan, nag-iral na Isa ay pumaligid pareho. Tungkol sa trono ay nagtipon ang mga banal na anghel, isang malawak, hindi mabilang na pulutong—“sampung libong ulit ng sampung libo, at libu-libo” (Apocalipsis 5:11 .), ang pinakadakilang mga anghel, bilang mga ministro at sakop, na nagagalak sa liwanag na bumagsak sa kanila mula sa harapan ng Diyos. **Sa harap ng mga nagtitipon na naninirahan sa langit ay ipinahayag ng Hari na walang iba kundi si Kristo, ang Bugtong ng Diyos, ang ganap na makakapasok sa Kanyang mga layunin, at sa Kanya ay ipinagkatiwala na isakatuparan ang makapangyarihang mga payo ng Kanyang kalooban.** Ginawa ng Anak ng Diyos ang kalooban ng Ama sa paglikha ng lahat ng hukbo ng langit; **at sa Kanya, gayundin sa Diyos, ang kanilang pagpupugay at katapatan ay nararapat.** Si Kristo ay dapat pa ring gumamit ng banal na kapangyarihan, sa paglikha ng mundo at ng mga naninirahan dito. Ngunit sa lahat ng ito ay hindi Niya hahanapin ang kapangyarihan o kadakilaan para sa Kanyang Sarili na salungat sa plano ng Diyos, ngunit dadakilain ang kaluwalhatian ng Ama at isasakatuparan ang Kanyang mga layunin ng kabutihan at pagmamahal. PP 36.2

Sinira ng pangyayaring ito ang lakas ng kapangyarihan ni Satanas sa mga anghel. Maging si Satanas mismo ay napasuko, at ang kanyang puso ay umibig sa Ama at sa Anak.

Masayang kinilala ng mga anghel ang kataas-taasang kapangyarihan ni Kristo, at nagpatirapa sa harap Niya, ibinuhos ang kanilang pag-ibig at pagsamba. Yumuko si Lucifer sa kanila, ngunit sa kanyang puso ay may kakaiba, mabangis na labanan. Ang katotohanan, katarungan, at katapatan ay nakikipagpunyagi laban sa inggit at paninibugho. Ang impluwensya ng mga banal na anghel ay tila pansamantalang dinala siya kasama nila. Habang ang mga awit ng papuri ay umaakyat sa malambing na himig, na pinalalakas ng libu-libong masasayang tinig, **ang espiritu ng kasamaan ay tila natalo; hindi mabigkas na pag-ibig ang nagpakilig sa kanyang buong pagkatao; ang kanyang kaluluwa**

ay lumabas, kasuwato ng walang kasalanan na mga mananamba, sa pag-ibig sa Ama at sa Anak. PP 36.3

Ngunit hindi nagtagal pagkatapos nito, bumalik ang pagmamataas ni Satanas. Ang apat na iba pang kasinungalingan na ipinalaganap ni Satanas sa ilalim ng kanyang pangunahing layunin na pagtakpan ang pagkakakilanlan ng Anak ng Diyos ay naging mas nakikita at nagsimulang lumago. Ang mga kasinungalingang ito ay konektado sa pentagon ng mga kasinungalingan. Napansin natin na nagkaroon ng limang sungay ang kambing dahil may maliit na sungay na lumabas sa isa sa apat.

Kaya't ang lalaking kambing ay lumaking totoong dakila; ngunit nang siya ay lumakas, ang malaking sungay ay nabali, at kahalili niyaon ay apat na kilalang sungay ang umahon patungo sa apat na hangin ng langit. At sa isa sa kanila ay lumabas ang isang maliit na sungay na lumaking totoong malaki sa dakong timog, sa dakong silanganan, at sa maluwalhating Lupain. Daniel 8:8-9 NKJV

Ito ang nagpapalapat sa apat na sungay ng kambing sa huwarang 3+1. Halimbawa, may apat na metal na inilarawan sa Daniel 2, ngunit ang ikaapat na metal ay kakaiba sapagkat ito ay nahalo sa putik. Sa Daniel 7, may apat na hayop na binanggit, ngunit ang ikaapat na hayop ay iba kaysa sa mga nauna.

"Pagkatapos nito ay nakakita ako sa mga pangitain sa gabi, at narito, ang ikaapat na hayop, kakilakilabot at kakilakilabot, totoong malakas. Mayroon itong malalaking ngiping bakal; ito ay lumalamon, dumudurog, at niyurakan ng mga paa ang nalabi. **Ito ay naiiba sa lahat ng mga hayop na nauna rito**, at mayroon itong sampung sungay. Daniel 7:7 NKJV

Muli, may apat na lalaking nag-akusa kay Job, ngunit ang ikaapat ay naiiba sa iba; siya ay dumating sa huli at hindi rin kinausap ng Panginoon sa katapusan. Nakikita rin natin ang huwarang ito sa mga gusaling Santuwaryo sa lupa. May apat na templong itinayo, ngunit ang ikaapat ay naiiba.

1. Santuwaryo ni Moises
2. templo ni Solomon
3. templo ni Zerubabel

4. Ang templo ni Herodes, isang kapalit ng dating templo at pinansiyal na suportado ng Roma.

Ang huwaran/modelo na ito ay umabot pa sa apat na ebanghelyo. Nariyan ang tatlong sinoptikong ebanghelyo at ang ebanghelyo ni Juan na iba sa tatlo. Siyempre, nagbubukas ito ng maraming pinto sa iba't ibang paksa, ngunit bumalik tayo ngayon sa digmaan sa langit.

Si Satanas, sa pagtangga na si Jesus ay ipinanganak ng Ama at na utang ni Satanas ang kanyang buhay sa Kanya, ay bumuo ng kasinungalingan na ang mga anghel ay likas na walang kamatayan.

Unti-unting dumating si Lucifer upang ibigay ang pagnanais para sa pagdakila sa sarili. Sinasabi ng Kasulatan, "Ang iyong puso ay nagmataas dahil sa iyong kagandahan, iyong sinira ang iyong karunungan dahil sa iyong ningning." Ezekiel 28:17. Sinabi mo sa iyong puso, ... aking itataas ang aking trono sa itaas ng mga bituin ng Diyos.... Ako ay magiging katulad ng Kataas-taasan." Isaias 14:13, 14. **Bagama't ang lahat ng kaniyang kaluwalhatian ay mula sa Diyos, ang makapangyarihang anghel na ito ay naisip na ito ay nauukol sa kaniyang sarili.** PP 35.2

Ang matataas na parangal na iginawad kay Lucifer ay hindi pinahahalagahan bilang espesyal na regalo ng Diyos, at samakatuwid, hindi nagpahayag ng pasasalamat sa kanyang Lumikha. **Nagpuri siya sa kanyang ningning at kadakilaan at naghangad na maging kapantay ng Diyos.** {PP 37}

Ang pagtangga kay Jesus bilang ang ipinanganak na Anak ay natural na umakay kay Satanas na ipalagay na ang kanyang buhay ay nagmula sa kanyang sarili. Ang kasinungalingang ito ng likas na buhay ay humantong sa isang hindi maiiwasang digmaan sa batas ng Diyos.

Si Satanas ay nakikipagdigma laban sa batas ng Diyos, dahil ambisyoso na itaas ang kanyang sarili, at ayaw magpasakop sa awtoridad ng Anak ng Diyos, ang dakilang komander ng Langit.... **Sinabi niya na ang mga anghel ay hindi nangangailangan ng batas;**

ngunit dapat iwanang malaya upang sundin ang kanilang sariling kalooban, na gagabay sa kanila ng tama. {1SP 22}

Ang kautusan ay salin ng likas ng Diyos. Dahil ang lahat ng nilalang ay may utang na buhay sa Diyos, ang kautusan ay isang pagpapahayag ng kalayaan at paglaya na nagsisiguro ng ugnayan sa Diyos. Sa pamamagitan ng kasinungalingan tungkol sa likas na buhay—na nangangahulugang hindi na kailangan ang koneksyon sa Diyos upang mabuhay—inihayag ni Satanas ang kautusan bilang isang bagay na arbitrario at mapaghigpit.

Ang Diyos ay nangangailangan ng pagiging perpekto ng Kanyang mga anak. Ang Kanyang batas ay isang kopya ng Kanyang sariling karakter, at ito ang pamantayan ng lahat ng karakter. {COL 315.1}

Ang batas ng pag-ibig bilang pundasyon ng pamahalaan ng Diyos, ang kaligayahan ng lahat ng matatalinong nilalang ay nakasalalay sa kanilang perpektong pagkakasundo sa mga dakilang prinsipyo nito ng katuwiran. {PP 34.3}

Iniharap ng Anak ng Diyos sa harap niya ang kadakilaan, ang kabutihan, at ang katarungan ng Lumikha, at ang sagrado, hindi nagbabagong kalikasan ng Kanyang batas. Ang Diyos Mismo ang nagtatag ng kaayusan ng langit; at sa pag-alis dito, si Lucifer ay hahamak sa kanyang Lumikha at magdadala ng kapahamakan sa kanyang sarili. {PP 35.3}

Mula sa mga pangyayaring ito makikita natin ang apat na pangunahing elemento na bumubuo sa apat na sungay ng kambing:

1. Ang pagsisinungaling sa pamamagitan ng pagtakip sa katotohanang si Kristo ay ipinanganak
2. Pagsisinungaling na ang buhay ay likas sa sarili
3. Pagsisinungaling na ang batas ay hindi kailangan
4. Ang pagsisinungaling na ang Diyos ay arbitrario at mapagpilit sa pagkatao.

Ang apat na sungay na ito ay pumapalit sa orihinal na kasinungalingan ni Satanas tungkol sa Anak ng Diyos. Ang unang kasinungalingan ay nagpapatuloy tulad ng ipinakita sa apat na ito. Ang mga ito ay nagmula sa pagkapoot ni Satanas kay Kristo

at sa kanyang pagnanais na patayin Siya. Hinawakan ni Satanang ang halos kalahati ng mga anghel sa pamamagitan ng kanyang mga kasinungalingan:

Masayang itinuro ni Satanang ang kanyang mga nakikiramay, na binubuo ng halos kalahati ng lahat ng mga anghel, at bumulalas, Ang mga ito ay kasama ko! 1SP 22.2

Matapos linawin ng Diyos ang posisyon ng Kanyang Anak, marami sa mga nakikiramay kay Satanang ang may hilig na bumalik sa Diyos. Upang matiyak ang kaniyang mga anghel, si Satanang ay nagpakilala ng isa pang kasinungalingan na may kaugnayan sa batas ng Diyos.

Marami sa mga nakikiramay ni Satanang ay may hilig na makinig sa payo ng tapat na mga anghel, at magsisi sa kanilang kawalang-kasiyahan, **at muling tanggapin sa pagtitiwala ng Ama at ng kanyang mahal na Anak.** Pagkatapos ay **ipinahayag ng makapangyarihang manghimagsik na alam niya ang batas ng Diyos,** at... na **ang kanyang sarili at sila rin ay napakalayo na ngayon upang bumalik,** at tatapangin niya ang mga kahihinatnan; sapagkat ang yumukod sa aliping pagsamba sa Anak ng Diyos ay hindi niya kailanman gagawin; **na hindi patatawarin ng Diyos,** at ngayon ay dapat nilang igiit ang **kanilang kalayaan at makamit sa pamamagitan ng puwersa** ang posisyon at awtoridad na hindi kusang-loob na ibinigay sa kanila. {1SP 20.2}

Ito ay humantong kay Satanang na magtatag ng isang bagong teorya na may kaugnayan sa hustisya.

Sa pagbubukas ng malaking pagtatalo, ipinahayag ni Satanang na ang kautusan ng Diyos ay hindi maaaring sundin, na ang katarungan ay hindi naaayon sa awa, at na, **kung ang kautusan ay labagin, magiging imposible para sa makasalanang na mapatawad. Bawat kasalanang ay dapat matugunan ang kaparusahan nito,** hinimok ni Satanang; at kung patawarin ng Diyos ang kaparusahan ng kasalanang, hindi Siya magiging Diyos ng katotohanang at katarungan. {DA 761.4}

At sa isa sa kanila ay lumabas ang isang maliit na sungay na lumaking totoong malaki sa dakong timog, sa dakong silanganan, at sa maluwalhating Lupain. Daniel 8:9

Ito ay isang bagong kasinungalingan/sungay na nagmula sa pag-atake ni Satanas sa batas. Si Satanas ay orihinal na nagsabi na ang mga anghel na nilalang ay hindi nangangailangan ng batas. Ngayon ay umaatake si Satanas mula sa ibang anggulo. Sinasabi niyang itinataguyod niya ang batas sa pamamagitan ng kanyang prinsipyo ng katarungan, ngunit ang kanyang pinakalayunin ay sirain ang batas, sa pamamagitan ng paglalahad nito sa maling liwanag.

Ang paghatol na kapangyarihan ni Satanas ay aakay sa kanya upang magtatag ng **isang teorya ng hustisya na hindi naaayon sa awa**. Siya ay nag-aangkin na siya ay namumuno bilang ang tinig at kapangyarihan ng Diyos, inaangkin na ang kanyang mga desisyon ay katarungan, ay dalisay at walang kapintasan. **Sa gayon siya ay pumuwesto sa luklukan ng paghatol at ipinahayag na ang kanyang mga payo ay hindi nagkakamali**. Dito **pumapasok ang kanyang walang awa na hustisya, isang huwad na katarungan, kasuklam-suklam sa Diyos**. {CTr 11.4}

Makikisama ba sa Iyo ang luklukan ng kasamaan, na kumakatha ng kasamaan sa pamamagitan ng batas? Awit 94:20

Sa pamamagitan ng kasinungalingan ng huwad na hustisya, nagtagumpay si Satanas sa pagkuha ng ikatlong bahagi ng makalangit na mga anghel kasama niya. Naniniwala sila na hindi sila patatawarin ng Diyos, kaya hindi sila nagawang patawarin ng Diyos. Naniwala sila kay Satanas kaya hindi sila makapaniwala sa Diyos. Sa paghatol nila, hinatulan sila.

At ito ay lumaki hanggang sa hukbo ng langit; at **ibinagsak nito sa lupa ang ilan sa hukbo at ang ilan sa mga bituin**, at niyurakan sila. Daniel 8:10

At ang isa pang tanda ay lumitaw sa langit: narito, ang isang malaki, maapoy na pulang dragon na may pitong ulo at sampung sungay, at pitong diadema sa kaniyang mga ulo. **Hinila ng kanyang buntot ang**

ikatlong bahagi ng mga bituin sa langit at inihagis sa lupa.....

Apocalipsis 12:3-4

Sa pagkuha ng ikatlong bahagi ng mga anghel, ang kapangyarihan ng kasinungalingang ito ay nagpalaki sa maliit na sungay. Ang sungay na ito ay lalong lumaki nang bumagsak ang sangkatauhan. Ang kalikasan ng tao ay napuno ng mga prinsipyo ng kasinungalingan o sungay ng kambing.

1. Pagkapoot sa Anak ng Diyos. (Gen 3:12)
2. Sa paniniwalang hindi tayo tiyak na mamamatay. (Gen 3:4)
3. Ang kaisipang laman ay pakikipag-away laban sa batas ng Diyos. (Rom 8:7)
4. Ang Diyos ay arbitrario, nagpaparusa at kumokontrol. (Gen 3:17-19)
5. [[Paglabas sa punto 3] Ang hustisya ng batas ay humihingi ng kamatayan para sa paglabag (Juan 19:7)

Mahalagang tandaan na noong binalak ni Satanas na ibagsak ang sangkatauhan, nag-atubili siya; nanginginig siya at nag-aalinlangan kung gagawin niya ito.

Nanginginig siya sa pag-iisip na ilulubog ang banal, masayang pares sa paghihirap at pagsisisi na siya mismo ang nagtitiis. Siya ay tila sa isang estado ng pag-aalinlangan; sa isang pagkakataon matatag at determinado, pagkatapos ay nag-aalangan at nag-aalinlangan. Hinahanap siya ng kanyang mga anghel, ang kanilang pinuno, upang ipaalam sa kanya ang kanilang desisyon. Makikipag-isa sila kay Satanas sa kanyang mga plano, at kasama niya ang pananagutan, at ibahagi ang mga kahihinatnan. Itinakwil ni Satanas ang kanyang damdamin ng kawalan ng pag-asa at kahinaan, at, bilang kanilang pinuno, pinatibay ang kanyang sarili upang matapang na harapin ang bagay na ito, at gawin ang lahat sa kanyang kapangyarihan upang labanan ang awtoridad ng Diyos at ng kanyang Anak. 1SP 32

Sinabi sa atin na sinabi ng mga nahulog na anghel na sila ay makiisa kay Satanas upang ibagsak ang sangkatauhan. Samakatuwid, ang apat na sungay ay maaaring kumakatawan hindi lamang sa mga kasinungalingan na sinabi ni Satanas kundi sa mga pangunahing anghel na kanyang mga heneral ng militar sa digmaan laban sa Diyos at sa Kanyang Anak.

Nakatutuwang pansinin na sa 2 Sam 21:15-22 ay binigyan tayo ng listahan ng apat na higante bukod kay Goliath na natalo ni David at ng kanyang mga tauhan.

Ang apat na Filisteong ito ay angkan ng mga higante ng Gat, ngunit pinatay sila ni David at ng kanyang mga mandirigma. 2 Samuel 21:22
NLT

Posible bang hinahangad ni Satanang gayahin ang trono ng Diyos kung saan nakatayo ang apat na nilalang sa harap ng trono? May kaugnayan ba ang apat na heneral ni Satanang at ang apat na hangin na naglalayong umihip sa lupa? (Apoc 7:1-3, Zac 6:1-8). At mayroon bang koneksyon sa pagitan ng apat na potensyal na heneral at ng apat na magkakaibang kaharian na inilarawan sa Daniel 7 bilang apat na hayop? Ang apat na halimaw na ito ay tinutukoy bilang apat na hari.

Yaong mga dakilang hayop, na apat, ay apat na hari na bumangon sa lupa. Daniel 7:17 NKJV

Sa kasaysayan ng apat na halimaw na ito, maraming indibiduwal na makalupang hari ang namahala sa trono, ngunit sa di-nakikitang kaharian mayroon bang apat na indibiduwal, gaya ng prinsipeng Persia, na gumagabay sa mga hari at kaharian na ito?

Ang mga ito ay mga bagay para sa karagdagan pag-aaral, ngunit ang alituntunin ay ang limang pangunahing kasinungalingan ni Satanang, na nagtatag ng kanyang kapangyarihan, ay dinadala ng kanyang sarili at ng apat na iba pang susi na nahulog na mga anghel.

Ang kalagayan ni Satanang at ng mga nahulog na anghel ay hindi nababaligtad. Naniwala sila sa kasinungalingan na hindi patatawarin ng Diyos. Ito ay isang kasinungalingan laban sa Kanyang pagkatao. Nagkasala sila sa liwanag ng kaalaman sa katangian ng Diyos, ngunit ang tao ay nasa ibang posisyon.

Ngunit kahit bilang isang makasalanan, ang tao ay nasa ibang posisyon kaysa kay Satanang. Si Lucifer sa langit ay nagkasala sa liwanag ng kaluwalhatian ng Diyos. Sa kanya na walang ibang nilalang na binigyan ng kapahayagan ng pag-ibig ng Diyos. Sa pag-unawa sa katangian ng Diyos, alam ang Kanyang kabutihan, pinili ni Satanang na sundin ang kanyang sariling makasarili, malayang kalooban. Ang

pagpipiliang ito ay final. Wala nang magagawa pa ang Diyos para iligtas siya. Ngunit ang tao ay nalinlang; ang kanyang isip ay nagdilim sa pamamagitan ng katusuhan ni Satanas. Ang taas at lalim ng pagmamahal ng Diyos ay hindi niya alam. Para sa kanya ay may pag-asa sa isang kaalaman sa pag-ibig ng Diyos. **Sa pamamagitan ng pagtingin sa Kanyang karakter ay maaaring maibalik siya sa Diyos.**
{DA 761.5}

Ang awa na ipinaabot sa tao sa pagbibigay sa kanya ng pagsubok ay nagbigay-daan kay Satanas na buhayin ang kanyang mga prinsipyo ng awa sa pamamagitan ng parusang kamatayan. Sinabi ni Satanas na ang bawat kasalanan ay dapat parusahan. Nakumbinsi niya ang sangkatauhan na upang makamit ang kapatawaran, ang isang kapantay ng Diyos ay kailangang mamatay upang matugunan ang hinihingi ng batas.

Gaya ng ating nabasa sa itaas, ang paghihiwalay na ito ng katarungan mula sa awa ay kasuklam-suklam sa Diyos. Ang salitang kasuklam-suklam sa diksyunaryo ng Webster ay nagdadala ng kahulugan na kasuklam-suklam. Kaya't ang kasinungalingan ng katarungan na humihingi ng kamatayan ay nasa puso ng kasuklam-suklam o pagsalangsang na nagwawasak.

Sa pamamagitan ng maliit na sungay na ito ng huwad na hustisya, nagawa ni Satanas na ipagmalaki ang kanyang sarili sa prinsipyo ng hukbo. (Dan 8:11). Upang magbigay ng buod ng prosesong ito sa langit, sinipi ko mula sa aklat na Susi sa Pagpapalakas ng Mensahe ng Ikatlong Anghel:

1. **Isang pagtanggap sa isinilang na Anak na nagmana ng lahat ng bagay.**
2. Na humantong sa isang pagtanggap sa buhay bilang isang regalo.
3. **Na naging dahilan ng paniniwalang ang kaluluwa ay likas na hindi namamatay/imortalidad.**
4. **Na humantong sa teorya na ang mga anghel ay hindi nangangailangan ng mga batas upang pamahalaan sila.**
5. **Na siyang nagpangyari na ang kautusan ng Diyos ay magmukhang mahigpit.**
6. Na naging dahilan upang ipahayag ni Satanas na ang awa ay hindi naaayon sa hustisya dahil ang mga nilalang na may likas na karunungan ay hindi

nangangailangan ng awa - mayroon silang sapat na karunungan upang gabayan sila.

7. Na nagpakita sa Diyos na hindi Siya maaaring maging makatarungan at mapagpatawad.
8. Na humantong kay Satanas na sabihin sa mga anghel na hindi patatawarin ng Diyos.
9. Na humantong kay Satanas na sabihin na ang bawat kasalanan ay dapat parusahan.
10. **Na humantong sa ideya na ang hustisya ay nangangailangan ng kamatayan.**
11. Na nangangahulugan na ang pamahalaan ng Diyos ay itinatag sa puwersa, hindi sa pag-ibig.
12. Na nagbukas ng pinto para sa prinsipyo ng sakripisyong pagbabayad-sala o pagpapalit ng parusa para sa paglabag. – Susi sa Pagpapalakas ng Mensahe ng Ikatlong Anghel pahina 13.

Upang lubusang magkasundo ang mga bagay sa langit at lupa (Col 1:20), kinailangang ilantad ang huwad na sistema ng hustisyang ito. Ang tanging paraan upang gawin ito ay para sa paglaganap ng kasalanan ni Satanas laban kay Kristo. Nang si Kristo ay pinatay sa Krus, inihayag ni Satanas ang kanyang poot, at ang lugar ng kanyang santuwaryo (ang kanyang huwad na sistemang teolohiko o kanlungan ng mga kasinungalingan, Isa 28:17) ng poot ay itinaapon sa lupa.

Oo, siya'y nagmalaki hanggang sa prinsipe ng hukbo, at sa pamamagitan niya ang araw-araw na hain ay inalis, at ang dako ng kaniyang santuario ay ibinagsak. Daniel 8:11 KJV

Nakita ni Satanas na ang kanyang pagbabalatkayo ay napunit. Ang Kanyang pangangasiwa ay inilatag sa harap ng mga hindi nahulog na anghel at sa harap ng makalangit na sansinukob. Inihayag niya ang kanyang sarili bilang isang mamamatay-tao. **Sa pagbuhos ng dugo ng Anak ng Diyos, inalis niya ang kanyang sarili mula sa pakikiramay ng mga makalangit na nilalang.** Mula noon ay pinaghihigpitan ang kanyang trabaho. Anuman ang saloobin na maaari niyang ipagpalagay, hindi na niya mahihintay ang mga anghel nang sila ay nagmula sa makalangit na mga hukuman, at sa harap nila ay

inaakusahan ang mga kapatid ni Kristo na nakadamit ng mga kasuotan ng kadiliman at ng karumihan ng kasalanan. Ang huling link ng pakikiramay sa pagitan ni Satanas at ng makalangit na mundo ay naputol. { DA 761.2 }

Ang pagpapalaki ng maliit na sungay laban sa prinsipeng hukbo ay isang sanggunian sa pagkamatay ni Kristo sa Krus.

Prinsipeng hukbo. Sa Daniel 8:25, tinutukoy ang kaparehong kapangyarihan na tumindig laban sa **Prinsipeng mga prinsipeng**. Ang tinutukoy dito ay si Cristo, na ipinako sa krus sa ilalim ng kapangyarihan ng Roma. Tingnan din ang paliwanag sa Daniel 9:25; Dan 11:22. — SDA Bible Commentary on Dan 8:11

Ang pagkapoot ni Satanas ay nahayag sa pagtataas kay Kristo sa Krus (Juan 3:14). Ngunit ibinagsak nito ang kanyang santuwaryo, ang kanyang kanlungan ng mga kasinungalingan, sa lupa.

Siniguro nito ang makalangit na mga anghel. Nakita nilang ganap na nahayag ang pagkapoot ni Satanas, at ang lahat ng pakikiramay para sa kanya ay natapos na. Ngunit ang sangkatauhan ay kontrolado pa rin ng kasinungalingang ito ng huwad na hustisiya. Ang paniniwala sa pangangailangan ni Kristo na ibuhos ang Kanyang dugo upang bigyang-kasiyahan ang hustisiya ay nasa puso ng poot ni Satanas laban sa Kanya.

Ito ang dahilan kung bakit naparito si Cristo upang ipatigil ang paghahandog at alay (Daniel 9:27). Naparito Siya upang ihayag ang likas ng Ama—isang likas na puspos ng awa, at hindi naghahangad ng kamatayan bilang kabayaran. Ngunit upang alisin ang alitang nasa ating mga puso, si Cristo ay kailangang bigyan ng isang katawan na naglalaman ng alitang iyon, at sa pamamagitan ng katawan na iyon, pinuksa Niya ang alitan/poot.

15. Pagpuksa sa Pagkakaalit o Poot

Nakikita natin ang poot na ito nang ibagsak ni Cain si Abel sa lupa at “tinapakan siya” (Daniel 8:7), na pinatay siya. Sa kaso ni Abel, siya ay napuspos ng Espiritu ni

Kristo, sa gayon ay kumakatawan sa isang lalaking tupa, ngunit si Cain ay napuno ng espiritu ni Satanas, ang sumasalansang, samakatuwid ay kumakatawan sa isang kambing. Ang poot na ito sa puso ng mga tao ang kailangang linisin mula sa templo ng kaluluwa. Bilang A.T. Ipinahayag ni Jones ang katotohanan kung bakit may mga dibisyon sa pagitan ng mga tao.

Lahat ng tao ay hiwalay sa Diyos at sa kanilang paghihiwalay sa Diyos ay hiwalay sila sa isa't isa. Totoo, nais ni Kristo na dalhin ang lahat sa isa't isa; Siya ay dinala sa mundo na may "Kapayapaan sa lupa; mabuting kalooban sa mga tao." Iyan ang Kanyang layunin. Ngunit ginugugol ba Niya ang Kanyang oras sa pagsisikap na maipagkasundo ang mga ito sa isa't isa at sa pagsisikap na wasakin ang lahat ng paghihiwalay na ito sa pagitan ng mga tao at para sabihin sa kanila, "Oh, mabuti, hayaan ang lahat ng nakaraan ay lumipas na; ngayon ay ibaon natin ang palakol; ngayon ay magsisimula tayo at magbabalik ng isang bagong dahon at tayo ay mabubuhay nang mas mabuti mula sa panahong ito"?

Maaaring ginawa iyon ni Kristo. Kung kinuha Niya ang landas na iyon, mayroong libu-libong tao na maaari Niyang hikayatin na gawin iyon; libu-libo na maaari Niyang hikayatin na sabihing, "Buweno, napakasamang ginawa natin ang ganoong paraan sa isa't isa; hindi tama, at ikinalulungkot ko ito. At ngayon iwanan na lang natin lahat iyon at buksan ang isang bagong dahon at magpatuloy at gumawa ng mas mahusay." Maaari niyang makuha ang mga tao na sumang-ayon doon. Ngunit maaari ba silang manatili dito? Hindi. **Sapagka't naroon pa rin ang masamang bagay na gumawa ng pagkakahati. Ano ang naging sanhi ng pagkakahati? Ang awayan, ang kanilang paghihiwalay sa Diyos ay naging sanhi ng paghihiwalay sa isa't isa.**

Kung gayon, ano kaya ang silbi ng Panginoon Mismo na nagsisikap na ang mga tao ay sumang-ayon na alisin ang kanilang mga hindi pagkakaunawaan nang hindi pinupuntahan ang ugat ng bagay at inaalis ang poot na naging sanhi ng paghihiwalay? Ang kanilang paghihiwalay sa Diyos ay naging dahilan ng kanilang paghihiwalay. **At ang tanging paraan upang sirain ang kanilang paghihiwalay sa isa't**

isa ay ang pangangailangang sirain ang kanilang pagkahiwalay sa Diyos. At ito ay Kanyang ginawa sa pamamagitan ng pagtanggali sa poot. A.T. Jones, *The Third Angel's Message*, Sermon 11, February 17, 1895

Ang pag-atake ng kambing sa lalaking tupa na sumasagisag sa pag-atake ni Alexander the Great at ng kanyang mga Greeks laban kay Darius ng Persia at sa Kanyang malawak na hukbo ay simpleng pagpapakita ng poot na iyon na nag-alab sa dibdib ni Satanas at naisalin sa puso ni Adan.

Ang paghihiwalay ng mga Griyego sa mga Persian ay ang pagpapakita ng paghihiwalay ng tao sa Diyos at higit na partikular ito ay ang pagkamuhin ni Satanas kay Kristo. Ito ang kailangang linisin mula sa Sanctuary, na malapit na konektado sa lahat ng mga tao o mga templo ng kaluluwa sa lupa.

Paano hinarap ng Diyos ang poot na ito?

Sapagkat hindi maaaring ang dugo ng mga toro at ng mga kambing ay mag-alis ng mga kasalanan. Kaya't nang siya'y pumarito sa sanglibutan, ay sinabi niya, Hain at handog ay hindi mo ibig, **kundi isang katawan ang inihanda mo sa akin**: Sa mga handog na susunugin at mga hain dahil sa kasalanan ay hindi mo kinalulugdan. Nang magkagayo'y sinabi ko, Narito, ako'y pumarito (sa tomo ng aklat ay nasusulat tungkol sa akin,) upang gawin ang iyong kalooban, Oh Dios. Hebreo 10:4-7 KJV

Sinipi ni Pablo ang Mga Awit 40:6 ngunit binigyang-kahulugan ang bahagi ng talata sa mga salitang “isang katawan na inihanda mo para sa akin.” Ito ay tumutukoy kay Kristo. Kinuha ng ating Tagapagligtas sa Kanyang sarili ang ating laman na naglalaman ng poot. Ipinaliwanag ni Pablo ang prosesong ito sa mga taga-Efeso tulad ng sumusunod:

Sapagkat Siya mismo ang ating kapayapaan, na pinag-isa ang dalawa at giniba ang pader na naghihiwalay, ang alitan. Sa pamamagitan ng Kanyang laman ay inalis Niya ang kautusan ng mga utos na nasa mga alituntunin/ordinansa, **upang sa Kanyang sarili ay likhain ang iisang bagong tao mula sa dalawa, at sa gayon ay magdala ng kapayapaan.**

At upang mapagkasundo Niya silang kapwa sa Diyos sa isang katawan sa pamamagitan ng krus, na sa pamamagitan nito'y pinatay Niya ang alitan/poot. At Siya'y dumating at ipinangaral ang kapayapaan sa inyo na nasa malayo, at sa mga nasa malapit. Ephesians 2:14-17

Ang salitang "mga ordinansa" ay dogma at hindi kailanman tumutukoy sa mga batas at hatol ng Diyos sa Lumang Tipan ng Griyego. Sa Septuagint ito ay tumutukoy sa mga utos ng tao, na naiimpluwensyahan ng sistema ng hustisya ni Satanas. Kaya ang inalis sa laman ni Kristo ay ang maling pag-iisip natin tungkol sa Diyos, hindi sa batas ng Diyos. Tingnan ang higit pa tungkol dito sa buklet na Pagpapakita ng Paggalang kay Colosas 2:14-17.

Ang magiliw na banal na kalikasan ni Kristo ay pinaghalo kasama ng ating pagkatao na naglalaman ng poot.

Ang pagiging tao ba ng Anak ni Maria ay nabago sa pagiging banal ng Anak ng Diyos? Hindi; ang dalawang kalikasan ay misteryosong pinaghalo sa isang tao—ang taong si Kristo Hesus. Sa Kanya nananahan ang buong kabuuan ng pagka-Diyos sa katawan. Noong si Kristo ay ipinako sa krus, ang Kanyang pagkatao ang namatay. Ang diyos ay hindi lumubog at namatay; imposible sana iyon.—The S.D.A. Bible Commentary 5:1113.

Kaya't yamang **si Cristo ay nagdusa para sa atin sa laman, armas din ninyo ang inyong sarili ng gayon ding pag-iisip**, sapagkat siya na nagdusa sa laman ay huminto sa kasalanan, 1 Pedro 4:1 NKJV

Ang krus na tinutukoy ni Pablo ay hindi lamang ang pisikal na krus kung saan namatay si Hesus. Ang buhay ni Kristo ay isang patuloy na krus. Tinukoy ni Jesus ang krus bilang pagtanggì sa sarili sa pamamagitan ng buhay.

Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa Kanyang mga alagad, “Kung ang sinuman ay nagnanais na sumunod sa Akin, itakwil niya ang kanyang sarili, at pasanin ang kanyang krus, at sumunod sa Akin.” Mateo 16:24

Hindi pinahintulutan ni Kristo na mahayag ang poot ng kalikasan ng tao. Siya ay ipinako sa krus araw-araw. Nanalangin Siya para sa Espiritu ng Kanyang Ama na madaig ang mga hilig ng laman.

Ang ginawa ni Hesus sa krus ay isang nakikitang pagpapakita ng nangyayari sa bawat puso ng tao. Si Kristo ang ilaw na nagbibigay liwanag sa bawat tao na pumaparito sa mundo (Juan 1:9). Ang mga tumatanggap kay Kristo ay nagiging kabahagi ng banal na kalikasan. Upang ang Espiritu ni Kristo ay pumasok sa atin, kailangan niyang harapin ang poot sa atin. Si Kristo ay tinusok ng ating poot, ngunit tinitii Siya ang krus na ito at patuloy na nagbubuhos ng Kanyang dugo o Espiritu ng buhay sa atin hanggang tayo ay mapako sa krus kasama Niya.

Ako'y napako sa krus na kasama ni Cristo: gayon ma'y nabubuhay ako; gayon ma'y hindi ako, kundi si Cristo ang nabubuhay sa akin: at ang buhay na aking ikinabubuhay ngayon sa laman ay ikinabubuhay ko sa pamamagitan ng pananampalataya sa Anak ng Dios, na umibig sa akin, at ibinigay ang kaniyang sarili para sa akin. Galacia 2:20 KJV

Kapag nakita natin kung ano ang ginagawa natin kay Kristo, na ipinapako natin Siya sa krus, at tinatanggap ang ating pagiging makasalanan at tinanggap ang Kanyang buhay para sa pagpapagaling, namamatay tayo kasama Niya at pinahihintulutan Siyang bumangon sa loob natin, at bumangon tayong kasama Niya, at sa gayon tayo ay ipinanganak na muli.

Para sa mga hindi tumatanggap kay Kristo, Siya ay ipinako rin nila sa krus, ngunit hindi Siya pinagkalooban ng kakayahang bumangon sa loob nila, sapagkat hindi sila namatay na kasama Niya at hindi Siya pinahintulutan na bigyan sila ng panibagong buhay. Sila ay nagbabantay sa libingan ni Kristo at pinipigilan Siya na bumangon mula sa mga patay upang maging bukal ng buhay sa loob nila. Kung wala si Kristo, tayo ay mga dayuhan at estranghero mula sa Diyos, at nananatili sa kadiliman ng kaharian ni Satanas.

Kaya't alalahanin ninyo na kayo, noong unang panahon ay mga Gentil sa laman--na tinawag na Di-pagtutuli sa pamamagitan ng tinatawag na Pagtutuli na ginawa sa laman ng mga kamay--na noong panahong iyon ay wala kayo kay Cristo, na mga dayuhan sa Israel at mga

dayuhan sa mga tipan ng pangako, na walang pag-asa at walang Diyos sa sanglibutan. Mga Taga-Efeso 2:11-12

Pansinin habang patuloy na ipinapaliwanag ni Pablo kung paano tayo inilapit sa Diyos. Ipinahayag niya ito sa dalawang magkaibang paraan:

Ngunit ngayon kay Cristo Jesus kayo na dati'y malayo ay **inilapit sa pamamagitan ng dugo ni Cristo**. Efeso 2:13

At siya'y naparito at ipinangaral ang kapayapaan **sa inyo na nasa malayo** at sa mga malapit. **Sapagkat sa pamamagitan Niya tayong dalawa ay may daan sa pamamagitan ng isang Espiritu sa Ama**. Efeso 2:17-18

Ang pagtukoy sa mga malapit ay isang pagtukoy sa mga Hudyo na mas malapit sa katotohanan kaysa sa mga Gentil, bagaman ang mga Hudyo ay malayo pa rin dahil sa poot sa kanila. Ngunit napapansin natin na ito ay ang dugo ni Kristo, isang simbolo ng Kanyang Espiritu na naglalapit sa atin sa Diyos.

16. Isang Hukbo ang Ibinigay sa Kanya Dahil sa Pagsalangsang

Gaya ng ating nabanggit, ang lugar ng santuwaryo ni Satanas ay itinapon sa lupa. Wala nang lugar para sa kanyang mga ideya sa langit. Ang pagkapoot na ipinamalas sa mga sakripisyo ay ginawan ng malaking dagok, at sa paglaganap ng Kristiyanismo, maraming bansa ang nag-abandona sa paggamit ng gayong mga sakripisyo. Ngunit sa pamamagitan ng kanyang katusuhan, ipinagpatuloy ni Satanas ang pakikipaglaban sa pamamagitan ng paglipat sa paglabag ng paninira.

At ang hukbo ay ibinigay sa kaniya laban sa araw-araw na hain dahil sa pagsalangsang, at ibinagsak ang katotohanan sa lupa; at ito ay nagsanay, at umunlad. Daniel 8:12 KJV

Habang nagsimulang lumaganap ang Kristiyanismo na parang isang makapangyarihang mangangabayo sa puting kabayo, pinasok ni Satanas ang kilusan sa pamamagitan ng kanyang huwad na sistema ng hustisya. Sa paghatol at

pagkondena sa mga nagtataglay ng maling doktrina, nawala ang unang pag-ibig ng simbahan (Apoc 2:4). Ang sakripisyo ni Kristo ay binago upang maunawaan bilang si Kristo ay “hinampas ng Diyos at pinahirapan.” Kaya, kahit na ang paganong sistema ng mga paghahain ni Satanas ay nasugatan nang malubha, sa pamamagitan ng kapangyarihang Romano ay ipinakilala ni Satanas ang isang bagay na mas makasalan: ang kasuklam-suklam na gumagawa ng kapahamakan.

At mga bisig ay titindig sa kanyang panig, at kanilang lalapastanganin ang santuwaryo ng kalakasan, at aalisin ang araw-araw na handog, **at ilalagay ang kasuklamsuklam na nagpapangwasak.** Daniel 11:31

Gaya ng nabanggit na natin, ang lugar ng santuwaryo ni Satanas ay itinaon sa lupa. Wala nang lugar para sa kanyang mga ideya sa langit. Ang pagkapoot na ipinamalas sa mga sakripisyo ay ginawan ng malaking dagok, at sa paglaganap ng Kristiyanismo maraming bansa ang nag-abandona sa paggamit ng gayong mga sakripisyo. Ngunit sa pamamagitan ng kanyang katusuhan, ipinagpatuloy ni Satanas ang pakikipaglaban sa pamamagitan ng pagbabago sa kanyang sistema ng pag-aalay ng pag-aalay ng paganismo tungo sa mas sopistikadong sistema ng pampalubag-loob/pagpapalamig ng Kristiyano ng pagkasalang nagpapangwasak.

Si Satanas, bilang isang dalubhasa sa panlilinlang, ay pumapasok sa kilusang Kristiyano at kumikilos sa bahagi ng ahente upang alisin ang paganismo sa pamamagitan ng Kristiyanismo, samantalang sa katotohanan ay ginagamit niya ang prinsipyong Hegelian ng pagbubuo ng dalawang magkasalungat na prinsipyo upang dalhin ang mga isip sa isang bagong pag-unawa - ang kanyang pag-unawa. Sa pamamagitan ng prosesong ito dinala ni Satanas ang paganismo sa Kristiyanismo habang lumilitaw na sirain ito. Ngunit ang Kristiyanismo ang pinatalsik at ang paganismo ang itinaas.

Sa puso ng kasuklam-suklam na nagpapawalang-bisa ay ang sistema ng hustisya ni Satanas na humihiling na parusahan ang bawat paglabag.

Ang paghatol na kapangyarihan ni Satanas ay aakay sa kanya upang magtatag ng isang teorya ng hustisya/katarungan na hindi naaayon sa awa. Siya ay nag-aangkin na siya ay namumuno bilang ang tinig at kapangyarihan ng Diyos, inaangkin na ang kanyang mga desisyon ay

katarungan, ay dalisay at walang kapintasan. Sa gayon siya ay pumuwesto sa luklukan ng paghatol at ipinahayag na ang kanyang mga payo ay hindi nagkakamali. **Dito pumapasok ang kanyang walang awa na hustisya, isang huwad na katarungan, kasuklam-suklam sa Diyos.** CTr 11.4

Gaya ng nabanggit natin dati, ang walang awa na hustisya ni Satanang ay kasuklam-suklam sa Diyos; ito ay isang kasuklam-suklam sa Diyos. Ang walang awa na hustisya ni Satanang ay ang silid ng makina ng kasuklam-suklam ni Satanang na nagpapawalang-bisa. Milyun-milyon ang nasawi sa inkisasyon ng mga Romano; hinatulan ng kamatayan dahil sa pagtanggì sa kanyang mga doktrina. Ginamit ng Roma ang kapangyarihan ng estado para ipatupad ang kanyang mga turo. Inalagaan niya ang doktrina ng kasiyahan para sa hustisya sa pamamagitan ng dugong a pampalubag-loob na naging pagpapalit ng parusa ng kanyang mga anak na babae.⁴

Ang prinsipyong paghahandog bilang pampalubag-loob na umusbong sa paganismo ay itinaas patungo sa simbahan sa gitna ng panahon ng kadiliman, upang lumikha ng isang kapangyarihang nagpapangwasak, na sumisira sa mga puso ng tao. Paano? Sa pamamagitan ng pagbibigay sa kanila ng maling kaisipan tungkol sa Diyos—mga kaisipang humahadlang sa kanila na tumanggap ng Kanyang pag-ibig at pag-aaruga, sapagkat inakala nilang Siya’y puno ng poot at naghahangad ng dugo. Isang kasuklam-suklam na bagay sa paningin ng Diyos ang makita ang Kanyang mga anak na nahahadlangan sa paglapit sa liwanag ng Kanyang tunay na likas. Ang lahat ng ito ay pagpapatuloy ng alitan o pagkagalit ni Satanang kay Cristo—isang pagkamuhi na hayag na ipinakita sa buong kasaysayan ng sangkatauhan.

Ang maliit na sungay ng kambing (Satanang) ay patuloy na mangingibabaw sa lalaking tupa (Kristo) sa pamamagitan ng kanyang walang awa na sistema ng hustisya hanggang sa katapusan ng 2300 taon, kung kailan ang huling kilusan ay magsisimulang alisin ang galit, pupuksain ang poot, sa pamamagitan ng tamang pagkaunawa sa walang hanggang ebanghelyo.

⁴ Tingnan ang libro *At-One-Ment/Pagbabayad-sala* available at Maranathamedia.com o maranathamedia-philippines.com

17. Ang Paglilinis ng Santuwaryo

Habang pinagmamasdan ni Daniel nang may pagtataka ang karera ng kambing at ang kapangyarihan ng mga sungay nito, ang pangitain ay lumipat sa isang talakayan sa pagitan ng dalawang makalangit na nilalang.

Nang magkagayo'y narinig ko ang isang banal na nagsasalita; at ang isa pang banal ay nagsabi sa isang nagsasalita, "Hanggang kailan ang pangitain, tungkol sa araw-araw na mga hain, at sa pagsalangsang ng pagkawasak, ang pagbibigay kapuwa ng santuario at ng hukbo upang yurakan ng paa?" At sinabi niya sa akin, Sa loob ng dalawang libo at tatlong daang araw, at ang santuario ay lilinisin" Daniel 8:13-14 NKJV

Ang tanong ay "Hanggang kailan magpapatuloy ang poot o galit na ito?" Ang pagtukoy sa araw-araw ay ang sistema ng mga sakripisyo na ginagamit sa paganismo. Ngunit idaragdag ko dito ang baluktot na sistema ng mga hain na ginamit ng Israel. Ang Israel ay patuloy na sumasamba sa ibang mga diyos, at ang kanilang pang-unawa sa mga paghahain kahit na ginawa nang tama ay hinihiling ng Diyos ang mga bagay na ito. Ngunit tulad ng nakita natin, hindi kailanman gusto ng Diyos ang mga sakripisyo, gusto niya na ang mga tao ay makinig lamang, at magtiwala sa Kanya. Nais niyang matanto nila na sila ang nagdulot ng kamatayan sa pamamagitan ng kanilang mga kasalanan.

Ngunit si Ellen White ay nagtaas ng isang punto tungkol sa paggamit ng salitang sakripisyo sa Daniel 8 bilang isang ibinigay na salita.

Pagkatapos ay nakita ko kaugnay ng "araw-araw" (Daniel 8:12) na ang salitang "hain" ay ibinigay ng karunungan ng tao, at hindi kabilang sa teksto, at na ibinigay ng Panginoon ang tamang pananaw tungkol dito sa mga nagbigay ng sigaw ng oras ng paghuhukom. Nang umiral ang unyon, bago ang 1844, halos lahat ay nagkakaisa sa tamang pananaw sa "araw-araw"; ngunit sa kalituhan mula noong 1844, iba pang mga pananaw ang niyakap, at kadiliman at kalituhan ang sumunod. Ang oras ay hindi naging pagsubok mula noong 1844, at hindi na ito magiging pagsubok muli. { EW 74.2 }

Ang pag-unawa ng Protestante sa Daniel 8 ay nagpakita ng ideya ni Antiochus Epiphanes, ang pinunong Griyego sa hilaga ng Israel, bilang ang maliit na sungay (sa halip na nauunawaan ng Adventist na ito ay ang Papacy o Papado). Sinabi nila na ang propesiya na ito ay tumutukoy sa kanya at pinatigil niya ang mga paghahain sa santuwaryo ng mga Hudyo sa loob ng mga 3 taon. Ang ibinigay na salitang sakripisyo ay nakakatulong upang suportahan ang pananaw na ito para sa maraming Kristiyano. Upang mailagay ang salita ng Daily sa wastong paganong konteksto nito, ipinakita kay Ellen White na ang salitang ito ay ibinigay ng karunungan ng tao. Ito ay dahil ito ay ibinigay upang suportahan ang ideya ng mga paghahain na itinigil sa Jerusalem ng isang paganong hari.

Ngunit kapag naunawaan natin na ang lahat ng mga sakripisyo ay salamin ng pagkapoot ng tao kay Kristo at inilagay ito sa balangkas na iyon, ang pagdaragdag ng salitang sakripisyo ay hindi na isang alalahanin, dahil lahat ito ay pagano. Ngunit nakipag-usap ang Diyos sa Israel sa pamamagitan ng salamin na ito, upang makita nila ang kanilang sarili at ang poot sa kanila. Ngunit ang Israel, kasama ang lahat ng mga pagano, ay naniniwala na ang Diyos ay nangangailangan ng mga hain na ito upang bigyang kasiyahan ang Kanyang katarungan o hustisya.

Ang pag-iisip na ang Israel ay nagsagawa ng mga paganong ritwal ay maaaring nakababahala para sa maraming tao. Ngunit ang kasaysayan ng Israel ay nagpapakita ng isang patuloy (patuloy) na pagbagsak sa paganismo. Maaari lamang itong mangyari dahil pareho sila ng iniisip ng iba.

Kapag nakikita natin ang mga bagay sa ganitong liwanag, makikita natin na ang paglilinis ng Santuwaro ay ang pag-alis ng poot na ito. Ang pag-aalis ng poot na ito ay darating lamang kapag naunawaan ng mga tao ang katotohanan ng karakter ng Diyos at pinahintulutan ang Espiritu ni Kristo, ang Kanyang dugo, na linisin tayo sa ating huwad na hustisya upang matanggap natin ang tatak ng Diyos.

Kung gayon ay may pagkakatulad sa pagitan ng Daniel 8 at Efeso 2 patungkol sa paglilinis na ito ng templo.

Daniel 8	Efeso 2
At nakita ko siyang nakaharap sa lalaking tupa; siya ay nadala sa galit laban sa kanya , sinalakay ang lalaking	Na kung saan kayo ay lumakad nang una ayon sa lakad ng sanglibutang ito, ayon sa prinsipeng ng kapangyarihan ng

tupa, at binali ang kanyang dalawang sungay. Walang kapangyarihan ang lalaking tupa na makalaban sa kanya, ngunit inihagis niya ito sa lupa at tinapakan siya; at walang makapagligtas ng lalaking tupa sa kaniyang kamay.. Daniel 8:7	hangin, ang espiritu na ngayon ay gumagawa sa mga anak ng pagsuway, na sa kanila rin naman tayong lahat na minsan ay namumuhay sa mga pita ng ating laman, na tinutupad ang mga nasa ng laman at ng pagiisip, at sa likas na katangian ay mga anak ng galit, gaya ng iba. Efeso 2:2-3 NKJV
Nang magkagayo'y narinig ko ang isang banal na nagsasalita; at ang isa pang banal ay nagsabi sa isang nagsasalita, "Hanggang kailan ang pangitain, tungkol sa araw-araw na mga hain, at sa pagsalangsang ng pagkawasak, ang pagbibigay kapuwa ng santuario at ng hukbo upang yurakan ng paa?"Daniel 8:13	a pamamagitan ng Kanyang laman ay pinawi Niya ang alitan—iyon ay ang kautusan ng mga utos na nasa mga ordinansa [Dogma – mga utos ng kamatayan], upang sa Kanyang sarili ay likhain ang isang bagong tao mula sa dalawa, at sa gayon ay magdala ng kapayapaan, Ama. Efeso 2:15
At sinabi niya sa akin, Sa loob ng dalawang libo at tatlong daang araw, at ang santuario ay lilinisin." Daniel 8:14	at upang silang dalawa ay maipagkasundo niya sa Diyos sa isang katawan sa pamamagitan ng krus, sa gayo'y pinapatay niya ang poot. At siya'y naparito at ipinangaral ang kapayapaan sa inyo na nasa malayo at sa mga malapit. Sapagkat sa pamamagitan Niya tayong dalawa ay may daan sa pamamagitan ng isang Espiritu sa Ama. Kaya ngayon, hindi na kayo mga dayuhan at mga dayuhan, kundi mga kababayan na kasama ng mga banal at mga miyembro ng sambahayan ng Diyos, na itinayo sa pundasyon ng mga apostol at mga propeta, na si Jesu-Kristo mismo ang pangunahing batong panulok, na kung saan ang buong gusali, palibhasa'y magkakaugnay, ay lumalago upang maging isang banal na templo sa

	Panginoon, na kung saan kayo rin ay itinatayo na magkakasama para sa isang tahanang dako ng Diyos sa pamamagitan ng Espiritu . Efeso 2:16-22
--	---

Sa Efeso 2, ang templo ay maaari lamang pagsama-samahin kapag ang poot ay napatay na. Upang ang poot ay mapatay sa atin, kailangan nating tumanggap ng Espiritu o tunay na dugo ni Kristo.

Ngunit upang ang mga tao ay matatakan sa kanilang mga noo ng katotohanan ng katangian ng Diyos, dapat nilang mabatid ang mga kasinungalingan na nasa loob ng mga sungay ng kambing, si Satanas. Hangga't naniniwala tayo sa mga kasinungalingan ni Satanas, tayo ay kanyang mga alipin. Ang Espiritu ni Jesus ay hindi makapagbibigay-daan sa atin na madaig ang kasalanan hangga't hindi tayo umaalis sa mga kasinungalingang ito.

Pinahintulutan ng Diyos ang tao na mamuhay at makita ang bunga ng pagsunod sa mga kasinungalingan ni Satanas sa konteksto ng kaloob ng Kanyang Anak. Sa pamamagitan ng maraming pakikibaka, dinala ng espiritu ng Diyos ang tao sa isang punto kung saan sa wakas ay mabibitawan ng tao ang mga kasinungalingan, na nakikita ang resulta nito sa kasaysayan. Sa pamamagitan ng maraming pagsubok, ang iglesia ay dumating upang pabayaang sarili nitong mga ideya (na kung saan ay natatakpan ng mga ideya ni Satanas) at tumingin lamang sa salita ng Diyos nang may pagpapakumbaba upang maunawaan ito sa espiritu at katotohanan.

Samakatuwid, sa pagtatapos ng 2300 taon, na naganap noong 1844, nagsimula ang isang mensahe na maglalahad ng kasuklam-suklam na ito at magiging sanhi ng pagbagsak ng Babilonia. Ang Mensahe ng Ikatlong Anghel ay nagbibigay ng panlunas sa mga sungay ng kambing.

May limang bahagi ang Mensahe ng Unang Anghel na siyang unang bahagi ng mensahe ng Ikatlong Anghel. Ang mga puntong ito ay sakop nang mas detalyado sa mga aklat na Susi sa Pagpapalakas ng Mensahe ng Ikatlong Anghel at Pagtakas sa Pentagon na mga kasinungalingan.

1. **Anghel na may Walang Hanggang Ebanghelyo.** Ang katotohanan ng batas at ang ebanghelyo na nagsusulat ng batas sa ating mga puso. **(Tumutugon sa kasinungalingan tungkol sa kautusan ng Diyos)**
2. **Nagsasabi ng Matakot sa Diyos....** Ang mensaheng ito ay tumutugon sa kung sino ang tanong ng Diyos. Ang doktrina ng Trinidad at lahat ng relihiyon na tumatanggi sa ipinanganak na Anak ay nalantad sa mensaheng ito. Ang tunay na Diyos ng Bibliya ay may isinilang na Anak. **(tumutugon sa kasinungalingan tungkol sa pagkakakilanlan ng Anak ng Diyos.)**
3. **Luwalhatiin Siya.....** Ang mensaheng ito ay tungkol sa katangian ng Diyos. Ang tanging paraan na tunay nating malalaman ang katangiang ito ay sa pamamagitan ni Jesucristo, dahil sinabi Niya sa Juan 17:4 na niluwalhati Niya ang Ama o inihayag ang Kanyang kaluwalhatian. Sinabi ni Pablo na si Kristo ang ningning ng kaluwalhatian ng Ama. Hindi kailanman pinatay ni Kristo ang sinumang tao, at ito ang katangian ng Diyos na inihayag. Ito ang mensahe ng pagpunta sa mundo, ang mensahe na magbubunga ng tatak ng Diyos, na siyang pangalan ng Ama. **(Tumutugon sa kasinungalingan tungkol sa karakter ng Diyos)**
4. **Ang Oras ng Kanyang Paghuhukom...** Ito ay isang tawag upang hatulan ang karakter ng Diyos. Siya ba ay Agape lamang at ganap na nagbibigay sa kalikasan, o Siya ba ay isang Diyos ng puwersa at dominasyon, na naglalagay ng kamatayan sa mga lumalaban sa Kanya? Kung paano natin Siya hinuhusgahan, gayon din natin hahatulan ang ating sarili kapag nahaharap tayo sa ating makasalanang buhay. **(Tumutugon sa kasinungalingan ng huwad na hustisya – Ang kasinungalingan ng maliit na sungay)**
5. **Sambahin Siya na Gumawa ng Langit at Lupa...** Ito ay panawagan na sambahin ang Lumikha at parangalan ang nagbibigay sa atin ng buhay. **Tinutugunan nito ang kasinungalingan na mayroon tayong buhay sa ating sarili.**

Ang bawat bahagi ng mensaheng ito ay tumutugon sa mga kasinungalingan ni Satanas at winasak ang kanyang kaharian, na naging sanhi ng pagbagsak ng Babilonya. Ang Adventism ay nagsimulang magbigay ng mensaheng ito noong 1848 pagkatapos ng ilang mga kumperensya na nagsasaad ng mga pangunahing elemento ng mensaheng ito. Ngunit ang mensahe ay hindi sumama sa malakas na boses hanggang sa dumating ang mensahe noong 1888.

Hayaan ang bawat isa na nag-aangking naniniwala na ang Panginoon ay malapit nang dumating, saliksikin ang mga Kasulatan na hindi kailanman bago; dahil determinado si Satanas na subukan ang lahat ng posibleng paraan para panatilihin ang mga kaluluwa sa kadiliman, at bulagin ang isipan sa mga panganib ng mga panahong ating ginagalawan. Hayaang kunin ng bawat mananampalataya ang kanyang Bibliya nang may taimtim na panalangin, **upang siya ay maliwanagan ng banal na Espiritu kung ano ang katotohanan, upang higit niyang makilala ang Diyos at si Jesu-Kristo na kanyang isinugo.** Hanapin ang katotohanan tulad ng mga nakatagong kayamanan, at biguin ang kaaway. **Ang oras ng pagsubok ay malapit na sa atin, sapagkat ang malakas na sigaw ng ikatlong anghel ay nagsimula na sa paghahayag ng katuwiran ni Kristo, ang nagpapatawad ng kasalanan na Manunubos.** Ito ang simula ng liwanag ng anghel na ang kaluwalhatian ay pupuspos ng buong lupa. Sapagkat gawain ng bawat isa kung kanino dumating ang mensahe ng babala, na itaas si Jesus, na iharap siya sa mundo bilang inihayag sa mga larawan, bilang anino sa mga simbolo, tulad ng ipinakita sa mga paghahayag ng mga propeta, tulad ng inihayag sa mga aral na ibinigay sa kanyang mga disipulo at sa mga kamanghamanghang himalang ginawa para sa mga anak ng tao. Saliksikin ang mga Banal na Kasulatan; sapagka't sila ang nagpapatotoo tungkol sa kaniya. RH November 22, 1892, par. 7

Ang mensaheng ito ay tinanggihan ng Adventist Church.

Kung gayon ang huling ulan--ang malakas na hiyaw--ayon sa patotoo at ayon sa Kasulatan, ay "aral ng katuwiran," at "ayon sa katuwiran," din. Ngayon mga kapatid, kailan nagsimula ang mensaheng iyon ng

katuwiran ni Cristo sa atin bilang isang tao? [Isa o dalawa sa madla: "Tatlo o apat na taon na ang nakalipas."] Alin ito, tatlo? o apat? [Kongregasyon: "Apat."] Oo, apat. Nasaan ito? [Kongregasyon: "Minneapolis."] Ano ang tinanggihan ng mga kapatid sa Minneapolis? [Ilan sa Kongregasyon: "Ang malakas na hiyaw."] Ano ang mensaheng iyon ng katuwiran? Sinabi sa atin ng Patotoo kung ano ito; ang malakas na sigaw--ang huling ulan. Kung gayon, ano ang tinanggihan ng mga kapatid sa nakatatakot na posisyon na kanilang kinatatayuan sa Minneapolis? Tinanggihan nila ang huling ulan--ang malakas na sigaw ng mensahe ng ikatlong anghel. {February 7, 1893 ATJ, GCDB 183.5}

Ngunit ipinakita si Ellen White kung kailan babalik ang mensahe.

Ngayon ay dumating ang salita na aking idineklara na ang New York ay tangayin ng isang tidal wave. Ito ay hindi ko kailanman sinabi. Sinabi ko, habang tinitingnan ko ang malalaking gusali na umaakyat doon, sunod-sunod na kuwento: **'Anong kakila-kilabot na mga eksena ang magaganap kapag ang Panginoon ay bumangon upang niyanig nang husto ang lupa! Kung magkagayon ay matutupad ang mga salita sa Apocalipsis 18:1-3.'** Ang kabuuan ng ikalabing walong kabanata ng Apocalipsis ay isang babala sa kung ano ang darating sa lupa. **Ngunit wala akong liwanag sa partikular tungkol sa kung ano ang darating sa New York, tanging alam ko na balang araw ang mga dakilang gusali doon ay mawawasak sa pamamagitan ng pag-ikot at pagbaligtad ng kapangyarihan ng Diyos.** Life Sketches 411

Mula noong taong 2001, nagsimulang bumalik ang malakas na sigaw ng ikatlong anghel. Ngayon ay inaanyayahan tayo na linisin ang ating mga templo ng kaluluwa mula sa poot ng huwad na hustisya ni Satanas. Upang matanggap natin ang Espiritu ni Jesus na Kanyang dugo, dapat nating malaman ang Kanyang pangalan; ibig sabihin ay alam nating Siya ang isinilang na Anak at hindi Siya sa anumang paraan marahas o humahatol. Habang nananalangin tayo para sa Espiritung ito, tayo ay mahahatulan ng kasalanan, katuwiran at paghatol (Juan 16:8). Makikita natin kung gaano tayo kahatulan at mapanghusga, ibababa tayo sa alabok, at magiging handa tayong tanggapin ang mahalagang dugo ni Jesus sa ating mga puso.

18. Galit na inilantad ni Spikenard

Ang walang hanggang ebanghelyo na binanggit sa Apocalipsis 14 ay naghahayag ng mga sangkap na kinakailangan para bumagsak ang Babylon sa ating buhay at mapalaya tayo mula sa poot ni Satanas. Sinasabi sa atin ni Jesus na saanman ipinangaral ang ebanghelyo, ang ginawa ni Maria para sa Kanya ay dapat sabihin bilang pag-alaala sa kanya.

Katotohanan, sinasabi ko sa inyo, saanman ipangaral ang ebanghelyong ito sa buong mundo, ang ginawa ng babaing ito ay sasabihin din bilang isang alaala sa kanya." Mateo 26:13 NKJV

Sa kuwentong ito ni Maria na hinugasan ang mga paa ni Hesus gamit ang mahalagang ointment, makikita natin ang proseso kung paano lilinisin ang ating mga puso. Naranasan ni Maria ang kagalakan ng pagpapatawad. Tinanggap niya sa simpleng pananampalataya ang mga salita ng kanyang Tagapagligtas. Sa pamamagitan ng pagpapahayag ng kanyang pag-ibig sa kanyang Tagapagligtas, siya ay naging ahente upang mailantad ang poot sa loob ng mga alagad.

At nang si Jesus ay nasa Betania sa bahay ni Simon na ketongin, isang babae ang lumapit sa Kanya na may dalang isang sisidlang alabastro ng napakamahal na mabangong langis, at ibinuhos niya ito sa Kanyang ulo habang Siya ay nakaupo sa hapag. Datapuwa't nang makita ito ng kaniyang mga alagad, **ay nangagalit sila, na nangagsasabi, Bakit ito pag-aaksaya?** Sapagkat ang mabangong langis na ito ay maaaring naipagbili ng malaki at naibigay sa mga mahirap." Mateo 26:6-9 NKJV

Ang espiritu ng paghatol, ang espiritu ng paghatol na nagdudulot ng galit, ay bunga ng huwad na katarungan. Kahit na inisip ng mga alagad na sobra-sobra ang kanyang mga kilos, bakit hindi maawa sa kanya? Bakit hindi mo siya hikayatin? Bakit nagagalit siya sa ginawa niya? Ang mga pagpapahayag ng pag-ibig na bumubuhos mula sa puso ni Maria ay naglantad sa kawalan ng pasasalamat sa mga puso ng mga disipulo, lalo na kay Hudás.

Ang gawain ni Maria ay ang aral lamang na kailangan ng mga alagad upang ipakita sa kanila na **ang pagpapahayag ng kanilang pagmamahal sa Kanya ay magiging kalugud-lugod kay Kristo**. Siya ay naging lahat sa kanila, at hindi nila napagtanto na sa lalong madaling panahon sila ay pagkakaitan ng Kanyang presensya, na sa lalong madaling panahon ay hindi sila makapag-alay sa Kanya ng pasasalamat sa Kanyang dakilang pag-ibig. **Ang kalungkutan ni Kristo, na nahiwalay sa mga korte ng langit, na namumuhay sa buhay ng sangkatauhan, ay hindi kailanman naunawaan o pinahalagahan ng mga alagad gaya ng nararapat**. Siya ay madalas na nagdadalamhati dahil ang Kanyang mga disipulo ay hindi nagbigay sa Kanya ng kung ano ang dapat Niyang matanggap mula sa kanila. Alam Niya na kung sila ay nasa ilalim ng impluwensya ng makalangit na mga anghel na kasama Niya, sila rin ay mag-iisip na walang handog na may sapat na halaga upang ipahayag ang espirituwal na pagmamahal ng puso. {DA 565.1}

Ang paglabas ng halimuyak ng spikenard ay ang perpektong pagpapahayag ng pasasalamat sa puso ni Maria. Habang nilalanghap ng mga alagad ang bango, nahaharap sila sa isang karanasang hindi nila taglay. Lalo na si Hudas ay hinatulan ng gawang ito ng agape na pag-ibig.

Ang kayamanang nasa supot ay madalas ginagamit upang tumulong sa mga mahihirap; at kapag may biniling bagay na sa palagay ni Judas ay hindi mahalaga, sinasabi niya, 'Bakit nasayang ito? Bakit hindi na lamang ibinenta at inilagay sa supot na aking dala para sa mga mahihirap?' **Ngunit ang ginawa ni Maria ay kabaligtaran ng kanyang pagkamakasariili kaya siya'y napahiya**; at gaya ng nakasanayan niya, nagkunwari siyang may mabuting dahilan sa kanyang pagtutol sa handog ni Maria. Lumingingon siya sa mga alagad at sinabi, 'Bakit hindi na lamang ipinagbili ang pabangong ito sa halagang tatlong daang denaryo, at ibinigay sa mga mahihirap?' Sinabi niya ito, hindi dahil sa pagmamalasakit sa mahihirap, kundi sapagkat siya'y magnanakaw. Siya ang may hawak ng supot at kinukuha niya ang anumang inilalagay doon." DA 559.2

Si Judas ay tinukoy bilang anak ng kapahamakan ni Hesus. Kinuha ni Pablo ang terminong ito at inilapat ito sa taong makasalan.

Habang kasama ko sila sa mundo, iningatan ko sila sa Iyong pangalan. Ang mga ibinigay Mo sa Akin ay aking iningatan; at wala sa kanila ang nawala maliban sa anak ng kapahamakan, upang ang Kasulatan ay matupad. Juan 17:12

Huwag kayong linlangin ng sinuman sa anumang paraan; sapagkat ang Araw na iyon ay hindi darating maliban kung ang pagtalikod ay mauna [ang pagtalikod ng Simbahan pagkatapos ng panahon ng Apostoliko], at **ang taong makasalan ay nahayag [ang Papa at ang Kanyang sistema ng kontrol sa mga konsensya ng tao], ang anak ng kapahamakan**, 2 Thesalonica 2:3

Ang kasakiman at pagiging madaya ni Judas ay sumasalamin sa gawain ng taong makasalan. Sa huling paggalaw ng kasaysayan ng daigdig na malapit nang masira sa atin, isang kaawa-awang babae - isang mahirap na mahihinang grupo ng simbahan na hindi gaanong mahalaga sa Kristiyanismo - ay magpapakita ng pag-ibig ni Kristo sa kanilang mga aksyon sa paraang mailabas ang lahat ng galit ng Papa at ng mga Simbahang Protestante.

Kung paanong si Judas ay gumawa ng mga aksyon na humantong sa kanyang sariling pagkawasak, gayundin ang kapapahan ay gagawa ng mga aksyon na magiging sanhi ng pagsunog sa kanya ng apoy ng mga hari sa lupa (Apoc 17:16). Ang iba pang mga disipulo, na kumakatawan sa iba't ibang mga denominasyong protestante na may tunay na pag-ibig kay Jesus, ay magdurusa sa halaga ng pagtanggì sa kanilang Panginoon at pagtakas mula sa Kanya sa Kanyang oras ng pagsubok, na kinakatawan ng kanilang pagtanggì kay Kristo sa katauhan ng kanyang mga banal sa araw ng paghuhukom.

Ngunit makikita ng marami sa kanila ang kanilang tunay na pagkatao, at ang pagkapoot na taglay nila sa loob ng kanilang sarili. Pagkatapos ay ipagtatapat nila ito, at ang kanilang mga templo ng kaluluwa ay malilinis. Hahawakan nila ang Espiritu ni Jesus at mapupuspos ng Kanyang tunay na mga katangian.

Nawa'y gawin natin ngayon ang mga hakbang upang malinis ang ating poot. Isuko na natin ang huwad na sistema ng hustisya; mapuspos tayo ng pasasalamat kay Hesus para sa Kanyang matamis, magandang katangian bilang paghahayag ng Kanyang Ama. Uminom tayo ng dugo ni Hesus, na Kanyang matamis at magiliw na Espiritu, na walang poot o awayan, walang huwad na hustisya, kundi pag-ibig lamang.

Nilinis sa Pamamagitan ng Dugo ni Hesus

Ano ang ibig sabihin ng pagiging malinis sa pamamagitan ng dugo ni Jesus? Para sa atin na tinahak ang landas ng mensahe noong 1888, alam natin na ang ating Ama ay hindi nangangailangan ng literal na dugo.

“Syempre ang ideya ng isang pagpapalubag-loob o sakripisyo ay mayroong galit na dapat mapawi. Ngunit pansinin na tayo ang nangangailangan ng sakripisyo, at hindi ang Diyos.” E.J. Waggoner, *The Justice of Mercy*, Present Truth UK Aug 30, 1894

Sa liwanag nitong maluwalhating katotohanan, natuklasan natin na ang dugo sa Bagong Tipan ay ang mismong buhay ni Jesus.

“Ngunit paanong ang pagbubuhos ng dugo, maging ang dugo ni Kristo, ay makapag-aalis ng mga kasalanan? Dahil lamang ang dugo ay ang buhay.

"Sapagka't ang buhay ng laman ay nasa dugo; at ibinigay ko sa inyo sa ibabaw ng dambana upang itubos sa inyong mga kaluluwa, sapagka't ang dugo ang siyang nagbabayad-sala o tumutubos sa kaluluwa." Lev. 17:11.

Kaya't kapag nabasa natin na bukod sa pagbubuhos ng dugo ay walang kapatawaran, alam natin na ang ibig sabihin nito ay walang mga kasalanan ang maaaring alisin maliban sa pamamagitan ng buhay ni Kristo. Sa Kanya ay walang kasalanan; samakatuwid kapag ibinigay Niya ang Kanyang buhay sa isang kaluluwa, ang kaluluwang iyon ay kaagad na nalilinis mula sa kasalanan.” E.J. Waggoner, *Present Truth UK*, Sept 21, 1893

Ang mga mahahalagang katotohanang ito ay ganap na nagbabago sa kahulugan ng ating paglilinis, at ang paglilinis ng Santuaryo. Dalhin natin ang paglalakbay na ito sa mga implikasyon ng Bagong Tipan na kahulugan ng pagiging malinis sa pamamagitan ng dugo ni Jesus.